

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200251

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. K 83
V 45 T Accession No. B.K. 1-6

Author S. S. S. S. S. S. S. S. S.

Title S. S. S. S. S. S. S. S. S.
S. S. S.

This book should be returned on or before the date
last marked below.

ಕಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಸಂಹಸ ಚರಿತ್ರೆ.

ಎರಡನೇ ಭಾಗ.

ಬರಹಕರ್ ಟಿ. ವಾಸಿಂಗ ಟೆಂಪಲರವರ ಚರಿತ್ರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗರ್ಪಣೆ, ಪರಂಪರಾವಿಜಯ, ಅರ್ಥಸಾಧನ,

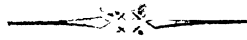
ಪರಿಶ್ಲಂಪಚರಿತ್ರೆ, ಚೋರಗ್ರಹಣತಂತ್ರ ವೊದಲಾದ.

ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಾದ,

ಎಂ. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರಿಂದ

ಗಜಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು.

ಟೆಲಿವಾಕ್‌ಸ್‌ನ ಚರಿತೆ

ಪ್ರೌಢವನಃ.

ಈ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮೂಲಲಸಯ ಭಾಗವು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಮುಪ್ರಿಸಲ್ಪ
 ಷ್ಯತು. ಟೆಲಿವಾಕ್‌ಸ್‌ನು ತೋರಿಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಯೂಲಿಸಿಸ್‌ನ ಮಗನು.
 ೨ನನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದ ರಾಜಸೀತೆಗಳು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರು
 ತ್ತವು. ಸದರಿ ಸೀತೆಗಳು ಈ ಕಾಲದೇಶವರ್ತಮಾನಗಳಮೂಲವಾಗಿ
 ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು.
 ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕೊಲಿಜಿಯಟ್
 ಎಂಟ್ರೆನ್ಸ್‌ ಆರಗತಿಯ ಸಾತಕ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಸರ್ಪಟಿಸಿ, ಲೈಬ್ರೇರಿಯನ್
 ಮಾಡಿರುವರು. ಅನೇಕಜನ ನಾಚಕರು ಇದೇನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೋಷಿಸಿದ
 ಮಾಡಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಮುಂದಿನ ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ
 ಕುತೂಹಲವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಈಗ ವಿರತನೆಯ ಭಾಗವು
 ಮುಪ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಇದನ್ನು ಸಮ್ಮ ನಾಚಕರ ಸರನಾಬಲಕಗೂ
 ಸ್ವರ ಅರ್ಪಿಸಿರುತ್ತೀನೆ. ಆನರು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ದುರಿ ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಇದ
 ಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಮೆಹನಿತ್ತು ಸಫಲವಾಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೀನೆ.
 ನಾಚಕರ ಲೈಬ್ರೇರಿಯದವರಿಗೆ ಮೂರನೆಯ ಭಾಗವೂ ಲೀಬ್ರೇರಿಯದ
 ಮುಂದಿನ ಸಲ್ಪಟವುದು.

ಮೈಸೂರು)
 10-7-1920)

ಮಜ್ಜಿನ ವಿಧಾನ.

ಮಂ. ಮೂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯ.

ಚಿಲಿಮಾ ಕಸ್ತನ ಚರಿತ್ರೆ.

ಆರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಎರಡನೆಯ ಭಾಗ.

ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಪೂರೈಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ಯೋಗಿಗಳಾದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುಖಂಡನಾದ ಒಬ್ಬ ಮಹರ್ಷಿಯು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಮಹಾಜನಗಳು ಇವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆತುರವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. “ ಈತನು ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಮಹಾಜನಗಳಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇವನು ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿರುವನು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಇವನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮೈನಾಸನೇ ಇವನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಹರ್ಷಿಯು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, “ ಸರ್ವರೂ ಆನಂದಪರವಶರಾಗಿ, ಏಕವಾಕ್ಯ ತೆಯಿಂದ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸನ ಮಗನಾಗಿಯೂ, ಮೈನಾಸನ ಅವತಾರವಾಗಿಯೂ, ಈ ದ್ವೀಪ ನಿವಾಸಿಗಳ ಭಾಗ್ಯದೇವತೆಯಾಗಿಯೂ, ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರೋಧರ ದೈವಶ್ರೇಣಿಯಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಚಿಲಿಮಾಕಸ್ತನೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಾಗಬೇಕು” ಎಂದು ಸರ್ವರೂ ಏಕಕಂಠದಿಂದ ಉದ್ಘೋಷ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲೂ ಇದ್ದ ಪರ್ವತಗಳಿಂದ ಇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯು ಬಂದದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಪುನಃ ಪುನಃ ಇವರು ಪ್ರಾರ್ಥನಾವಂತಿ ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮೌನವಾಗಿದ್ದು, ನಾನು ಮೆಂಟರನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಅವನ ಮನೋಗತವು ನನ್ನ ಮನೋಗತದಂತೆಯೇ ಇರುವುದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ದುರಂತೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಮರೆತೇನೋ ಎಂಬ ಭೀತಿಯು ಮೆಂಟರಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆತನು ವಿಸುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದೇನಂದರೆ. —

“ ನಿನ್ನ ಮುಖಭಾವದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈ ಮಹಾ ಜನಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ನೀನು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ನಿನಗೆ ಪಿತೋಪದೇಶ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ದುಡಿಕೆ ಬನಾಬನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಪರಿಣಾಮ ಫಲಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸಿ, ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡು. ನಿನ್ನ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯವು ನಿನ್ನ ದೇಹರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿರುವುದು. ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಯಶಸ್ಸು ದೊಡ್ಡದು. ಅಸುಕೀರ್ತಿ ಬರದಂತೆ ನಿನ್ನ ಮನೋವಾಕ್ಯವರ್ಗಗಳು ಇರಬೇಕು. ಆದಕ್ಕೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೂ ಕೂಡ ನಿನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಈ ಕರ್ತವ್ಯವು ಪುಷ್ಕೋರ್ಣವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ನೀನು ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸು. ನಿನ್ನ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯ ತರುವಾಯ, ನಿನ್ನ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣಭೂತರಾದ ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಜಿಂತೆಯು ನಿನಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಅನಂತರ ನಿನ್ನ ಬಂಧುವಿತ್ತರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಜಿಂತೆಯು ನಿನಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಆ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ದೇಶೀಯರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಜಿಂತೆಯು ನಿನಗೆ ಸೇರಿತ್ತು. ತರುವಾಯ ಶೋಕಪಿತವು ನಿನಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ; ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಈ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಬಂದು ಆದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಅನುರೋಧವಾಗಿ ಇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡು ” ಎಂದು ಮೆಂಬರನು ಕೇಳಿದನು.

ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಫುಟಿಸಿತ್ತು. ಈತನೂ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ರೂಢರೂಪವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯತಾತ್ಪರ್ಯವು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲೆಯೂ, ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲೆಯೂ ನಾನು ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಯೆನು. ಮುಖಾಂತರಗಳು ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರಾದರು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ : —

“ ಎಲೈ ಮುಖಾಂತರೇ, — ನೀನು ಅಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೀಳು. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪಾತ್ರನಲ್ಲ. ನೀನು ಹೇಳಿದ ಅಪರೇರವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಪುನಃನವನ ಸಂತ

ತಿಯನುಂದ ಸರದೇಶಿಯರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಕೆಲಸ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಸರದೇಶಿಯನೊಬ್ಬನು ಈ ಧರ್ಮಗಳ ತತ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳೇ ಧರ್ಮಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಈ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ನಾನೇ ಮಾಡಿದೆ. ಹೈನವೊಂದಿಗೂ ನಾನು ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು. ಹೈನವೊಂದಿಗೂ ಧರ್ಮಗಳ ತತ್ವವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಕಾಶ ಮಾಡಿದೆನು. ಸಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾದವನ್ನು ನಾನು ಕೊಡಲು ಬಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಇದೇಕೆ ದ್ವೀಪದ ಯುವರಾಯನು. ನನ್ನ ದ್ವೀಪವು ಈ ದ್ವೀಪದೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಹಿಕ್ಕದು. ಈ ದೇಶದ ಸಂಸಾರ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ನನ್ನ ದೇಶದ ಸಂಸಾರ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನೊಡನೆ ಬಹಳ ಅಭಿವಾದದ್ದು. ಆದಾಗ್ಯೂ ನನ್ನ ದೇಶದ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಹೋಲಿಸಿದವು ನಾನು ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಸಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದು, ಈ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಥಮ ದೇಶದ ಮೇಲಿನ ಆಸೆಯಿಂದಲ್ಲ. ಸಿಮ್ಮ ದೇಶದ, ಅನುಭವಕ್ಕೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ನಾನು ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ಪ್ರೋಟೋಟೈಪ್ ಸೇರಿಸಿದೆನು. ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಮಯವನ್ನು ಸಿಮ್ಮನಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಈ ಪ್ರೋಟೋಟೈಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಡಲು, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಥಮವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳ ಸೇರಿಸಿದವು ವಾಚನವು ನನಗೆ ಮೊದಲಿನ ಕೆಲಸವಾಗಿರುವುದು. ನನ್ನ ಗೃಹಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವವೇನಾದ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ದೇಶದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವುದು. ಅವನ ಗತಿ ಬನಾಗಿರುವುದೋ ಅದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಮಾನಕ್ಕೂ, ಪ್ರಾಣಕ್ಕೂ ಏನು ಸನ್ನಿವಿತ್ತಾಗಿರುವುದು. ಮಾನವು ಹೋಗುವ ಸಂಧವು ಬಂದರೆ, ನೋಡಲು ಅವನ ಪ್ರಾಣವು ಹೋಗುವುದು. ನಾನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಸುಖಮಿಸುವ ಯಾವ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆಯೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟಗಳು ನನಗೆ ಬಂದಿರುವುದು. ಇಂಥಾ ಏನು ಮತ್ತು ಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಸಿಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ, ನನಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

‘ನಮಾತು:ಪರದೇವತಾ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಹಸೀಯರು ಕೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿ ರುವಿರಿ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಮಾನರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಹಾಗೆ ಮಾನರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ದೇಹವನ್ನಾದರೂ ಬಿಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಭುಂ ಪೀಗಿರುವುದು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣೆ ಯನ್ನಿಟ್ಟು, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಈ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅದನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವ ಅದೃಷ್ಟವು ನನಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನೀವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರೀತಿಗೆ ನಾನು ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನೆ ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ನನ್ನ ಮಾನವು ದೊಡ್ಡದಾದದ್ದರಿಂದ ಮಾನರಕ್ಷಣೆಯ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದರೆ, ಅದು ನಿಮಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಾರದೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿ ಇದೇನೆ. ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ವಿರುವವರೆಗೂ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ನಾನು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.”

ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಮಹಾ ಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮ ಮಾಡಿದರು. ಇದು ಪ್ರಥಮತಃ ಪಿಸುವಾತಿನಂತೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಅಲೆಗಳ ಧ್ವನಿಯ ಆವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿತು. ಮಹಾ ಜನಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಇವನು ಮನುಷ್ಯನೇ ಅಥವಾ ದೇವರೇ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳಿದರು. ಇವನನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿ ಇದೇವೆ. ಇವನೇ ಟಿಲಿವಾಕಸ್ಸನು. ಇವನೇ ಯೂಲಕಸ್ಸನ ಮಗನು ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಇವನನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಈ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಗಲಾಟೆಗೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಗಲು, ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೊನೆಗೂ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆನು. ಕೂಡಲೇ ಗಲಾಟೆಯು ನಿಂತಿತು. ಆ ಮಹಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಶಸ್ತ್ರ ಶಬ್ದವಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಎಶೈ ಮಹಾ ಶಯರೇ—ನನ್ನ ಮನೋಗತವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಿ ಪೂರೈಸುವವರೆಗೂ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿ. ಪ್ರಪಂಚದ ಮಹಾ ಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ನೀವು ಕೇವಲ ವಿವೇಕಶಾಲಿಗಳು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಭುವಾಗತಕ್ಕವನು ನಿಮ್ಮ ದೇಶೀಯನಾಗಿರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಭಾಷಾ

ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನಾಗಿರಬೇಕು. ಸಿಮ್ಮ ಶಿಲ್ಪಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಅಳವಡನಾಗಿರಬೇಕು. ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳನ್ನು ಬೃಹದಾಚಾರಿಯೆಂದು ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳು ತಿಳಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ, ಅವನು ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನವು ಮೋಕ್ಷದಾಯಕವೆಂದು ಅನೇಕರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವರು. ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಬಹು ಜ್ಞಾನವಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಮೋಕ್ಷವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನದ ಜೊತೆಗೆ ಅನುಪ್ರಾಸವೂ ಬೇಕು. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಂತೆ ಜ್ಞಾನರಾಲಿಗಳಾದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸರು ಏಷೋರ ಜನಗಳಿರುವರು. ಅನುಪ್ರಾಸ ಬಲವಿಲ್ಲದೆ, ಈ ರಾಕ್ಷಸರನೇಕರು ಭಯಂಕರವಾದ ಪತನಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈಗಲೂ ಅನೇಕರು ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಶುಶ್ರುತೋಕ್ತವು ಗುರಿಯಾಗತಕ್ಕವರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಸಿಮ್ಮ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ತತ್ವವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನಾನು ಇನ್ನೂ ಹುಡುಗ. ಧರ್ಮವಿಧಿಗಳು ಯಾರ ಅನುಪ್ರಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದೋ ಅವರು ಆಚಾರ್ಯರೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅಂಥಾ ಪದವಿಯು ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅನುಭವದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾಗಿಯೂ, ಅಲಕ್ಷಣ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಅಭೀಷಣನಾಗಿಯೂ ನಾನು ಇರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಕೋಪತಾಪಗಳು ಇನ್ನೂ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಗರ್ಭದಿಂದ ಜ್ಞಾತಿಯೂ, ಪ್ರಸರಣವಾದ ಅಗ್ನಿಯೂ ಹೊರಡುವಂತೆ ನನ್ನಿಂದ ಕೋಪತಾಪಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಸುವುದೇನೋ ಹೆಚ್ಚೇನೂ, ಮಾತುಗಳೂ, ಕರ್ಮಗಳೂ ಹೊರಡುವುವು. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಪರಮಯೋಗಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಾದ ಶಾಂತಿಯಾಗಿಯೂ, ಯಾರು ಇರುವರೋ ಅಂಥಾವರು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಭುತ್ವವೆಂದು ಅರ್ಹರು. ದೇವಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗುವನೇ? ದುರ್ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಪ್ರಿಯಗಳು ಪ್ರವರ್ತಿಸದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಲಕ್ಷಣ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಬಲವಾದ ಲಗಾಮನ್ನು ಹಾಕಿ, ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯು ಯಾವಿರುವುದೋ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರು. ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮಗಳು ಯಾರ ಅನುಪ್ರಾ

ನದಲ್ಲಿದ್ದು ಕೂಡ ಅನರ, ಪೂಜ್ಯ ಭೂಮಿಗಳಾದ ಪ್ರಭುಗಳಾಗುವರು. ನಾನು ವಯೋಧರ್ಮದಿಂದಲೂ, ಅಂದ್ರಿಯ ಗ್ರಾಮದಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗದೆ ಇರುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿಂದಲೂ ಪ್ರಭುಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗುವೆನು. ಆದುದರಿಂದ ಸಕಲ ಏಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಭುಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾದವರು ಸಿಕ್ಕುವಾಗ್ಯೆ, ಅನರ್ಹನಾದ ಸನ್ನಿಹಿತ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಅನೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಸಿಮಗಿ ಸುಯೋಗ್ಯ. ಸೈನಾಸನ ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು, ಯಾರಿಗೆ ಕರತವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿರುವುದೋ, ಈ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಯು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದೊಪ್ಪುವುದೋ, ಯಾರ ಅನುಸಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಧರ್ಮಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವುದೋ, ಈ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರ ಜುತಿಯು ಅರ್ಹವರಾಗುವುದೋ, ಯಾರ ಮನೋವಾಕ್ಯಮಾತೃಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಧರ್ಮಗಳು ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿರುವುದೋ, ಸಕಲ ರಾಜಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ಯಾರು ರತ್ನಾಕರದಂತೆ ಇರುವುದೋ, ನಾನು ತೋರುವುದರಿಂದಲೂ ಅಲ್ಪವ್ಯಯ ಏಷಯಗಳು ಯಾರ ಉಚ್ಚಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುವುದೋ ಅಂಥಾ ಮಹಾತ್ಮನು ತಮ್ಮಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಗುರುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಮಹಾ ಸದವಿಗೆ ಅನೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಸುಯೋಗ್ಯ? ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವೆನು.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಮೇಲ್ಮುಖರಾದ ಈ ಮಹಾರಾಜಗಳೆಲ್ಲರೂ " ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಧುವಾದದ್ದು. ನಿನಗೆ ಗುರುವಾಗಿಯೂ, ಮೂರ್ತೀಭವಿಸಿದ ಧರ್ಮವಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕ ಮಹಾತ್ಮನು ನನಗಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನೇ ನನಗಿಗೆ ತೋರಿಸು " ಎಂದು ಈ ಮಹಾರಾಜಗಳು ಹೇಳಿದರು. ' ಅಂಥಾ ಮಹಾಸುಭಾವನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸು, ನಾವು ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ,' ಎಂದು ಮಹಾ ಜನಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಲಿತ ವಿಷಯಗಳು ತಮಗೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಏಷಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವರ ಉಚ್ಚಿಷ್ಟವಾಗಿರುವುವು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೆ, ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಈ ಮೆಂಬರನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು. ಕೂಡಲೆ ಇವರೇ ನನ್ನ ಗುರುಗಳೆಂದು ಆ ಮಹಾ ಸಭೆ ಎದಲಿಗೆ ಮೆಂಬರನನ್ನು ನಾನು ತೋರಿಸಿದೆನು. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಗುರುವಾಗಿಯೂ, ತಂದೆಗೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯಾ

ಗಿಯೂ, ಧರ್ಮದರ್ಶಿಯಾಗಿಯೂ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿಯೂ, ತಿಕ್ಷಕನಾಗಿಯೂ, ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಪೆಂಟರನು ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ರಕ್ಷಿಸಿದನೋ ಸಕಲ ಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ಹೇಗೆ ಅವನು ನಿಧಿಯಾಗಿರುವನೋ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ ಆತನಿಗೆ ಹೇಗೆ ವಾಚೋವಿಧೇಯವಾಗಿರುವನೋ ಅವನೇಲ್ಲಾ ನಾನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಆ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೂ, ಮಹಾ ಜನಗಳಿಗೂ ವಿಚಾರಿಸಿದೆನು. ಅವರಿಗೂ ಆ ಮಹಾಜನಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೆಂಟರನು ಅಚ್ಚಾತನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದನು. ನಾನು ಒಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಸರ್ವರ ದೃಷ್ಟಿಗೂ, ಭಕ್ತಿಗೂ, ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೂ ಆತನು ವಿಷಯ ನಾದನು. ಇವನ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದ್ದುವು. ಆದರೆ ಅವನ ಆಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಮುಖವಚ್ಚೆಯೂ ಅನಿರೀಕ್ಷಣೀಯವಾದ ಶೇಖರವು ತಾಂಡವವಾಡ ತಿತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮ ಮಾಡಲು, ಅವರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವನ ಆಕಾರವು ಬಹುಕಾಣಿಸಿತ್ತು. ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಮುಖದಲ್ಲಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಸ್ವೇದವು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ರವಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಸಕಲ ಅವನುವುಗಳೂ ಕೂಡ ಧೈರ್ಯಸ್ವೈರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅವನ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಮಾರ್ಗಗಳು ಆತನನ್ನು ಕಂಡು ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಆತನು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರಗಳು ಸರ್ವರಿಗೂ ಪರ ಮಾಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಬಹುಶ್ವರನು ಪೆಂಟರನ ಅವತಾರನಿಂದ ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕರು ಭಾವಿಸಿದರು. ಈ ಮಹರ್ಷಿಗಳೂ, ಅಲ್ಲಿ ಸೇವದ ಮಹಾ ಜನಗಳೂ ಸರ್ವರೂ ಸದರಿ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪೆಂಟರನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಪೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ : -

“ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿರೇಷಣೆಗಾಗಿ ಪುನಾಲಿಸುವುದು ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ. ಪ್ರಜೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಕರ್ತವ್ಯವು ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು. ಧರ್ಮಾಷ್ಟರಾದ ಪ್ರಭುಗಳು ದೊರಸ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಇಡುವರೋ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ದೊರಸರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಉಪಕಾರಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ತವಗೆ ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರೀತಿಗೂ, ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಗೂ ತಾವು ಹಕ್ಕು ದಾರರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಇಂಥಾ ದುರಹಂಕಾರವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಎಷ್ಟು ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದೆಯೋ ಅದರ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಉಪಕಾರ ವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವರಿಗೆ ಬೆರಸರು ನಾವು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುವೆಯೋ ನಮ್ಮಿಂದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅದರ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುವರು. ಅವರನ್ನು ಪುತ್ರನಿವಿಳೇಷವಾಗಿ ಕಂಡರೆ, ಪುತ್ರರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರತಿಫಲವು ಲಭ್ಯವಾಗುವುದು. ಪ್ರತಿಫಲದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸತ್ಪುರುಷರಾದವರು ಪ್ರಚಾರಂಬನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಮನವ್ಲಾಕ್ಷಿಗೂ, ದೇವರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲೆಂದು ಮಾಡುವರು. ಈ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಅಸ್ರಾಫಿತವಾಗಿ ಅಂಥಾ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲಗಳು ಉಂಟಾಗುವುವು. ಅವುಗಳು ಉಂಟಾದರೂ, ಉಂಟಾಗದೆ ಹೋದರೂ ದೈವಿಕವಾದ ಪ್ರತಿಫಲವು ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು. ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿರುವೆನೆಂಬ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಯಾವ ಸುಖವು ಹುಟ್ಟುವುದೋ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಸುಖದ ಮೇಲೆ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಟ್ಟು, ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಧನ್ಯರು ಆವರೇ ಸುಖಿಗಳು. ಇಂಥಾ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಯಾರು ಗುರುತಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವೆಯೋ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ಬೇರೆ ಗುರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರು ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲ. ಅಂಥಾವರ ಪ್ರಭುತ್ವದಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸುಖವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಉದ್ದೇಶವು ನೆರವೇರಬೇಕಾದರೆ, ಅವರಂತೆಯೇ ಭೃತ್ಯರೂ ಕೂಡ ಲೋಕಹಿತೈಷಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು, ಧರ್ಮಮಾರ್ಗೈಕವರಾಯಾರಾಗಿರಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೊದಲಿಗೊಂದು ಕುಳುವಾಡಿಗಳ ವರೆಗೂ ಸಕಲ ನೌಕರರೂ ಕೂಡ ಧರ್ಮದಿಂದಲೂ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದಲೂ ಅವರವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಯಾರು ಮಾಡಬಲ್ಲರೋ ಅವರು ಪ್ರಭುಗಳಾದರೆ, ತಾವೂ ಧನ್ಯರಾಗುವರಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸುಖಿಗಳಾಗುವರು. ಹಾಗೆ ಆಗಬೇಕಾದರೆ, ಸಕಲ ನೌಕರರ ಬುದ್ಧಿಯೂ, ಶಕ್ತಿಯೂ, ಭಕ್ತಿಯೂ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯೂ ಹೇಗಿರುವುದೋ ಅದು ಪ್ರಭುವಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯದವರು ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕೆಲಸದಲ್ಲೂ ಯಾರು ದಕ್ಷರೋ ಅದನ್ನು

ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಿ, ಅವರಿಂದ ಸದರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಜನಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ, ಇತರರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಯಾರು ಅನರ್ಹರೋ ಅವರನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಕೆಲಸಗಳು ಕೆಡುವುವು. ಪ್ರಜಾರಂಜನೆಯು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನ್ಯೂನಾತಿರಿಕ್ತಗಳು ಉಂಟಾಗುವುವು. ದುಷ್ಟರು ಪ್ರಬಲರಾಗುವರು. ಶಿಷ್ಯರು ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವರು. ಪ್ರಭುವು ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಎಷ್ಟು ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾರ್ಥ ಪರತೆಯು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ, ಸಂಸಾರಿಗಳ ಪಾಡೇನು ? ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಅವನ ಮುಖೋಲ್ಲಾಸವಾಗುವಂತೆ ಮಾತನಾಡುವರು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಾಂಶವು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಮಾಡುವರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ನೈವುಣ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವರು. ಅಧರ್ಮವು ಧರ್ಮವೆಂದು ನಿರೂಪಿಸುವರು. ಧರ್ಮವು ಅಧರ್ಮವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವರು. ಸತ್ಯವು ಅಸತ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ, ಅಸತ್ಯವು ಸತ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ರೆಕಾರ್ಡುಗಳೂ ಕೂಡ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವುವು. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಪರಿವಾರ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಇಡದಿದ್ದರೆ, ಜೀವನವೂ ಕೂಡ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಧರ್ಮವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರೆ, ಸೀಜರ್‌ನ ಗತಿಯು ಬರುವುದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಧರ್ಮಮಾರ್ಗೈಕ ಪರಾಯಣರಾದ ಪ್ರಭುಗಳ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಝಾಡಮಾಲಿಗಳ ಜೀವನವೂ ಕೂಡ ಉತ್ತಮ. ಝಾಡಮಾಲಿಯು ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ ಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಇರುವನು. ಅವನಿಗೆ ತಿಂದದ್ದು ಜೀರ್ಣಕ್ಕೆ ಬರುವುದು. ಅವನಿಗೆ ಜನನಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯು ಬರುವುದು. ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಕ್ಲೇಶವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಸ್ನೇಹಿತರು ಮೊದಲಾದವರೊಡನೆ ಅವನು ವಿನೋದವಾಗಿ ಕಾಲ ಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವನು. ಅವನಿಗೆ ಇರುವ ಶಾಂತಿಯು ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ, ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾ

ಲನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾದ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ' ಕೊಟ್ಟರೆ, ಹೊಗಳುವುದು, ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಬೊಗಳುವುದು ' ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳ ಸ್ವಭಾವ. ಭೃತ್ಯರಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ರುಜುಮಾರ್ಗವಲಂಬಿಗಳಾದ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾದಿಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ಭೃತ್ಯರನ್ನು ಚತುರೋಪಾಯಗಳಿಂದಲೂ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾದಿಗಳಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಸ್ತುತಿಸಿದರೆ, ಈ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದೆಂದು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪರವಶರಾಗದೆ, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಬರದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ನಂದಿಸಿದರೆ, ಯಾವ ಅನ್ಯಾಯವು ನಮ್ಮಿಂದ ವಾಡಬ್ಬಟ್ಟಿರುವುದೆಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಪ್ರವಾದದಿಂದ ನಾವೇನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಂಟು-ಹತ್ತು ಜನಗಳುಳ್ಳ ಸಂಸಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು ಮನೆಯ ಎಳವಾನನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಪ್ರಭುಗಳ ಸಂಸಾರವು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ಕೋಟ್ಯಂತರ ಪ್ರಜೆಗಳು ಇವರಿಗೆ ಬಂಧುವಿತ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ, ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲರ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೋಸ್ಕರವೂ ಮೆಹನತ್ತು ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೂ ಕೂಡ ಇದು ಬಹಳ ಕ್ಲೇಶವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. ಮನೋವಾಕ್ಯರ್ಮಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಫಲವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸದೆ, ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಪಾಡೇನು? ” ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, ಮೆಂಬರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿರುವ ನಿನಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳುವುದೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಪರದೇಶಿ. ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ಪೂರ್ವಾಪರಗಳ್ಯಾವುದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನಿಮ್ಮ ಜನಗಳ ಸ್ವಭಾವವೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನಿಮ್ಮ ಜನಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನಿಮ್ಮ ನೌಕರರ ಚರಿತ್ರೆಯೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಬಲ ಲೋಕವ್ಯವಹಾರಜ್ಞಾನವನ್ನೂ, ಸಾರಾಕಾರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಈ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳ ಸದಿಸ್ಪೃರ್ಥಿಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ, ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಅವಾಧ್ಯ. ಟಿಲಿ ಮಾಕಸ್ಸನು ತಾನು ಹುಡುಗನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ನಾನು ತನ್ನ ಗುರುವೆಂಬದಾಗಿಯೂ,

ತನಗಿಂತಲೂ ಈ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಾಯುಃಪಾದವನೆಂಬದಾಗಿ ಯೂ ನಿಮಗೆ ಶೃತಪಡಿಸಿರುವನು. ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಚ್ಲಾನವು ನನಗೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಈ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಭುತ್ವಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಎಷ್ಟು ಅಸಮರ್ಥನೋ ನಾನೂ ಅಷ್ಟು ಅಸಮರ್ಥನೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಪ್ರಭುವಾಗತಕ್ಕವನು ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಡಳಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ನಿಮ್ಮ ಜನಗಳ ಶೀಲಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಮೇಧಾವಿಯಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾಗಿಯೂ, ರಾಜತಂತ್ರನಿಶಾರದನಾಗಿಯೂ, ಪಾಪಭೀತನಾಗಿಯೂ, ಮನೋವಾಕ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿಯೂ, ವೈರಾಗ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರಜೆಗಳ ವಿಷಯವು ಅವನಿಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಅವನ ವಿಷಯವು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಕರ್ತವ್ಯತಾಚ್ಲಾನವೂ, ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳ ಸ್ವರೂಪವೂ ಇವು ಎರಡೂ ಅವನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಅವನು ಬಹಳ ನಿಪುಣನಾಗಿರಬೇಕು. ತನ್ನ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೋಧವಾಗಿ ಯಾರೂ ನಡೆಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷನಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಹೊನ್ನು, ಹೆಣ್ಣು, ಮಣ್ಣುಗಳ ವೇಲಿನ ಆಶೆಯು ಅವನಿಗೆ ಸುತರಾಂ ಇರಕೂಡದು. ಅಂಥಾ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನಿಗೆ ಈ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಪರದೇಶೀಯರಾಗಿಯೂ, ಜನ್ಮತಃ ಬರತಕ್ಕ ದೇಶಾಭಿಮಾನರಹಿತರಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನಮಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೂ, ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷನಾಗಿರುವನನ್ನು ಜುನಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸತಕ್ಕವರು ಅನೇಕರಿರುವರು. ಪ್ರಭುತ್ವದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅದರಲ್ಲಿ ಉದಾಶೀನರಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಬಹಳ ವಿರಳರಾಗಿರುವರು. ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೇಲೂ, ಅಧಿಕಾರದ ಮೇಲೂ, ಗೌರವದ ಮೇಲೂ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರು ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು ಸಹಜ. ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿದವರು

ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೂ, ನಾನೂ ಇಬ್ಬರೂ ಈ ಪದವಿಗೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಶೆಯನ್ನು ಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ದ್ವೀಪ ನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುಪದವಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಗೌರವತೆಯುಗಳುಳ್ಳವರನ್ನು ಜನಾಯಕಿ ಕೊಳ್ಳಿ. ”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಈ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಭ್ರಾಂತರಾದರು. ಮಹಾಜನಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟರು. ‘ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಭುಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವರು. ಪ್ರಭುಪದವಿಯು ತಮಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲವೆಂದು ಇವರು ಹೇಳುವರು. ಇವರು ಯಾರು ? ಇವರು ಯಾರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದವರು ?’ ಎಂದು ಕೆಲವರು ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ನಾಸಿಕ್ರಿಟೀಸಸ್ ಎಂಬಾತನು ಹೇಜಲ್ ನನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಈತನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದವರೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೇಜಲ್ ಗೂ, ಮೆಂಟರನು ಮತ್ತು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧವೆಂದು ಕೇಳಿದರು ? ‘ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೆಂಟರನು ಹೇಜಲ್ ನ ಭ್ರಾತೃಪುತ್ರನು. ಇವನನ್ನು ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಆತನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು. ಮೆಂಟರನ ಅದ್ಭುತವಾದ ವಿದ್ವತ್ತನ್ನೂ, ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಹೇಜಲ್ ನು ಅವನಿಗೆ ದಾಸತ್ವವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ತನಗೆ ಗುರುವನ್ನಾಗಿಯೂ, ಮಿತ್ರನನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆತನು ಈ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವನು ’ ಎಂದು ನಾಸಿಕ್ರಿಟೀಸನು ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆ ಮಹರ್ಷಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಆ ಮಹಾಜನಗಳೂ ತುಂಬಾ ವಿಸ್ಮಿತರಾದರು. ಹೇಜಲ್ ನನ್ನು ಕುರಿತು, ಆ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಎಲೈ ಹೇಜಲ್ ನೇ,—ಈ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಹೇಗೆಯೂ ಹಾಗೆ ಮೆಂಟರನೂ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಉದಹರಿಸಿದ ಕಾರಣಗಳನ್ನೇ ನೀನೂ ಉದಹರಿಸಬಹುದು. ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕಷ್ಟವು ಭಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿರುವುದು. ಇವರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಲೇತವೂ ಆತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮದಿಂದ

ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟರೆ, ಅವರ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅದು ಪ್ರತಿಫಲವಲ್ಲವೇ? ಈ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ಇವರು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಈ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು, ನೀನು ಏತಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡೆ? ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ ಮತ್ತು ಮೆಂಟರನಂತೆ ನೀನೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯವಿಶೇಷದಿಂದ ಮೆಂಟರನು ನಿನಗೆ ಮೊದಲು ಭೃತ್ಯನಾಗಿಯೂ, ಅನಂತರ ಮಿತ್ರನಾಗಿಯೂ, ಗುರುವಾಗಿಯೂ ಪರಿಣಮಿಸಿದನು. ಇವರಲ್ಲಿ ನೀನು ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ನೀನು ಮಹಾನುಭಾವನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸತಕ್ಕ ಪದವಿಗೆ ನಿನಗಿಂತಲೂ ಅರ್ಹರು ನಮಗೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಲಾಲಿಸು. ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಹೇಳಲು, ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಎಲೈ ಹೇಜಲ್‌ನೇ, “ನಮ್ಮ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊ. ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಡ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಜಲ್‌ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ಎಲೈ ಮಹರ್ಷಿಗಳೇ, ಎಲೈ ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪದ ನಿವಾಸಿಗಳೇ, —ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್‌ನು ನಿಮ್ಮ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿರುವನು. ಅವನು ನಿಮಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಕಷ್ಟಗಳು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಅವನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೆಂಟರನು ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಹಿತೋಪದೇಶದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಈ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುಳ್ಳದ್ದು. ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಷ್ಟವೂ ಇರುವುದು. ವಿಚಾರವಿಹೀನರಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಗಿಲೀಟು ವಿಸ್ಮಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. ವಿಚಾರಪರರಾದವರಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ. ವಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೆ ನ್ಯೂನತೆಯುಂಟಾಗದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಶ್ರಮಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು. ಈ ಪದವಿಯು ನಮಗೆ ಬೇಡ

ವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರವು ಕಾರಣವಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ವ್ಯಕ್ತ ಕಾರಣ. ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಪರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವನಾಗಿಯೂ, ದಕ್ಷನಾಗಿಯೂ, ಪಾಪಭೀತನಾಗಿಯೂ, ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಭುವು ನಿಮಗೆ ದೊರೆಯಲೆಂದು ಮೆಂಟರನು ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಲಿಲ್ಲವೇ ಹೊರತು, ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ಆತನು ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ. ನನಗೆ ಪೂರ್ವ ವಯಸ್ಸು ಕಳೆದಿರುವುದು. ವಾನಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇರುವೆನು. ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇರುವೆನು. ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಮೆಂಟರನ ಸಹವಾಸವೂ, ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವೂ ನನಗೆ ದೊರೆಯಿತು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಕರಣಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನೂ, ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣಭೂತನಾದ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಸುಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಈತನಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ವಿನಾ ನನಗೆ ಇನ್ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಆಶೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆಶೆಯು ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಭುತ್ವದ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಲು ನನಗೆ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಜಲ್‌ನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದಲೂ, ವಿಷಾದದಿಂದಲೂ ಪರವಶರಾಗಿ, ದಿಕ್ಕುತೋರದೆ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಸದರಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಮೆಂಟರನನ್ನು ನೋಡಿ, ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಎಲೈ ಮೆಂಟರನೇ,—ಟೆಲಿಮಾಕಸ್‌ನೂ, ಹೇಜಲ್‌ನೂ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿದೆವು ನಿನ್ನ ಪಿತೋಪದೇಶವನ್ನೂ ಕೇಳಿದೆವು. ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮವನ್ನು ಎತ್ತಿದವರಲ್ಲಿ ನಿನಗಿಂತಲೂ ವಿವೇಕಶಾಲಿಗಳೂ, ಮಹಾತ್ಮರೂ ಇರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಅವತಾರ ಪುರುಷನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಭೂತಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತಮಾನಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ ಕರತಲಾಮಲಕವಾಗಿರುವುವು. ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಅನಾಯಕವಾಗಿರುವುದು. ನಮಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಪ್ರಭುವು ಬೇಕು. ನೀವು ಮೂರು ಜನಗಳೂ ಈ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದಿರಿ. ಯೋಗ್ಯನಾದ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಜುನಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ? ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಾದರೂ ನಮಗೆ ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡು. ಸರಿತಾದ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಜುನಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಹೊರತು, ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡತಕ್ಕವರಲ್ಲ.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳೇ ನೊದಲಾದ ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳಲು, ಮೆಂಟರನು ಇವರಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನಾವರೆ:—

“ ಅಂಗಸಾಧನೆಯ ಪೋಟಾಪೋಟಿಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಾನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆನು. ಎಶ್ವೆಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಗಲಾಟೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೆಲ್ಲರೂ ಉತ್ಸಾಹಪರವಶರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಶಾಂತಚಿತ್ತನಾದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಇದ್ದನು. ಅವನು ಅರೋಗದ್ಯುಧಕಾಯನಾಗಿದ್ದನು. ಆದಾಗ್ಯೂ ವೃದ್ಧನಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾ, ‘ ಇವನು ಯಾರು ? ಇವನ ಹೆಸರೇನು ? ’ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ‘ ಇವನು ಹೆಸರು ಅರಿಸ್ವೋಡಿಮಸ್ ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಅಂಗಸಾಧನೆಯ ಪೋಟಾಪೋಟಿಗೆ ನಿನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳೂ ಉಮೇದುವಾರರಾಗಿರುವರೆಂದು ಈತನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಈತನು ತುಂಬಾ ಅಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟನು. ‘ ಏತಕ್ಕೆ ಅಸಮಾಧಾನ ಪಡುತ್ತೀಯೆ ? ಈ ಪೋಟಾಪೋಟಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಬಹುದು. ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವವಾಗಬಹುದು. ಇದು ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷಜನಕವಾದದ್ದಲ್ಲವೇ ? ’ ಎಂದು ಆತನು ಕೇಳಿದನು. ‘ ಇವರಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದರೆ ಏನು ಗತಿ ಎಂಬ ಭಯವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಬಹಳ ಗುಣಾಢ್ಯನು. ಇವನು ಉತ್ತೀರ್ಣನಾದರೆ, ಪ್ರಭುತ್ವದ ಭಾರವು ಇವನಿಗೆ ಬಹಳ ಕ್ಲೇಶವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. ಇಂಥಾ ಕ್ಲೇಶವು ಬಂದಾಗ್ಯೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷನಿಗೂ ಕೂಡ ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವನು ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವನು. ಇವನಿಗೆ ಇಂಥಾ ಭಾರವು ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ಏನು ಗತಿಯೆಂದು ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ ಎರಡನೇ ಹುಡುಗನು ದುರ್ಮಾರ್ಗವ್ರವರ್ತಕನು ಇವನು ಈ ಪೋಟಾಪೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಪ್ರಭುವಾದರೆ ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡಿ, ಹುಚ್ಚರ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ ಗತಿಯು ಇವನಿಗೆ ಬರುವುದು. ಇದೂ ನನಗೆ ವ್ಯಸನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರುವುದು ’ ಎಂದು ಅರಿಸ್ವೋಡಿಮಸ್ ಹೇಳಿದನು. ಈ ಮಾತು ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಇವನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಆಶೆಯು ಹುಟ್ಟಿತು. ಇವನ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದೆನು. ಇವನು ಈ ದೇಶದ ಮಿಲಿಟರಿ ಸರ್ವಿಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜವಾ

ಬ್ಬಾರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅನೇಕ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಈತನು ಈ ದ್ವೀಪರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಯುದ್ಧಮಾಡಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಂದಿತು. ಕತ್ತಿಯ ಘಾಯಗಳಿಂದ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಗುರ್ತು ಈತನ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬಂದಿತು. ಇವನು ಕೇವಲ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾದುದರಿಂದಲೂ, ನೀನೇ ಇಂದ್ರ, ಜಂದ್ರ, ಮಹೇಂದ್ರರೆಂದು ಸ್ತುತಿಸುವುದು ಇವನಿಗೆ ಅನಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದದ್ದರಿಂದಲೂ, ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನ ನ್ಯೂನಾತಿರಿಕ್ತಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದ ಇವನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದರಿಂದಲೂ ಇವನಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶದ ಯುದ್ಧವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾದದ್ದರಿಂದ, ಇವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಯು ಒರುವುದೆಂಬ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನಿಂದ ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನು ಅವನನ್ನು ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು, ತಾನು ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಈ ಅರಿಸ್ಟೋಡಿಮಸ್ಸನು ವನೋದವಾಕ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರುಜುವಾಗವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ, ಪ್ರಭುವೂ, ಅವನ ಪರಿವಾರದೇವತೆಗಳೂ ಮಾರ್ಗತಪ್ಪಿ ನಡೆದರೆ, ಅವರನ್ನು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ತಿದ್ದುತ್ತಾ ಇದ್ದನೆಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಂತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನೂ, ಅವನ ಪರಿವಾರದೇವತೆಗಳೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ದುರಾಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಪೆಷ್ ವಗೈರೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೂಡದೆ, ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ದ್ರವಸ್ಥೆಗೆ ತಂದರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅದರಿಂದಲೂ ತಗ್ಗದೆ, ಅರಿಸ್ಟೋಡಿಮಸ್ಸನು ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯನ್ನೂ, ಕೂಲಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನಮಾಡುತ್ತಲಿರಬೇಕೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಇವನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಗುಣ ಧೈರ್ಯವಾದ ಮಗನು ಇವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲಿರುವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಇವುಬ್ಬರೂ ಕುಟುಂಬ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಆ ಗ್ರಾಮ ನಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ವೀತಿಗೆ ಐಕ್ಯರಾಗಿ ಇರುವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಈ ಕೂಲಿಯಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ತಂದೆ—ಮಕ್ಕಳು ಅನ್ನವಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಗ್ರಾಮನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಬಡವರಾದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಲಿರುವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಗ್ರಾಮಸ್ತರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಭವವು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ, ಈತನು ಪಂಚಾಯಿತನಾಗಿ, ವ್ಯಾಜವನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತಾ, ಸ್ನೇಹ

ವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ, ಆ ಗ್ರಾಮದ ಪ್ರತಿಬಂಧು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ತಂದೆ ಯಂತೆಯೂ, ಗ.ರುಸಿನಂತೆಯೂ ಇರುವನೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ಇವನ ಎರಡನೇ ಮಗನು ಅಶಿಕ್ಷಿತನಾಗಿ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ, ಇವನು ಬಹಳ ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತಿರುವನೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ಸದರಿ ಮಗನನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತರುವುದು ಕಷ್ಟವಾದದ್ದರಿಂದ, ಅವನನ್ನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಸಿರುವನೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ಈ ತುಂಟ ಹುಡುಗನು ತುಂಟರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ನಾಗಿ, ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಉಪೇದುವಾರನಾಗಿ, ಪೋಟಾಪೋಟಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಇವನು ಪ್ರಭುವಾದರೆ, ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಗತಿಯೇನು ಎಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರುವನು ಎಂಬವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಯಬಂದಿತು. ಎಲೈ ಮಹನೀಯರೇ, — ಇವನ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳು ನನಗೆ ಸಾಕಷ್ಟಾ ತ್ವಾಗಿ ತಿಳಿಯದು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಕೇಳಿ, ಇಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಈ ಪೋಟಾಪೋಟಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನೀವು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ? ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಪರದೇಶೀಯರನ್ನೂ ಕೂಡ ಏತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ? ನಿಮ್ಮ ಲ್ಲಯೇ ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಪರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದ ಮನುಷ್ಯನಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಅವನ ಪೂರ್ವಾ ಪರಗಳು ನೀನಿಗೆ ತಿಳಿಯನೇ ? ಈತನು ಮಿಲಿಟರಿ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಶಾರದನಲ್ಲವೇ ? ಇವನ ಧೈರ್ಯಸ್ಥೈರ್ಯಗಳನ್ನು ಇವನ ದೇಹದ ಮೇಲಿರತಕ್ಕ ಕತ್ತಿ ಏಟಿನ ಗುರ್ತುಗಳು ತೋರಿಸುತ್ತಲಿಲ್ಲವೇ ? ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಇವನು ತಗ್ಗಿರುವನೇ ? ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಇವನು ಹಿಗ್ಗುವನೇ ? ಹೊನ್ನು, ಹೆಣ್ಣು, ಮಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲಿನ ಆಶೆಯು ಇವನಿಗೆ ಇರುವುದೇ ? ಮೃಣಾಸ್ತುತಿಗಳಿಗೆ ಇವನು ಅರ್ಪಿಸನಾಗಿರುವನೇ ? ಅಧಿಕಾರ ದಿಂದ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಕೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇವನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಕರ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಇವನು ನಿಗರ್ವಶಿರೋಮಣಿ ಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಇಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಹಿಗಳಿಗೆ ಇವನು ಅರ್ಪಿಸನಾಗಿರುವನೇ ? ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕನಾದ ಮಗನನ್ನೂ ಕೂಡ ಇವನು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದ ದಂಡಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಗ್ರಾಮಸ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಇವನಲ್ಲಿ ಸಿತ್ಯನಿರ್ವಿಶೇಷವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಇವನು ಗ್ರಾಮದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪುತ್ರನಿರ್ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಗೃಹವು ಚಿಕ್ಕ ರಾಜ್ಯವಲ್ಲವೇ ? ಗ್ರಾಮವು ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ

ರಾಜ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಇವನು ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೆಲ್ಲಾ ಇವನೇ ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುವಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆೋ ಹಾಗೆ ಇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇವನಿಗೆ ಅರ್ಹತೆಯು ಇರುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುವುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಅರ್ಹರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇಂಥಾ ವನುಷ್ಯನು ಇರವಾಗ್ಯೆ, ಅವನನ್ನು ಮರೆತು, ನೀವು ಪ್ರಭುಸದವಿಗೆ ಪರದೇಶೀಯರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರುವರೆಂದು ಹ.ಡ.ಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ವಾಗುತ್ತದೆ.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅರಿಸ್ಟೋಡಿಮಸ್ಸನ ಜರಿತಿಯ ಸರ್ರರ ಸ್ಮೃತಿಪಥಕ್ಕೂ ಬಂದಿತು. ‘ಮೆಂಟರನು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಗಣಾತಿಶಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಅರಿಸ್ಟೋಡಿಮಸ್ಸನಲ್ಲಿ ವೂರ್ತೀಭವಿಸಿರುವುದು. ಈತನಿಗಿಂತಲೂ ನಮಗೆ ಪ್ರಭುವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳವರು ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂಬದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಮುಖಂಡರಾದ ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಸಿದರು. ಅರಿಸ್ಟೋಡಿಮಸ್ಸನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಸಭೆಯ ವೆಂಬರಗಳಾದ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಆಜ್ಞಾನಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಮಹಾಜನಗಳಲ್ಲಿ ಆತನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಇದ್ದನು. ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಅಪೇಕ್ಷೆಯು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅವರ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಶಿರಸಾ ವಹಿಸಿ, ಆತನು ಸಭಾನುಧ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಶಾಂತಿಯು ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇವನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ, ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೂ, ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಮಹಾಜನಗಳಿಗೂ ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯು ಉಂಟಾಯಿತು. “ಈ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಉಚಿತವಾದ ಆಸನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವನು ಸೀರವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ‘ನಿನ್ನ ಜರಿತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅತ್ಯಂತ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ, ಮೆಂಟರನು ಈ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ನಿನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳವರು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿರುವನು. ಮಹಾಜನಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವುದು. ಈ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ನಿನಗೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಇದೇನೆ. ಈ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಈ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪರಿವಾಲಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನೀನೂ ಧನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆ

ಯಜೇಕು” ಎಂದು ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅರು ಸೋಡಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು, ಮೆಂಟರು, ಹೇಜಲನು ಈ ಮೂರು ಜನಗಳೂ ಈ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂತೆಗೆದಿರುವರು. ಹಾಗೆ ಹಿಂತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿ ಇರುವರೆಂದರೆ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿರುವ ಕಾರಣಗಳು ಸಾಧುವಾಗಿ ಇವೆ. ಈತನ ದೇಶಕ್ಕೂ, ಈತನ ಪಾತ್ಯಶ್ರೀಯವರಿಗೂ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಇವನಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಹೋಗಬಹುದು. ಮೆಂಟರನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಅವನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಮೆಂಟರನೂ ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಹೇಜಲನು ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ವಯಸ್ಸಾದಾಗ್ಯೂ, ವಾಸಪ್ರಸ್ಥ ದೆಸೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಸನ್ಯಾಸಿಯಾದಾಗ್ಯೂ, ಲೋಕದ ಕ್ಷೇಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಸನ್ಯಾಸನೆಂದರೆ, ಆತ್ಮಾರ್ಥವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದೆಂದು ಅರ್ಥವೇ ಹೊರತು, ಲೋಕಹಿತಾರ್ಥವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಜಡುವುದೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೂ, ಮಹಾಜನಗಳ ಶೀಲಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕವರೇ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿರುವರು. ಜಿಠೆಂದ್ರಿಯ ರಾಗಿಯೂ, ಅಧಿಷ್ಠಾಪಕಗಳಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗದೆಯೂ, ಮನೋವಾಕ್ಯಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಈ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ, ಯಾವ ಬಾಧಕವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಜಲನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪುನಃ ಪರ್ಮಾಠೋಚಿಸಿ, ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಈತನಿಗೆ ಈ ದ್ವೀಪ ನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧುಗಳೂ, ಮಿತ್ರರೂ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಷಯರಾದವರೂ ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಸ್ಪೃಹತೆಯಿಂದ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಲಭ್ಯಗಳುಂಟು. ನಾನು ಈ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಯು. ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂಧು, ಮಿತ್ರ, ಮಿತ್ರ, ಕಳತ್ರಾದಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಏನು ಲೋಪ ಬರುವುದೋ ಎಂಬ ಭಯವು ನನಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುವಾಗುವುದು

ದಕ್ಕೆ ನನಗಿಂತಲೂ ಹೇಜಲ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಇರುವುದು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀವು ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಇವನಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಇಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ದುಡುಕಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿಸ್ಟೋಡಿಮಸ್‌ನು ಹೇಳಲು, ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಗೊಣಗುಟ್ಟುವಿಕೆಯು ಬಹಳವಾಯಿತು. ಹೇಜಲ್, ಮೆಂಬರೂ, ಟೆಲಿಮಾಕಸ್‌ನೂ, ಮರ್ಹಿಸಿಗಳೂ, ಮಹಾಜನಗಳೂ ಎಲ್ಲರೂ ಏಕವಾಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಈ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಅರಿಸ್ಟೋಡಿಮಸ್‌ನನ್ನು ವುನಃ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಆಗ ಅರಿಸ್ಟೋಡಿಮಸ್‌ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೇಜಲ್‌ನೂ, ಮೆಂಬರನೂ, ಟೆಲಿಮಾಕಸ್‌ನೂ ಮೂರು ಜನಗಳೂ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದಾರೆ. ಈ ಭಾರವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ನೀವು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಈ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಏಕವಾಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಈ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಈ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ಮೂರು ಷರತ್ತುಗಳಿಗೆ ನೀವು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸುವೆನು. ಹಾಗೆ ನೀವು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ, ನನಗೆ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೂ ನಾನು ಪ್ರಭುವಾಗಿರುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬಹುದು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಈ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವೂ ಈಗ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ, ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಲೇಶವೂ ನಡೆಯದಂತೆಯೂ ನಾನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಭುತ್ವದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ, ನನಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮನಾದ ಪ್ರಭುವನ್ನು ನಿಯಮಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಪ್ರಭುಪದವಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದಾಗ್ಯೂ, ನಾನು ಈಗ ಹೇಗಿರುತ್ತೇನೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ನನ್ನ ಭುಜಬಲದಿಂದಲೂ, ಬುದ್ಧಿಬಲದಿಂದಲೂ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಯಾವ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನೂ ಮಾಡಕೂಡದು. ಪ್ರಭುತ್ವದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನೂ, ಅಲೋಯನ್‌ನನ್ನೂ ಕೊಡಕೂಡದು. ಇದ

ಕ್ರಾಂತಿ ಯಾವ ರಿಯಾಯತಿಯನ್ನೂ ನನಗೆ ತೋರಿಸಕೂಡದು. ಮಹಾಜನಗಳ ಸೇವಕನಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಸರಿಗಣಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಪ್ರಭುವೆಂದು ಸರಿಗಣಿಸಕೂಡದು. ನನ್ನಿಂದ ಆಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಆಗಲಿ, ನನ್ನ ಪುತ್ರ, ಪುತ್ರ, ಕಳತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಆಗಲಿ ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನ್ಯೂನಾತಿರಿಕ್ತಗಳೇನಾದರೂ ಆದರೆ, ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಅಲಸ್ಯ ಮಾಡದೆ, ಸದರಿ ನ್ಯೂನಾತಿರಿಕ್ತಗಳ ವಿಚಾರಣೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕು. ಅಪರಾಧಿಗಳೆಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಕೂಡಲೆ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಬಲವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಆಗಬೇಕು. ನನ್ನ ಪುತ್ರಮಿತ್ರರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಾವೂ ಕೊಡಲ್ಪಡಕೂಡದು. ಈ ದ್ವೀಪಸಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಅವರು ಯಾವ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿರುವರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಂತಸ್ತು ನಾನು ಈ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವವರೆಗೂ ಅವರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲ್ಪಡಕೂಡದು. ಸತ್ಯದಿಂದಲೂ, ಧರ್ಮದಿಂದಲೂ ಅವರು ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ, ಈ ದ್ವೀಪಸಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಕಸಾತ್ಯತೆಯಿಂದ ಅವರು ಪೂಜ್ಯರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ನಾನು ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ನಿವೃತ್ತನಾದ ಮೇಲೆ, ಅಧವಾ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ, ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ನೀವು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ, ಈ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಬಹುಬಾಲ್ಯವನ್ನು ನಾನು ವಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನನಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ. ”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿಸ್ಟೋಡಿಮಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಇವನ ಮುಖನುಭಾವ ತೆಯನ್ನೂ, ನಿಸ್ಪೃಹತೆಯನ್ನೂ, ಲೋಕಬಾಂಧವತೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಸರ್ವರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟರು. ‘ನೀನು ಹೇಳುವ ಷರತ್ತುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಿರುತ್ತೇವೆ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅನುಮೋದಿಸಿದರು. ಈ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇವನೇ ಮೈನಾಸನ ಅವತಾರವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಲಿ, ಮೆಂಟರನೂ ಮತ್ತು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೂ ಹೇಳಿದರು. ‘ಇಂಥಾ ಮುಖನುಭಾವನ ನಮ್ಮ ದ್ವೀಪದಲ್ಲೇ ಇರುವುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ಹೋಯಿತಲ್ಲ’ ಎಂದು ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ

ವ್ಯಸನ ಪಟ್ಟರು. ಅಸೋಡಿಯಮ್‌ನು ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುವಾಗಲೆಂದು ಸರ್ವರೂ ಏಕವಾಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಕೋಲಾಹಲ ಧ್ವನಿಯು ಕ್ರಮ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸದರಿ ದ್ವೀಪದ ತೀರ ದೇಶಗಳವರೆಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಆಬಾಲವೃದ್ಧರ ಗುಣಕಥನಕ್ಕೂ ಅಸೋಡಿಯಮ್‌ನು ವಿಷಯನಾದನು. ಕೀರೀಟವು ತರಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಹೋತ್ಸವವು ಬೆಳೆಯಿತು. ದೇವತಾಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಆಶೀರ್ವಾದ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸದರಿ ಕೀರೀಟವನ್ನು ಈತನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟರು. ಅಸೋಡಿಯಮ್‌ನು ಮಹರ್ಷಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತರಿಗೂ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿ, ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಈಗ ನೀವು ನನಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಸತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ. ಇವಕ್ಕೆ ಧನ ಕನಕಾದಿಗಳ ಪಿಲ್ಲತ್ತುಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಉಪಸತ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ದ್ವೀಪದ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದೆಂಬುದಾಗಿಯೂ, ನಾನು ಪ್ರಭುವೆಂಬುದಾಗಿಯೂ, ಬೇಕಾದ ಪಿಲ್ಲತ್ತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಡಬಹುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಯಾರಾದರೂ ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯೊಂದಿರುವುದು. ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೋಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಕಲ ದ್ರವ್ಯವೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ಅವರ ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆಗೂ, ಮಾನರಕ್ಷಣೆಗೂ ಬೇಕಾದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳು ವಿತರಣೆಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಪ್ರಭುತ್ವವು ದೇವತಾಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಶಾಂತಿಯಿಂದಲೂ, ಪ್ರತಿಫಲದಲ್ಲಿ ಆಶೆ ಇಲ್ಲದೆಯೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೈಯೊಡ್ಡದೆಯೂ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪೂಜೆಯೇ ನಿಜವಾದ ಪೂಜೆ. ಸತ್ಪುರುಷರೆಲ್ಲರೂ ದೇವತೆಗಳು. ರಾಜರ್ಷಿಗಳಾದ ಪ್ರಭುಗಳು ನಿಜವಾದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಂತೆ ಯಾವ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ದುಷ್ಟರನ್ನೂ ಕೂಡ ಶಿಷ್ಟರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ನೀವು ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದರೆ, ಆಗ ನಾನು ಧನ್ಯನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥಾ ಧನ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಮಾಡುವ ಮೊಹನತನನ್ನು ನೀವು ಪಿಲ್ಲತ್ತುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಪರದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಮಣ್ಣಿನ ಹೆಂಚಿಯಂತೆ ಕಾಣಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಧರ್ಮಿಷ್ಟರು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ನನಗೆ ಮಹಿಸುವ

ಪದವಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ನಾನು ಮುಂದೆ ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವಿರಿ' ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಿ ಇದೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ, ಅರಿಸ್ತೋಡಿಮಸ್ಸನು ಹೇಜಲ್, ಮೆಂಟರು ಮತ್ತು ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ, ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಎಲೈ ಹೇಜಲ್‌ನೇ,—ನೀನು ಯಶೋವಂತನು. ಯಶಸ್ಸು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಪುಣ್ಯವೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ನಿನಗೆ ಸಂಚಿತವಾದ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ದೇವತಾಂಶಸಂಭೂತನಾದ ಈ ಮೆಂಟರನನ್ನು ಖರೀದಿಗೆ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಗುರುವಿನಂತೆ ಆಡಬಹುದಾದ ಸಂಪತ್ತು ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಬದಗುತ್ತಿತ್ತು ? ಲೋಕೈಕವೀರನಾದ ಯೂಲಿಸಸ್ಸನ ಪುಣ್ಯಪರವಾಕದಿಂದ ಅವತರಿಸಿರುವ ಈ ವಹಾನುಭಾವನಾದ ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಸೇವೆಯು ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು ? ನಿಸ್ಪೃಹರಾದವರಿಗೆ ಜಗತ್ತೇ ತ್ಯಜನೀಯವಾದುದು ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾದದ್ದೇ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವು ಅನೇಕರಿಗೆ ಇತ್ತು. ಈ ಸಂದೇಹ ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನೀವು ಮೂರು ಜನಪೂ ಮಾಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವುದು. ಅಧಿಕಾರದ ಮೇಲೂ, ಹೊನ್ನ, ಹೆಣ್ಣು, ಮಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೂ ಯಾರಿಗೆ ಆಶೆ ಇರುವುದೋ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ದುರಾಶೆಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದು. ನಿನಗೂ, ಮೆಂಟರನಿಗೂ ಪೂರ್ವವಯಸ್ಸು ಕಳೆದಿರುವುದು. ಇಂಥಾ ವೈರಾಗ್ಯಪೂರಿತ ನಿಸ್ಪೃಹತೆಯೂ ನಿವೇಗಿ ಬಂದಿರುವುದು ವಿಶೇಷ ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯಸ್ತನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ವೈರಾಗ್ಯ ಜಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ ಮಾತಾಸಿತ್ಯಗಳ ಪುಣ್ಯಪು, ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪದ ಪುಣ್ಯಪೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂಬದಾಗಿ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಸಂಭವೇ ಸಂಪದ ಯುನಾದ್ದೆಂದೂ ನಿಸ್ಪೃಹತೆ ಅಪೂರ್ವವೆಂದೂ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ, ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾದವರು ಎಷ್ಟು ಅಪೂರ್ವವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆನೋ ಅಷ್ಟು ಅಪೂರ್ವವಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ವೈರಾಗ್ಯನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ತುಂಬಾ ಅಸಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಿ. ಈ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಲೋಕೋತ್ತರವಾದದ್ದು. “ ಎದ್ವಾನೇವ ವಿಜಾನಾತಿ ವಿದ್ವಬ್ಜನ ಪರಿಶ್ರಮಂ ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಲೋಕೋ

ಕ್ರಿಯೆ ಇರುವುದು. ಇದು ನಿಜವಾದ ಮಾತು. ನೀವು ಧರ್ಮಿಷ್ಠರು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವಿರಿ. ಈ ಧರ್ಮವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ. ಧರ್ಮದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಜಗದೀಶ್ವರನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವನು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಕಾರನೆಗೆ ಕಾರಣಭೂತರಾಗಿ. ”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿಸ್ವೋಡಿಮಸ್ಸನು ನಮಗೆ ಹೇಳಿ, ನಮಗೆ ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮೂರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇನಾಮಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಒಂದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಹಡಗನ್ನೂ, ನಾವಿಕರನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವದಗಿಸಿ, ಪಣ್ಣಿ, ಹಂಪಲು, ಭೋಜನದ ಸಾಮಾನುಗಳು ಕೊಡಲಾದವುಗಳನ್ನು ನಮಗೂ, ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೂ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಸರಪಂಚು ಮಾಡಿಸಿದನು. ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಈ ದ್ವೀಪದ ಸೈನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಥರಾದವರನ್ನು ಆಂಗರಕ್ಷಕರನ್ನಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಇಥಾಕಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾದೆನು. ಆಗ ಹೇಜಲಾನು ವೆಂಟರನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಎಲೈ ವೆಂಟರನೇ, — ಅರಿಸ್ವೋಡಿಮಸ್ಸನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನನ್ನ ಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕದಿಂದ ನೀನು ಪ್ರಥಮತಃ ನನ್ನ ಸೇವಕನಾದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ನನ್ನ ಗುರುವಾದೆ. ಆಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನನ್ನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ದೇವರಾದೆ. ನಿನ್ನ ದೇಸೆಯಿಂದ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ನನಗೆ ಪರಮ ಮಿತ್ರನಾದನು. ಯಾವಜ್ಜೀಪವೂ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ದೇಶವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯು ನನಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದು. ಅದರಿಂದ ಯತ್ನವಿಲ್ಲ. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಇಥಾಕಾ ದೇಶದ ಕ್ಷೇಮವೂ, ಮಾತೃಪುತ್ರಗಳ ಸೇವೆಯೂ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅರಿಸ್ವೋಡಿಮಸ್ಸನ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ನನಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮೈನಾಸನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ರಹಸ್ಯವು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಶಾಸ್ತ್ರಬ್ರಹ್ಮನವನ್ನು ನಂಬುವುದು ಮಾತ್ರವಿಲ್ಲದಂತೆ, ನಾವು ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಸುಸಮಯವು ಈಗ ಉಂಟಾಗಿರುವುದು.

ಅರಿಸ್ವೋಡಿಮಸ್ಸನು ಕೇವಲ ಧರ್ಮಿಷ್ಠನು. ಈ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈತನು ನನ್ನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ದ್ವೀಪಸಿವಾಸಿಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯು ಳ್ಳವನಾಗಿದೆನೇ. ನಿನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವು ನನಗೆ ಒಹಳವಾಗಿರುವುದು. ಆದರೆ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಮಹಾವ್ರಾಜ್ಞನಾದಾಗ್ಯೂ, ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಸೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ತಾಯಿಗೆ ಭಯಂಕರವಾದ ಕಷ್ಟವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವುದು. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನಿನ್ನ ಸಹಾಯವು ಅತ್ಯಂತ ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡು. ನಿನಗೆ ವಂಗವಾಗಲಿ, ಸತ್ತುರುಷಲಿಗೆ ದೈವಸಹಾಯವು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಕ್ಕೂ, ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಲೋಪ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯೂಲಿಸ್ಸನ ಲೋಕಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡು, ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಒರುವಂತೆ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ. ಪೆನಿಲೋಪಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವಿಪತ್ಕರಂಪರೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ಸೂರ್ಯನ ಎದುರಿಗೆ ಮೇಘಗಳು ಕಂಗಿಹೋಗುವಂತೆ ಕಂಗಿಹೋಗಲಿ. ಪುನಃ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರುವಂತೆ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ. ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯು ಹೇಗೆ ಐಕ್ಯವಾಗಿರುವುದೋ, ನಾವು ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ದಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಶರೀರವು ಬೂದಿಯೂ ಕೂಡ ಬಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರುವಂತೆ ದೇವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ವಿಶೋಗವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಕಾನ್ಯಗೌರವದಿಂದ ನೀವು ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಅರಿಸ್ವೋಡಿಮಸ್ಸನ ಪ್ರೀತಿಯೂ, ಗುಣಾತಿಶಯಗಳೂ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ಎಳೆಯುತ್ತವೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯೂ, ಗುಣಾತಿಶಯಗಳೂ ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪದ ಕಡೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತವೆ. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ನೀನು ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಜ್ಜಲುನು ಹೇಳುವಾಗ್ಯೂ, ಈ ನಾಲ್ಕು ಜನಗಳ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೂ ವಿಶೋಗ ಶೋಕರಸವು ಧಾರಾಸಂವಾತವಾಗಿ ಸುರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರ

ಮವಾಯಿತು. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದನು. ಮೆಂಟರನು ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದನು. ಅರಿಸ್ಟೋಡಿಮಸ್ಸನು ಮೆಂಟರನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಭಾರವೂ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ನನಗೆ ಹೊರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಕಾರಣ. ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾದ ಅವಾಯಗಳಿಗೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಗುರಿಮಾಡಿದೆ. ಈ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಜಲಾಯಿಸುವ ಪದವಿಯು ನನಗೆ ಬಂದಿತು. ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿವೇಕದಿಂದ ಜಲಾಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ಲಭ್ಯವಾದ ಹೊರತು, ನನಗೆ ಧೈರ್ಯತೆಯು ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ನಾನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುವಾದಾಗ್ಯೂ, ಕಾರ್ಯ ಸೇವಕನು. ನಮಗೆ ಪುತ್ರ, ಮಿತ್ರ ಕಳತ್ರಾದಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಸ್ವತಂತ್ರರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಕಾರ್ಯತಃ ಪರತಂತ್ರರು. ನಮ್ಮ ಸೇವಕರ ಶ್ರಾಧಾನೆಯ ಅಧರ್ವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅದನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಲಗೆ ಹೇಳುವುದರಿಂದ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಅನರ್ಥಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದುಂಟು. ಆ ಅನರ್ಥದ ಭಯದಿಂದಲಾದರೂ ಯಾವುದು ಅಧರ್ಮವೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೋ ಅದನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜಿತ್ತೇಂದ್ರಿಯರಾಗಿಯೂ, ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವರಾಗಿಯೂ, ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗುವುದೆಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕವರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ವಿನೋದಕ್ಕೆಗೆ ಮರೋಧವಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರಾದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಈ ಅವಸ್ಥೆಯು ತಪ್ಪುವುದು ಅವ್ಯಾಜ್ಯ. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ, ನನ್ನಂಥಾ ಪಾಮರರ ಪಾಡೇನು? ಇಂಥಾ ಭಾರವನ್ನು ನೀನು ನನಗೆ ವಹಿಸಿದೆ ಈಗ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇಯೆ. ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಹೇಜಲನು ನನ್ನ ಶ್ರಾಧಾನೆ ಅರಿಸಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿರತಾನೆ. ಇದು ನನ್ನ ಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕವೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನಿ. ಹೇಜಲನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನೂ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯು ನನಗೆ ಬಹಳವಾಗಿರುವುದು. ಆದರೆ, ಪೆನಿಶೋಪಳಿಗೆ ಭಯಂಕರವಾದ ವಿಪತ್ತು ಬಂದಿರುವುದು. ಸೂಕ್ತಸೇವೋಸ್ಕರ

ಟೆಲಿವಾಕಸ್ಸನು ಹೋಗಬೇಕು. ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ನೀನು ಹೋಗಬೇಕು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೆ, ಒಂದು ಕಾಲ ದಿಂದ ಈ ದ್ವೀಪವು ಅನಾಯಕವಾಗಿ ಇದೆ ಇದನ್ನು ತಹಬಂದಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವು ಬೇಕು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದೆವೆ. ನಮ್ಮ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೇಲೇ ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರವಾಗುವಂತೆ ದೇವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲೆಂದು ನಾವು ಕೋರುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಆಶೀರ್ವಚನಿಸಿಕೊಂಡು, ಒಬ್ಬರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾದೆವು. ಅನುಕೂಲವಾದ ವಾಯುವು ಬೀಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ನಾವು ಹೊರಟೆವು. ಅರಿಸ್ಟೋಡಿಮಸ್ಸನೂ, ಹೇಬಲ್‌ನೂ, ಆ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳೂ ಎಲ್ಲರೂ ನಮಗೆ ಸತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ರೇವು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ನಮ್ಮ ಹಡಗು ದೃಷ್ಟಿಪಥಕ್ಕೆ ಬಿಳುತ್ತಲಿರುವವರೆಗೂ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಐತಾ ಪವತವು ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವವರೆಗೂ ನಾವೂ ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪವು ಹ್ರಸ್ವವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಕ್ರವೇಣ ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು. ಪೆಲೊಪಾನಿಸಸ್ ತೀರವು ನಮ್ಮನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕಾಣಬಂತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಆಕಾಶವು ಕವ್ಪಾಯಿತು. ಮೇಘವು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಬಲವಾದ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಮಿಂಚು, ಸಿಡಿಲು, ಮಳೆ ನೊದಲಾದವುಗಳ ರಭಸವು ಜೋರಾಯಿತು. ಅಲೆಗಳು ಪರ್ವತಾಕಾರವಾಗಿ ಎಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾದವು. ಕತ್ತಲೆಯು ಕವಿದುಕೊಂಡಿತು. ವೃತ್ತ್ಯವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾದಂತೆ ತೋರಿತು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಭಯಭ್ರಾಂತರಾದೆವು. ಕಾಲವು ಬಹಳ ವಿಷಮವಾಯಿತು. ವೆಂಟರು ಮಾತ್ರ ಶಾಂತಚಿತ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಮನೋವಾಕ್ಯಮರ್ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಶುದ್ಧರಾದವರು ಆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು ತನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಜಗದೀಶ್ವರನು ಭಾವಿಸುವನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ವಾಸಿಷ್ಠರ ವಾಪಗಳೂ ಕೂಡ ಸತ್ತುರುಷ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಮನ್ನಿಸಲ್ಪಡುವನೆಂಬದಾಗಿಯೂ ವೆಂಟರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತು. ಈ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು

ನೋಡಿ, ನನಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯವಾಯಿತು. ಜಗದೀಶ್ವರನು: ದುರ್ಮಾರ್ಗಪುತ್ರವರ್ತಕರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಧಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವನು. ಸದರಿ ಭಯವನ್ನು ಸತ್ತುರುಷರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವನು ಅಂದಿರಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. 'ಭಯಕೃತ್, ಭಯನಾಶಕ' ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಬಿರುದು ಬಂದಿರುವುದು. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ಹಿತೋಪದೇಶಗಳೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದವು. ಮೆಂಟರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿಯೂ, ಶಾಂತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಧೈರ್ಯವು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪರ್ವತಾಕಾರವಾಗಿ ಆಲೆಗಳು ಉರುಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾದವು. ನೀರಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಭಂಡೆಗಳು ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾದವು. ಸದರಿ ಭಂಡೆಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹಡಗು ತಗುಲುವ ಸಂಭವವು ಬಂದಿತು. ನಮ್ಮ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭವು ಮುರಿದುಹೋಯಿತು. ನಮ್ಮ ಹಡಗಿನ ಕೆಳಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಭಂಡೆಯು ತಗುಲಿತು. ಹಡಗಿಗೆ ನೀರು ನುಗ್ಗಿತು. ಹಡಗು ಮುಳುಗುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮ ಮಾಡಿದರು. ನನ್ನ ಧೈರ್ಯವು ಹೋಯಿತು. ನಿರಾಶೆಯು ಉಂಟಾಯಿತು. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾದೆನು. ಎಷ್ಟೋ ವಿಪತ್ತುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಆಪ್ತಿಯ ವಿಪತ್ತು ಬಂದಿತು. ಆಗ ಮೆಂಟರನನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಎಲೈ ಮೆಂಟರನೇ,—ನಮ್ಮ ಬೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದವರೆಲ್ಲರೂ ಸಾಯುತ್ತಲಿ ದಾರೆ. ನನಗೂ ಸಾಯುವ ಅವಸ್ಥೆಯು ಬಂದಿರುವುದು. ಈಗಲೂ ನೀನು ಶಾಂತಚಿತ್ತನಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ಇದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಲಿದೆ. ನಿನ್ನ ಸೈನ್ಯವು ನನಗೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನನಗೆ ಒಂದು ಸಂತೋಷ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದು. ಸಾಯುವಾಗಲೂ ನಿನ್ನ ಬೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುತ್ತೇನೆಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಸಂತೋಷವು ನನಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವುದು. ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂತೋಷದಿಂದ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಎತ್ತಿದವರಿಗೆ ಮರಣವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು. ಹೀಗೆ ಸಾಯುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದಾವರ್ತಿ ಸಾಯುವುದೇ ತಪ್ಪಿತು. ದೈವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೀರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯ ? ಜಗದೀಶ್ವರನ ಇಷ್ಟವು

ದ್ವಂತಾಗಲಿ” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ, ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದೆನು. ಆಗ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ: —

“ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಗಳಿಗೆ ದೇವರು ಕಾರಣಭೂತನು. ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವೂ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾವನು ತನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದಾಗ, ನಾವು ಹೇಗಿರಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವೂ ಇರಬೇಕು. ಬದುಕಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೇನು? ಸತ್ತದ್ದರಿಂದ ನಷ್ಟವೇನು? ಮರಣವು ಸಕಲ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಪರಿಹರಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಭಯಪಡಬೇಕು? ಕಷ್ಟ ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾದವರು ಭಯಪಡುವರು. ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದವರು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸುವರು. ನಿರಾಶೆಯು ಸನ್ನಿವೇಶವಾದಾಗ, ಅಧೈರ್ಯವನ್ನು ಪಡಬಾರದು. ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬರಲಿ ಎಂದು ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇರಬಾರದು ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವು ಇರಬೇಕು. ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷಕಾರವೂ ಇರಬೇಕು. ಬಂದವಿಪತ್ತುನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಭಯಪಡಬೇಡ. ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟಗಳು ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೂ, ನನಗೂ ಎಷ್ಟೋ ಬಂದವು. ಬಂದ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೋಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದೆವು. ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಧೈರ್ಯವು ನನಗೆ ಸರ್ವತ್ರ ಸಾಧಕವಾಯಿತು. ಈಗಲೂ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯು ನನಗೆ ಇರುವುದು. ನೀನೂ ಈ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊ. ಹಡಗು ಛಿದ್ರವಾಗಿರುವುದು. ಅನೇಕ ಹಲಿಗೆಗಳು ತೇಲುತ್ತಿರುವುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದನ್ನು ಆಶ್ರಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು, ಆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾವವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಲಿಗೆಯು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಡಗಿನಿಂದ ಅದರ ಮೇಲೆ ಧಾಮುಕಿ, ನನ್ನನ್ನೂ ಧಾಮುಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ನಾನು ಅವನ ಮೇಲ್ಬಂಧಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದೆನು. ಇಂಥಾ ವಿವಿಧತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೆಂಟರನು ತೋರಿಸಿದ ಧೈರ್ಯವು ನನಗೂ ಧೈರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಈಜು ಕಲಿತವರು ನಮುದ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಹೇಗೆ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ, ವಿನೋದದಿಂದ ಈಜುವರೋ ಹಾಗೆ ಮೆಂಟರನು ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೂ, ಶಾಂತಿ

ಯಿಂದಲೂ ನನ್ನ ಭಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಗಿ ವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಹಲಗೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಾವು ಇಬ್ಬರೂ ಈ ಬುಧನಿಗೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದೆವು. ಇದರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯು ಕುಂದಿದಾಗ, ಆಕಾಶ ಬರುವ ಸಂಭವವು ಉಂಟಾಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥಾ ಸಂಭವವು ಬರದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಹಲಗೆಯು ತುಂಬಾ ಸಾಧಕನಾಯಿತು. ನಾವು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಮಳೆ, ಗಾಳಿ, ಮಿಂಚು, ಸಿಡಿಲು, ಕತ್ತಲೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ದಿಕ್ಕು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬಾಯಿಗೂ, ಕಿವಿಗಿಗೂ, ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳಿಗೂ ಅಲೆಗಳು ಹೊಡೆದು, ನೀರು ನುಗ್ಗುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಬಹಳ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು, ಆ ಹಲಗೆಯನ್ನು ನಾವು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಈ ಬುತ್ತಿದೈವು ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಶಕ್ತಿಯು ಉಂಟಾಯಿತು. ಒಂದೊಂದಾವರಿ ಪರ್ವತಾಕಾರವಾದ ಅಲೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯು ನೈಲಾ ಬಿಟ್ಟು, ಆ ಹಲಗೆಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅಲೆಗಳು ಉರುಳಿ, ಹಲಗೆಯು ತೇಲುತ್ತಿರುವಾಗ, ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗದೆ, ವಿಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಗ್ಗದೆ ಇರುವುದು ವೆಂಟರನಿಗೆ ನಿಸರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಅಲೆಯು ಉರುಳಿ, ನಾವು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಕಾಲವು ಬಂದಾಗ, ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಎಲೈ ಟಿಲಿನಾಕಸ್ಸನೇ, —ನಾವು ಬದುಕುವುದಕ್ಕೂ, ಸಾಯುವುದಕ್ಕೂ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಕಾರಣವಲ್ಲದೆ, ಈ ಗಾಳಿಯೂ, ಈ ಅಲೆಗಳೂ, ಈ ಕತ್ತಲೆಯೂ, ಈ ಸಿಡಿಲೂ, ಮಿಂಚೂ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ದೇವರ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲವು? ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯು ಇರುವುದೇ? ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಪವು ಈ ವಿಸತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಾಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬದುಕಬೇಕೆಂದು ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿದ್ದರೆ, ಇವುಗಳು ಯಾವುದೂ ನಮಗೆ ಬಾಧಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಾರವು. ನಾವು ಪಾಪಿಗಳಲ್ಲ. ಕೊಡಿದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಮನೋವಾಕ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಲಿದ್ದೇವೆ. ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾದವರು ಇಂಥಾ ವಿಸತ್ತುಗಳಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಭಯಪಡಬೇಕು? ಇದು ಭಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವಲ್ಲ. ಜಗದೀಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವು

ದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಾಧಕವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶ. ನೀನು ಮುಳುಗಿ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದಾಗ್ಯೂ, ಜಗದೀಶ್ವರನು ನಿನ್ನನ್ನು ವೇಲಿಕ್ಕೆ ಎತ್ತುವನು. ನೀನು ಅಧರ್ಮಿಷ್ಠನೂ ಗಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಒಲಿಂಪಸ್ ವಾಸದ ಆಗ್ರಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನಿನ್ನನ್ನು ನರಕಕ್ಕೆ ನೂಕುವನು. ಲೇಶವೂ ಭಯಪಡದೇ ನಮ್ಮ ವನೇ(ವಾಕ್ಯವುಗಳ ಪಾಠಶು ಧ್ಯತೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾದ ಗತಿಯು ನನಗೆ ಬರವರು. ದುಷ್ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ದುಷ್ಟಫಲವಾಗುವುದು. ಸತ್ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲವಾಗುವುದು. ಇದನ್ನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಇವನ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಧೈರ್ಯವೂ, ಶಕ್ತಿಯೂ ಬಂದಿತು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೂ ಛೇದಿಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈಜುತ್ತಾ ಕಾಲಹರಣವನ್ನು ಮಾಡಿದವು. ಬೆಂಟರನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಯಾವಾಗ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಾಯಕವೋ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಗರ್ವಯು ಕಡವೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಅಲೆಗಳು ಶಂಖವಾದವು. ಮೆಂಟರನು ಕರಗಿ ಹೋದವು. ಗುಡುಗು ಮತ್ತು ಸಿಡಲಿನ ಧ್ವನಿಯು ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಬೆಳಕು ಉಂಟಾಯಿತು. ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಅರುಣೋದಯವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಯಿತು. ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ವಹಯವಾದವು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯು ದೃಷ್ಟಿಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಭೂಮಿಯ ಕಡೆಗೆ ಅಲೆಗಳ ನಮ್ಮನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಆಯು ಉಂಟಾಯಿತು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದೆವು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಿನಾ ಇನ್ಯಾರೂ ಬದುಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಮುಳುಗಿ ಸತ್ತುಹೋದರೆಂದು ಗೊತ್ತುವಾಡಿಕೊಂಡವು. ತೀರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ, ನಮ್ಮ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಂಡಗಳಿದ್ದವು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಹಳ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು, ಈ ಭಂಡಗಳ ಸಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ನುಸುಕೊಂಡು, ತೀರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿದು, ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಜಗದೀಶ್ವರನಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆವು. ಸತ್ಪುರುಷನಿಗೆ ಉಂಟಾಗ ತಕ್ಕ ಭಯವನ್ನು ದೇವರು ಉಂಟಿಸುವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯು ಆಗ ನನಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಬೆಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟಿಲಿಪಾಕಸ್ಸನು ಕೆಲವೋ ಎಂಬ ಕಿನ್ನರಿಗೆ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಾಂತ ವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಅಲ್ಲದ ದೇವತಾ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬರ ಮುಖವನ್ನು ಒಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತಾ, ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದಲೂ, ಸಂತೋಷದಿಂದಲೂ ಪರವಶರಾದರು. ಅವರ ಮೈಕಿ ಕೆಲವು ಜನ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಇವರು ಎಂಥಾ ವಿಚಿತ್ರ ಪುರುಷರು. ಇವರು ಮನುಷ್ಯರಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಇವರು ಅನಾನುಷ ವಿಗ್ರಹರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಸುಳ್ಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರ ಸಾಹಸ ಕೃತ್ಯಗಳು ಅದ್ಭುತವಾಗಿರುವುವು. ಯೂಲಿಸಸ್ಸನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಅಮೃತವು ಧಾರಾಸಂಪಾತವಾಗಿ ಸುಲಯ ವಯ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಾವು ಅನಂದಿಸರಾಶರಾಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ‘ಆತ್ಮಸ್ಮೈ ಪುತ್ರನಾಹಾಸಿ’ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇದುವೆ. ಈ ಟಿಲಿಪಾಕಸ್ಸನು ಧೈರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಸೈರೈದಲ್ಲಿಯೂ, ಮನೋವರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಯೂಲಿಸಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವನ ಅಕೃತ್ಯಿಯು ಮನೋವರ ವಾಗಿರುವುದು. ಇವನ ಸೌಂದರ್ಯ ಅದ್ವಿತೀಯವಾಗಿರುವುದು. ಇವನ ಗಾಂಭೀ ರ್ಯವು ಅಸದೃಶವಾಗಿರುವುದು. ಇವನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೂ, ಧರ್ಮವೂ, ನಿರ್ವಹಿತೋಪವಿ ತ್ವವೂ, ಪಾಪೋತ್ತಿಯೂ, ಸರ್ವೋತ್ತರರಲ್ಲಿ ಅಸತ್ತಿಯೂ ಮೂರ್ತಿಭವಿಸಿರುವುವು. ಇವನು ಯೂಲಿಸಸ್ಸನ ಮಗನೆಂದು ನಾನಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿ ಇದ್ದರೆ, ಇವನೇ ದೇವ ರೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅದು ಠಾಕಲಿ. ಈ ಮೆಂಟನು ಯಾರಾ ಗಿರಬಹುದು? ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಇವನು ಸಾಹಸಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಪುಬೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಇವನು ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವತಾ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೆಲವೋ ಕೇಳಿದಳು. ಅವಳಿಗೂ ಭ್ರಮೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಟಿಲಿ ಪಾಕಸ್ಸನ ಮುಖವನ್ನೂ, ಮೆಂಟನ ಮುಖವನ್ನೂ ಅವಳು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಟಿಲಿಪಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಕ್ತ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಲಾಷೆಯು ಅವಳಿಗೆ ಉಟ್ಟಿತು. ಅದನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಳು. ತನ್ನ ಮೀತದಿಂದ ಎದ್ದಳು. ಟಿಲಿಪಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಸಮಾಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಅತಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ,

ಈ ಮೆಂಟರು ವ.ನುಷ್ಯನೇ ಅಧವಾ ದೇವರೇ ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಅವನು ವ.ನುಷ್ಯನೇಂಬದಾಗಿರಬೇಕು, ತನ್ನ ಗುರುವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಬಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿದನು. ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮೆಂಟರನು ವ.ನುಷ್ಯನಂತೆ ಅವತರಿಸಿರುವ ದೇವರೆಂಬ ಜ್ಞಾನವು ಅವಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಇಂಥಾ ಭಯಂಕರವಾದ ವಿಪತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಹಜವಾದ ಧೈರ್ಯಸ್ಥೈರ್ಯಗಳು ಇವನಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಈ ವಾಕ್ಯದೇವತಾ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮೆಂಟರನನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಇಥಿಯೋಪಿಯಾದಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದಾಗ, ಉಂಟಾದ ತಪಶಿಲುಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬಳು ಕೇಳಿದಳು. ಡೆಮಾಸ್ಟಸ್ ಪಟ್ಟಣದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಕೇಳಿದಳು. ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ನಿನಗೂ, ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸಿಗೂ ಪರಿಚಯವಿತ್ತೇ ? ಎಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಕೇಳಿದಳು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಆದರದಿಂದ ಮೆಂಟರನು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, 'ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವ.ನುಷ್ಯರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ. ಅವತಾರ ಪುರುಷರ ಮಾತುಗಳಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಅನೇಕರಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವೊಬ್ಬರೊಬ್ಬ ಕಿನ್ನರಿಯು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಪುಸ್ಪಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಳು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ, ಅವಳು ತೋರಿಸಿದ ಮನೋಹರತೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಮರಳು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗಿತ್ತು. ಮೆಂಟರನು ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನು. ಇವಳ ಮರಳು ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಅವನು ವಶನಾಗುವ ಸಂಭವವು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಇವಳ ಮಂಕು ಬೂದಿಯು ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾವವನ್ನೂ, ಸಹೋದರ ಭಾವವನ್ನೂ ಇಟ್ಟು, ಮೆಂಟರನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಬಂದನು. ಪಾತಕಗಳೂ, ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಭಂಡೆಯು ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಗಾಳಿಗೂ ಕೂಡ ಹೇಗೆ ಜಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಇವಳ ವ.ರಳು ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಮೆಂಟರನು ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿದ್ದನು. ಇವಳು ಆಡತಕ್ಕ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಇವನು ಕೇಳಿದನು. ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದಲೂ

ಪಾಟೀಸವಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ಮೆಂಟರನ ಅಂತಃಕೃತವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಇವಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ತೀವ್ರಾದಲ್ಲಿಯೇ ಭಗ್ನಮನೋರಥಳಾಗಲು, ಮೆಂಟರನ ಉತ್ತರಗಳಿಂದ ಇವಳ ಸಂದೇಹವು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ತನ್ನ ಮಂಕುಬೂದಿಗೆ ಆಧೀನನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅವನ ಚರ್ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅಮಾನುಷವಾದ ಶಕ್ತಿಯು ಅವನಲ್ಲಿ ಇರುವುದೆಂದಾಗಿಯೂ ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಮೋಹಪರವಶಳಾದಳು. ಮೆಂಟರನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸಿಗೂ, ಮೆಂಟರಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು ಸುಲಭವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಪುಷ್ಪಬಾಣಗಳಿಂದ ಪರಾಜಿತರಾಗದೆ ಇರತಕ್ಕ ಜನರು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಮೋಹಪರವಶರಾದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ಲಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಬಿಟ್ಟು, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನೂ, ಗುರುಪಿರಿಯರನ್ನೂ, ದೇವರನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಪಂಚ ಧರ್ಮವು ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮೋಹೋದ್ದೀಪನವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ತನ್ನ ಮಧುರೋಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ, ಉಪಚಾರಾತಿಶಯಗಳಿಂದಲೂ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರೆ, ಮೆಂಟರನನ್ನು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಸಂಹರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೂ ಕೂಡ ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಕಲಿಸ್ಸಳು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಮೆಂಟರಿಗೆ ಅಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಮೋಹದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಇವಳಿಗೆ ಈ ವಿಷಯವು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಅಸಾಧ್ಯವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಸತ್ತುರುಷರನ್ನು ಜಗದ್ವಿಶ್ವರನು ಕಾಪಾಡುವನು. ಅವನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಮೆಂಟರಿಗೆ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯು ಉಂಟಾಯಿತು. ಇವಳ ಇಂದ್ರಜಾಲ, ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯೆಗಳು ಅವನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ನೀನು ಬಹಳ ಬಾಗರೂಕನಾಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ಅಕ್ಕಂತ ವಿಷವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕಿನ್ನರಿಯರು ಮನುಷ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ವಹಿಸಿರುವ ಪಿಶಾಚಿಯರು. ಇವರ ಮನೋಹರವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳು ಭಯಂಕರವಾದ ವಿಷಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದವುಗಳು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಿಷದಿಂದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯುಂಟು. ಈ ಕಿನ್ನ

ರಿಯರ ವಿಸದಿಂದ ದೇಹದ ಬೊತೆಗೆ ಸಂಜಿತವಾದ ಪುಣ್ಯವು ಭಸ್ಮವಾಗುವುದು. ಅಪಯಶಸ್ಸು ಬರುವುದು. ಬಾಗರೂಕನಾಗಿರು. ನಿನ್ನ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗರತಕ್ಕ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೋಹದ ಪಾಶಕ್ಕೆ ಬಿಳಬೇಡ. ಇಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗಬೇಡ. ಲೋಕೈಕವೀರರಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಭುಗಳು ವಿಷಕನ್ನಿಕೆಯರ ಪಾಶಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ನಾಶವಾಗಿರುವರು. ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾಗಿ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗು.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದನು. ಆದಕ್ಕೆ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಎಲೈ ಸಿತ್ಯನಿವಿಶೇಷನಾದ ಮೆಂಟರನೇ,—ನಿನ್ನ ಪಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ತಿರಸಾ ವಹಿಸುವೆನು. ನನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೂ, ನಿನಗೂ ಅಪಯಶಸ್ಸು ಬರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊನ್ನು, ಹೆಣ್ಣು, ಮಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಆಶೆಪಟ್ಟು, ಅನೇಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಹೇಗೆ ನಾಶವಾದರೋ ಅದನ್ನು ನಿನ್ನ ಮುಖದಿಂದಲೇ ನಾನು ಕೇಳಿರುವೆನು. ಈ ಆಶಾಪಾಶದಿಂದ ಬದ್ಧರಾಗಿ, ಹೇಗೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ಮೊದಲೊಂದು ಝಾಡಮಾಲಿಗಳ ವರೆಗೂ ಜನಗಳು ಭಯಂಕರವಾದ ಪತನಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಲಿರುವರೋ ಅದು ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿಳುತ್ತಲಿದೆ. ರಾತ್ರಿ ನೋಡಿದ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಗಲು ಬಿಳುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಈ ಕಿನ್ನರಿಯರ ವಶೀಕರಣೋಪಾಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಪರಿಣಾಮ ಫಲವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯು ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದಲೂ, ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೂ ಇವರ ಪಾಶಕ್ಕೆ ಬಿಳಬೇಡೆ ಇರುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಪರನಾಗಬೇಡ.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೆಲವೊಬ್ಬರ ಹೊಂಚು ಕೇಳಿದಳು. ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೂ ಇವನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದಳು. ಅವನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಕೆಲವಳು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶವು ನಾಶವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತನಾದ ಯೂಲಿಸ್ ಸಸ್ನು ನನಗೆ ವಂಚಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ನಾನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಪುಷ್ಪಬಾಣಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಫಲವಾದವು. ಆತನು ನನ್ನ ಪಾಶಕ್ಕೆ ಬಿಳಿಲ್ಲ. ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಅವನ ಮಗನಾದ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವನು. ತಂದೆಗಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಾದ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಗಳು ಇವನಲ್ಲಿ ಇರುವುವು. ಬುದ್ಧಿಯೆಲ್ಲೆಯೂ, ವಿವೇಕದಲ್ಲಿಯೂ, ಮನೋಹರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ, ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಇವನು ಯೂಲಿಸ್ಸಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕನಾಗಿರುವನು. ಇವನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸನ್ನೋಹನಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಇವನನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಸುಲಭ. ಆದರೆ, ಈತನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಬಂದಿರುವನು ಇವನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ. ಅವನು ಸವಾದ ಸ್ವಭಾವವು ಇವನಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವನಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾದವು. ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ವೋಹಪರವಶರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಭೇದಭಾವವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಮೆಂಟರು ಈತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಈ ದ್ವೀಪದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕೆಲಸವು ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ನಡೆಯುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಉಪಾಯದಿಂದ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅನುರಕ್ತನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ಈ ಅನುರಾಗ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಮೆಂಟರನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಂತೆಯೂ ಮಾಡು. ಶಿಷ್ಯನು ಮೂರ್ಖನಾದರೆ, ಹಿತೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆ, ಗುರುವಿಗೆ ಕೋಪ ಒರುವುದು ಸಹಜವಾದದ್ದು. ಮೆಂಟರಿಗೆ ಅಂಥಾ ಕೋಪವು ಬರಲಿ. ಅವನು ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗಲಿ. ಅವನು ಹೊರಟು ಹೋದ ಉತ್ತರ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿಯೇ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಆನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಾ ಇರುವನು. ಹೀಗೆ ಆಗುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ಹೇಳಿದಳು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮನ್ಮಥನು ಅವಳ ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಕಿನ್ನರಿಯರಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರಿಗೆ ಅನುರಾಗ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದನು. ಇವನ ಪ್ರಯತ್ನವು

ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜೂಸಿಟರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತಾನು ಕೆಲವುಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನೂ, ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ವರಕ್ಕೆ ಮೆಂಟರನು ಎಷ್ಟು ಕಾರಿಯಾದದ್ದನ್ನೂ ಅವನಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಮೆಂಟರನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು. ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಜೂಸಿಟರ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಮೆಂಟರನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಲ್ಲಿಯದು? ಇವನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಗುಣವು ಮೂರ್ತಿಭವಿಸಿರುವುದು. ಈ ಗುಣಾತಿಶಯವೇ ಅವನಿಗೆ ವಜ್ರಕವಚವಾಗಿರುವುದು. ಅವನ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಬಾಣಗಳು ಕೆಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳು ಪಿಂತಿರುಗಿ ನಮಗೇ ಬಾಧಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುವು. ಸತ್ಯಗುಣಪ್ರಧಾನನಾದ ವತಿಷ್ಠನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಬಾಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಆತನ ಬ್ರಹ್ಮದಂಡದಿಂದ ನುಂಗಲ್ಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿಲ್ಲವೇ? ಮೆಂಟರನ ಮೇಲೆ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡ. ಅವನು ಕೋಪಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಅವನ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯು ನಿನ್ನನ್ನು ದಹಿಸಿಬಿಡುವುದು. ನಿನ್ನ ವಿತಾಮಹಿನಾದ ಮನ್ಮಥನು ಪುಷ್ಪಬಾಣವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಈಶ್ವರನಿಗೆ ತಪೋಭಂಗ ಮಾಡಲು, ಅವನ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಮನಶ್ಚಾಂಚಲ್ಯದ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಕೋಪದಿಂದ ಫಾಲನೇತ್ರವನ್ನು ಬಿಡಲು, ಅವನು ಭಸ್ಮೀಭೂತನಾದದ್ದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೇ? ಮೆಂಟರನು ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನು. ಅವನಲ್ಲಿ ತಮೋಗುಣವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ರಜೋಗುಣವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸತ್ಯಗುಣಪ್ರಧಾನನಾಗಿರುವನು. ಅವನು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಧೀನನಾಗುವನು. ಅಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸ್ವಾರ್ಥೀನನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವಾಪರಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸದೆ, ಕೆಲವುಗಳಿಗೆ ವರವನ್ನು ಎತಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟೆ? ನಿನ್ನ ವಾಗ್ದಾನವು ನಡೆಯುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಪಿಸ್ತರನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು ಸುಲಭ. ವ್ಯಾಜ್ಯವೂ, ಪಾಪವೂ ಎರಡೂ ಯಾರಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರವಾಗಿವೆಯೋ ಅವರನ್ನೂ ಜಯಿಸಬಹುದು. ಕೇವಲ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು ದೇವರಿಗೂ ಅಸಾಧ್ಯ. ಮೆಂಟರು ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ. ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಅಭಯವು ನಿಷ್ಕಲವಾಗುವುದು. ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ನಿನ್ನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೇಲೆ, ಕೆಲವುಗಳು ಸ್ವಾರ್ಥೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವು. ನೀನೂ, ನಾನೂ ಇಬ್ಬರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಅವಳು ಮೆಂಟರನನ್ನು ಜಯಿಸಲಾರಳು. ಮೆಂಟರನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಿಂದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬಾಣಗಳೂ

ಕೂಡ ಹಿಂತಿರುಗುವುದು ಈ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಬಡ. ಕೆಲಸಗಳ ವನೋರಥವು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತಾಸಿಕ್ಯಕಾರ್ಯಾಸಕ್ತನಾಗಿರತಕ್ಕ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಕಾಲವೂ ಅಲ್ಲ. ಅವನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ಅನುರಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲ್ಪಡಲಿ. ಪೆಸಿಲೋಪಳ ಪ್ರೀತಿಯೂ, ಯೂಲಿಸ್ಸನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗೂ ಅವಳು ಪಾತ್ರವಾಗಲಿ. ಧರ್ಮದಿಂದ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಎರಿಸಲ್ಪಡಲಿ. ಆಗ ದೈವಾನುಗ್ರಹ ದಿಂದ ಇವಳು ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯು ಆಗುವುದು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವೂ, ಅವಳ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಎರಡೂ ವಿಫಲವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರಿಗೆ ದೈವಸಹಾಯವು ದೊರೆಯುವುದು. ನಿಮಗೆಂದಿಗೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.”

ಈ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೂಪಿಟರನು ಹೇಳಿದನು. ಭಗ್ನಮನೋರಥನಾಗಿ, ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೆ ಭಂಗ ಬಂತಲ್ಲ ಎಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ, ಮನ್ಮಥನು ಕೆಲಸಗಳ ಒಳಗೆ ಒಂದನು. ಇವನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅವನ ಮನೋಗತವನ್ನು ಅವಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಜೂಪಿಟರು ಮಾಡಿದ ಪಿತೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಮನ್ಮಥನು ಶೃತಪಡಿಸಿ, ಅವನ ಸಹಾಯಂತೆ ನಡೆಯುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ತಿಳಿದನು. ವೋಕಸರವಶರಾದವರಿಗೆ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ವಿವೇಚನೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲಸಗಳು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ಜೂಪಿಟರನ ಸಹಾಯ ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಮೆಂಟರಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಗುಣವು ಮೂರ್ತಿಭವಿಸಿರಬಹುದು. ರಜೋಗುಣ, ತವೋಗುಣಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಇರಬಹುದು. ಸತ್ಯಗುಣಕ್ಕೇ ಜಯವಾಗುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ತವೋಗುಣಕ್ಕೆ ಪರಾಜಯವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದರೆ, ಯಾರು ತಾನೇ ನಂಬುವರು. ಪ್ರಪಂಚದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡು. ಮನೋವಾಕ್ಯಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧರಾದವರು ಎಷ್ಟು ಜನ ನಾಶವಾಗಿಲ್ಲ? ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ವಾಚಾ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ಕಾರ್ಯತಃ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕವರು ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಖಂಡ ಸಾನ್ಮಾಜ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಲ್ಲ? ಶ್ರೀ ರಾಮನೇ ಮೊದಲಾದವರು ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದರು. ರಾಮನೇ ಮೊದಲಾದವರು ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು

ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಸರುಡೀನನು ವೈರಾಗ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಔರಂಗಜೇಬರು ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಒಬ್ಬ ಸಾವಿತ್ರಿಯು ಯಮಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಜಯಿಸಿದಳು. ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ಸ್ವೈರಿಣಿಯರು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪ್ರವರ್ತಕರಾಗಿ, ಈ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನೇ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೇ? ನಿರ್ವೀರ್ಯರಾದ ವೃದ್ಧರ ಸಲಹೆಯು ನನಗೆ ಜೀಕಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪುಷ್ಪಬಾಣವು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ನೀನು ಆಡಿದ ಮಾತನ್ನು ತಪ್ಪೆಬೇಡ. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಮೋಹಪಾಶವನ್ನು ನಾನು ಬೀಸುತ್ತೇನೆ. ಅವನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾಗುವಂತೆ ನೀನು ಮಾಡು. ಮೆಂಟರು ಅವನಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಭಾವಿಸುವ ಸತ್ಯಗುಣವು ಸುಟ್ಟು. ಬೂದಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುವಂತೆ ನಾನು ಮಾಡುವೆನು. ಭಯ ಪಡಬೇಡ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಜೂವಿಟರನ ಹಿತೋಪದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ನಂಬಿಕೆಯು ಇತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲನೆಂಬ ಮನೋಭಾವವು ಇವನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅವಳ ಪ್ರತಾಪವೂ, ವಾಗ್ವೈಖರಿಯೂ ಇವನಿಗೆ ಮಂಕು ಬೂದಿಯಂತೆ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಪರಿಣಾಮ ಫಲವನ್ನು ನೋಡುವ ಶಕ್ತಿಯು ಇವನಿಗೆ ತಪ್ಪಿತು. ಇವನು ವಿವೇಕಶೂನ್ಯನಾದನು. ಈ ಕಿನ್ನರಿಯು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೆಂದು ನಂಬಿದನು. ಇವಳ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅವಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅಪ್ರತಿಹತವಾದ ಪ್ರೀತಿಯು ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಕಾವ ಪರವಶರಾದವರಿಗೆ ಭಯವೂ, ಲಜ್ಜೆಯೂ ಎರಡೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಈ ಎರಡು ಗುಣಗಳೂ ಹೋದವು. ಕೆಲಿಪ್ಪಳಲ್ಲಿ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ ದೆಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿತು. ಮೆಂಟರನಲ್ಲಿದ್ದ ಗುರುಭಕ್ತಿಯು ಹೋಯಿತು. ಮೆಂಟರನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು, ಕೆಲಿಪ್ಪಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕರಣ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮೆಂಟರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟನು. ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ್ಯೂ, ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದನು. ಕೋನೆಗೆ ಮೆಂಟರನಿಗೆ ಬಹಳ ಅಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ತಾನೇ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಮೆಂಟರನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕೋಪವು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲಿಪ್ಪಳೇ ಮೊದಲಾದ ಕಿನ್ನರಿಯರೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಮರೆಯಾದರು. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ನೋಡಿ, ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ನೀನು ಯೂಲಿಸ್ಸನ ಮಗನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಜಿತ್ತೇಂದ್ರಿಯನೆಂಬದಾಗಿ ಯೂ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೂರ್ತೀಭವಿಸಿರುವುವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ವಯೋಧರ್ಮದಿಂದ ಆಗಾಗ್ಗೆ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಗ್ಯೂ, ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ನೀನು ಗುರುಹಿರಿಯರ ವಾತನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸತಕ್ಕವನಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ನೀನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ, ನಿನ್ನ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೂ ಪರಾಭವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀ ಎಂಬದಾಗಿ ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೆನು. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯಲ್ಲಿ? ನೀನೆಲ್ಲಿ? ದೇವಗೂ, ಸಿರಾಜಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ಅಂತರವು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಇರುವುದು. ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಂಚಿತನಾದೆ. ಅಯೋಗ್ಯನನ್ನು ನಾನು ಯೋಗ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ಅಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಪೆನಿಲೋಪಳು ನೀನು ರಕ್ಷಕನಾಗುವೆ ಎಂದು ಆಶೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಳು. ನಿನ್ನ ದೌರಾತ್ಮ್ಯದಿಂದ ಅವಳು ಭಗ್ನನೋರಧಳಾಗುವ ಅವಸ್ಥೆಯು ಬಂದಿತು. ನೀನು ರಕ್ಷಕನಾಗಿರುತ್ತೀ ಎಂದು ಯೂಲಿಸ್ಸನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ದೇಶಾಟನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು. ಅವನ ನಂಬಿಕೆಗೂ ನೀನು ಅರ್ಹನಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡೆನು. ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ, ನೀನು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಾನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದೆನು. ನನ್ನ ಮೆದನತ್ತೆಲ್ಲಾ ಬೂದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಹೋಮದಂತಾಯಿತು. ಇಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಮಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವವಾದವುಗಳೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅದರಿಂದ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಡದೆ ಇರತಕ್ಕವನು ದೇವರಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗುವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ನಾನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಇಂದ್ರಿಯಪರವಶನಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದರೆ, ದೇಹವನ್ನೂ ದರೂ ಬಿಡುವೆನು, ಇಂದ್ರಿಯಪರವಶನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀನು ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ವಿಜೃಂಭಣೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಏನಾದವು? ನಾನು ಹೇಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ನೀನು ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಯಶಸ್ಸನ್ನೂ, ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೂ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಉದ್ಯುಕ್ತಳಾಗಿರುವ ಈ ದ.ರಾತ್ಮಳ ಸಂಭಾಷಣವೂ, ಇವಳ ಸಹವಾಸವೂ ನಿನಗೆ ಹಿತವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಸಹವಾಸವೂ, ನನ್ನ ಹಿತೋಪದೇಶವೂ ನಿನಗೆ ಅಹಿತವಾಯಿತು. ನೀನು ಶುದ್ಧ ಅಯೋಗ್ಯನು. ಸತ್ಯವೂ, ಧರ್ಮವೂ, ಕರ್ತವ್ಯಬಲ್ಲಾಸವೂ ನಿನ್ನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟವು.

ವೋಹವು ನಿನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಭ್ರಷ್ಟರಿಗೆ ಯಾವ ಗತಿಯೂ ಆ ಗತಿಯು
ನಿನಗೆ ಬರುವುದು. ಮಹಾತ್ಮರ ಉದರದಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚವು ಜನಿಸಿದಂತಾಯಿತು.
ಅಮೋಘ್ಯದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಬೇಡನೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದನ್ನೇ ತಿನ್ನುತ್ತೇನೆಂಬುವ
ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆ. ಯೂಲಿಸಸ್ಸನ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕಳಂಕನಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವೆ.
ಅವನ ಮಗನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೂ, ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೂ ನೀನು ಅರ್ಪನಲ್ಲವೆಂದು
ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಸದ್ವಂಶಕ್ಕೆ ಕಳಂಕವನ್ನು ತರತಕ್ಕವರು ಪರಿಹರ್ತವ್ಯರು. ಸದ್ಗು
ರುವಿಗೆ ಕಳಂಕವನ್ನು ತರತಕ್ಕವರು ದಂಡ್ಯರು. ಪೆನಿಲೋಪಳಿಗೂ, ಯೂಲಿಸಸ್ಸಿಗೂ,
ನನಗೂ ನೀನು ದ್ರೋಹವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀಯೆ. ಗುರುಹಿರಿಯರ ಮಾತನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘ
ಿಸಿದ್ದೀಯೆ. ಸತ್ಯವನ್ನೂ, ಧರ್ಮವನ್ನೂ ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದೀಯೆ. “ ಜನನಿಯ ಮಾನ
ವಾದರೂ ಹೋಗಲಿ, ಪ್ರಾಣವಾದರೂ ಹೋಗಲಿ. ದುರ್ವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾಗಿ ಬದು
ಕುವುದೇ ವೇಲೆಂದು ನೀನು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿದ್ದೀಯೆ. ಇದು ನಿನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅನುಚಿತ
ವಾದ ವ್ಯಾಸಾರ. ಇದು ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧ. ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಿಗೂ, ಗುರುಗ
ಳಿಗೂ ಅಪಮಾನ್ಯವನ್ನು ತರತಕ್ಕವರು ಮಹಾಪಾತಕಿಗಳು. ಅಂಥವರು ಮರಣ
ದಂಡನೆಗೆ ಅರ್ಹರು. ನೀನು ಬದುಕಿರುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸು
ತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಿನ್ನರಿಯರನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿರಿದು,
ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ರುದ್ರನಂತೆ ನಿಲ್ಲಲು, ಕೆಲವೊಬ್ಬರೊಡನೆ ಕಿನ್ನರಿಯರಲ್ಲಾ ಭಯ
ಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ಓಡಿಹೋದರು.

ಟಿಲಿವಾಕಸ್ಸನು ನಡುಗುತ್ತಾ, ಮೆಂಟರನ ಪಾದವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು
ಕೊಂಡು ಸರ್ವಾಪರಾಧವಾಯಿತು. ವೋಹಪರವಶನಾಗಿ ಕಟ್ಟಿನು. ಯೂಲಿಸ
ಸ್ಸನು ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವನು. ಪೆನಿಲೋಪಳಿಗೆ ಮಾನರಕ್ಷಣೆಯು ಅಸಾಧ್ಯವಾ
ದದ್ದರಿಂದ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವಳು. ದೇಶವು ಪರಾಧೀನವಾಗಿರುವುದು. ಈ
ಕಿನ್ನರಿಯರ ಸಹವಾಸ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಪರಾಬ್ಜಿಖನಾಗಿ, ಮಾತಾಪಿತೃ ಸೇವೆಯನ್ನು
ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ, ಆ ಪ್ರಯತ್ನವು ವಿಫಲವಾಗುವುದು.
ಶತ್ರುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವರು. ಇಂಥಾ ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ,
ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಈ ಕಿನ್ನರಿಯರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಮೇಲು ಎಂಬ ಮನೋ

భావవు ಹುಟ್ಟಿತು. ಈ ವ.ನೋಭಾವವು ಉತ್ಪಟಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದದ್ದರಿಂದ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅನಾದರಣೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣವೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟವೇ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ನಾನು ಬಹಳ ಪಾಪಿಷ್ಠನು ನನಗೆ ಬಂದ ವಿಪತ್ಕರಂಪನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ದೇವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು. ಮುಂದೆಯೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವನೆಂಬದಾಗಿ ಯೂ, ಮಾತಾಪಿತ್ಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ, ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬದಾಗಿ ನನಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಬದ್ಧಾದನಾದ ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದೆನು. ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ದುರ್ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತವಾಯಿತು. ವೋಹಪರವಶನಾನೆನು. ಕರ್ತವ್ಯತಾಮೂಢನಾದೆನು ಮಹಾಪಾಪಿಯಾದೆನು. ಬದುಕಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅರ್ಹನಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಹರಿಸು. ನಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಮಾನವನ್ನೂ, ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸು. ದುರ್ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾದ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಲೇಶವೂ ಕೃಪೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಡ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆತು, ಸತ್ಯವನ್ನೂ, ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ವಂಚಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರು ದಂಚ್ಯರು. ಈ ದಂಡನೆಯು ನಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೂ, ನಿನಗೂ ಹೇಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವೋ ಜಗದೀಶ್ವರನಿಗೂ ಹಾಗೆ ಅದು ಸಮ್ಮತವಾದದ್ದು. ದುಷ್ಟರಾದವರು ವ.ಕೃಳಾದರೇನು? ಶಿಷ್ಯರಾದರೇನು? ಆಪ್ತರಾದರೇನು? ಅವರು ನಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರು. ನಾನು ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಡ. ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ದೇವವನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನಿರರ್ಲಕ್ಷ್ಯರಾಗಿಯೆ ಸಂಹರಿಸು.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಎಜ್ಜಾಸಿಸಿದನು ಇವನ ಅನುತಾಪ ವಾಕ್ಯಗಳು ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ವರ್ಷದಂತೆ ಮೆಂಟರನ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯು ಶಮನಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಯಿತು. ಮೆಂಟರಿಗೆ ಅವನಲ್ಲಿ ದಯೆಯು ಹುಟ್ಟಿತು. ಇವನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಇವನಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಅನ.ತಾಪವೂ, ವ್ಯಸನವೂ ಐಶ್ವರ್ಯಶ್ಚಿತ್ತರೂಪವಾದದ್ದೆಂದು ಭ.ವಿವಲೃಟ್ಟಿತು. ಕೋಪದಿಂದ ತಾನು ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳು ವಜ್ರಾಯುಧದ ಏಟುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ದಂಡನೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತೆಂದು ಗೊತ್ತಾ

ಯಿತು. ದುರ್ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾದ ಬಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಮನೋಭಾವವು ಸಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅವನಿಗೆ ನಿಸರ್ಗವಾದ ಸತ್ವಗುಣಪ್ರಧಾನವಾದ ಸ್ವಭಾವವು ವುನಃ ಲಭ್ಯವಾಯಿತು. ದೌಷ್ಟ್ಯವು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಶಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಯಿತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ, ಶಾಂತಚಿತ್ತನಾಗಿ, ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ವೆಂಟರನು ಬಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೀನಂದರೆ:—

“ಶ್ರೀಮಸ್ಸಿಗೆ ಅಶೇಕ ವಿಘ್ನಗಳು ಬರುವುವು. ಯೌವನವೂ, ಧನಸಂಪತ್ತಿಯೂ, ಪ್ರಭುತ್ವವೂ, ಅವಿನೇಕವೂ ಒಂದೊಂದು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಎಷ್ಟೋ ಅನರ್ಥಗಳು ಉಂಟಾಗುವುವು ಎಂದು ಪ್ರಾಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಾಲಕ್ಕು ಸೇರಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಗತಿಯೇನು ಎಂಬದಾಗಿಯೂ ಕೇಳುವರು. ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಈ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಯೌವನ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವುದು. ಅವಿನೇಕವು ಆಗಾಗ್ಯೇ ನಿನಗೆ ಸಂಘಟನೆಯಾಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ಕರ್ತವ್ಯತಾಮೌಢ್ಯವು ನಿನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸುವುದು. ಕುರುಡನಂತೆಯೂ, ಅಜ್ಞಾನಿಯಂತೆಯೂ ನೀನು ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವಿ. ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಜನ್ಮಾಂತರ ಪುಣ್ಯಪರಿವಾಕದಿಂದ ದೇವರು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರುವನು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯು ನಿನಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ್ಯೇ ಮೋಹಪರವಶನಾಗುತ್ತೀಯೆ. ಉನ್ಮತ್ತಾವಸ್ಥೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತೀಯೆ. ತಂದೆಯು ಸತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೀಯೆ. ತಾಯಿಯೂ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ಎಣಿಸುತ್ತೀಯೆ. ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವು ಪೂರೈಸಿತೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯೆ. ಈ ಕಿನ್ನರಿಯರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿರುವುದು ಸ್ವರ್ಗಸುಖವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೀಯೆ. ಈ ಭಾವನೆಯು ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದೆಂದು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ. ನಿಸಿದ್ಧವಾದ ಸುಖಾನುಭವದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗುತ್ತೀಯೆ. ನಿನಗೆ ನೀನೇ ಮೊಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯೆ. ನಿನಗೆ ಒಂದೆ ಎಪತ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೇವರು ಪರಿಹರಿಸಿರುವನು. ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಜೀಗೆ ಮಾಡಿದನೋ ಅದನ್ನು ನೀನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಸಿಸಲಿ, ಈಜಿಪ್ತ್, ಟೈರ್ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಉಂಟಾದ ಎಪತ್ತುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದವುಗಳೇ? ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಆ ಎಪತ್ತುಗಳು ನಿನಗೆ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲವೇ? ಸದರಿ ಎಪತ್ತುಗಳನ್ನು ದೇವರು ಏತಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿದನು? ಮುಂದೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳೇನಿರುವುವೆಂದು

ಯೋಚಿಸುವುದು ನಿನಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ ? ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪಠ್ಯಾಲೋಚಿಸಿದರೆ, ಅಗಮ್ಯಾಗಮನಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿ, ಇಹಪರಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಈ ಕಿನ್ನರಿಯರ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳುವುದು ನಿನಗೆ ಯೋಗ್ಯವೇ ? ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ಒಂದೊಂದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಗೋಸುಂಜಿಯ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೀನು ಹೊಂದುತ್ತಲಿದೀಯೆ. ಕೆಲಿಪ್ಪಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಮರೆಯುತ್ತೀಯೆ. ಗುರುಪಿರಿಯರನ್ನೂ ಮರೆಯುತ್ತೀಯೆ. ದೇವರನ್ನೂ ಮರೆಯುತ್ತೀಯೆ. ನಾನು ಎದುರಿಗಿರುವಾಗ, ಯೂಲಿಸಸ್ಸನ ಮಗನಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತೀಯೆ. ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯೆ. ಜಿತ್ಯೇಂದ್ರಿಯನಂತೆ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತೀಯೆ. ವಿವೇಕಿಯಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತೀಯೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ಸಹಜ. ನೀನು ಸಾಮಾನ್ಯನೇ ? ನಿನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯರೇ ? ನಿನಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಹಿತೋಪದೇಶಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದವುಗಳೇ ? ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಹೀಗೆ ಮೋಹಪರವಶನಾಗಿ, ತಿರ್ಯಗ್ಜಂತುವಿನ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ನೀನು ಬರಬಹುದೇ ? ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಸತ್ಸಂಕಲ್ಪವು ಹುಟ್ಟುವುದು. ಅದರಂತೆ ನಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯು ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬರುವುದು. ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಡೆಸುವ ದುರ್ವಿಷಯಗಳು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅಂಥಾ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೇವಲ ಅಂತರ್ಮುಖಿಗಳಾಗಿರುವರು. ನಿನಗೆ ಈ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದ್ವೀಪವು ನಿನ್ನ ವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಈ ಕಿನ್ನರಿಯರ ಸಹವಾಸವು ನಿನಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಇವರಿಂದ ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗ, ಸತ್ಸಂಕಲ್ಪಗಳೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಗಳಾಗುವಂತೆ ನೀನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಇವರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಅದನ್ನೂ ದೂರಮಾಡುತ್ತೀಯೆ. ಈ ದ್ವೀಪವಾಸವೇ ನಿನ್ನ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗಿರುವುದು. ಇವರ ಸಹವಾಸವು ನಿನ್ನ ಇಹಪರಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗಿರುವುದು. ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದದ್ದು. ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಸಾವಕಾಶ ಮಾಡದೆ, ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ನೀನು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಸರಿ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀನು ಬದುಕಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನೂ, ಈ ಕಿನ್ನರಿಯರನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸುವುದೇ ನನಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗು

ತ್ತದೆ. ಅವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವು ನನಗೆ ಬೇತಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದರೆ, ಅವರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಆಗುವುದು. ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನೂ, ಈ ಕಿನ್ನರಿಯರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಉತ್ತಮ. ನೀನು ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದರೆ, ನಿನ್ನ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನ್ನಿಸುವೆನು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ, ಹೊರಟು ಹೋಗುವೆನು. ಪೆನಿಲೋಪಗೂ, ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸಿಗೂ ನಾನೇ ಸ್ವೀಕೃತ ಪುತ್ರನಾಗಿ, ಅವರಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವೆನು. ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಮೆಂಟರನ ಮಾತುಗಳು ಹೃದಯಶಲ್ಯಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದವು. ವ್ಯಸನವೂ, ನಾಚಿಕೆಯೂ, ಭಯವೂ ಇವನನ್ನು ಜೀವಶ್ಯವವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವು. ಅದುವರೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಮೆಂಟರನು ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿದನೋ ಅವೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗುತ್ತಲೂ ಒಂದು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನ ಸ್ಮೃತಿಸಥಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಕೆಲಿಪ್ಸಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಇವನಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

(ಅಂತರ್ಗತ) ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಕಾಲವು ಬಂದಿತು. ಇವನು ನನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಇದಾನೆ. ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನೂ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲಿಪ್ಸಳನ್ನು ಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವಳನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸುವನೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಇವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರೆ, ನಾನು ಗೆಲ್ಲಲಾರೆನೇ? ಇವನು ವೃದ್ಧನು. ನಾನು ಪ್ರಾಯಸ್ಥನು. ಇವನಿಗೆ ಯಾರ ಸಹಾಯವೂ ಇಲ್ಲ ನನಗೆ ಕೆಲಿಪ್ಸಳೇ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕಿನ್ನರಿಯರ ಸಹಾಯವೂ ಇರುವುದು. ಈತನ ವಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳಕೂಡದು? ಇವನು ನನ್ನನ್ನು ದಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ, ನಾನೂ ಅವನನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಸಂಹರಿಸಕೂಡದು? ನಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಬದುಕಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಚಿಂತೆಯನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಆಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾಗಿ ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವ ಈ ಕೆಲಿಪ್ಸಳ ಸಹವಾಸ ಸುಖವನ್ನು ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಾಲ್ಪೋಚಿಸಿ,—

(ಪ್ರಕಾಶ) “ ಎಲೈ ಮೆಂಟರನೇ, —ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಿಜ. ನನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಬದುಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವರು. ಇಫಾಕಾ

ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ತಲೂ ಈ ದ್ವೀಪವು ವಿಚಾರವಾಗಿಯೂ, ಸಂಪತ್ತನ್ನು ದ್ವೀಪವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ ಇರುವುದು. ದೇವತಾ ಸ್ತ್ರೀಯರಾದ ಕೆಲವುಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಕಿನ್ನರಿಯರು ಇಲ್ಲೇ ಇಗದೇಕೆಂದು ನಗ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರು. ಕೆಲವುಗಳನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದರೆ, ಅವಳಂತೆ ನಾನೂ ಅರುತ್ತೇನೆ. ನೀನೂ ಈ ಕಿನ್ನರಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸು. ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ, ನಾವು ಸುಖವಾಗಿ ಇರೋಣ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿ ದ್ದೋನಂದರೆ:—

“ ಎಲೈ ದುರಾತ್ಮನೇ, — ನೀನು ಗೋಸುಂಜಿಯಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತೀ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆನು. ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಇದು ಸ್ಥಿರಪಡುತ್ತದೆ. ನೀನು ಜಘನ್ಯವಾದ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಪರವಶನಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ಕರ್ತವ್ಯತಾಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀಯೆ. ಜಗದೀಶ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಿಘಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪರಾಘ್ನಿಯನಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಿಗೆ ದ್ರೋಹಿಯಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ಗರುಡೋಹಿಯಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ಅಸಾತ್ರಳಾದ ಹೆಂಗಸಿನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ದೇವರ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗೆ ಅನರ್ಹನಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ದುರ್ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ಅಪಕೀರ್ತಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀಯೆ. ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ ಸುಖಿಯಾಗಿರುವೆನೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀಯೆ ವಿಷಯಸುಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತೇಲುವುದು ಸುಖವೇ? ಸ್ವೈರಿಯರ ಖಾಸದಾರನಾಗಿರುವುದು ಸೌಖ್ಯವೇ? ಧರ್ಮವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿ, ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ ಜಘನ್ಯವಾದ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತೇಲುವ ಅವಿತ್ಯಾಜ್ಯವು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಾದದ್ದೇ? ಪಾಪಿಷ್ಠವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಕೋಟ್ಯಂತರ ವರ್ಷಗಳು ಬದುಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸತ್ಯದಿಂದಲೂ, ಧರ್ಮದಿಂದಲೂ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಬದುಕುವುದೂ ಕೂಡ ಉತ್ತಮವಲ್ಲವೇ? ಪ್ರಾಯಸ್ಥನಾದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಗುರುವಧೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಈ ವಿಶಾಚಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ, ಅಗನ್ಯಾಗಮನ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ವೃದ್ಧನಾದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಮೆಂಟರನು ನಿನ್ನಿಂದ ಹತನಾಗುವನೇ? ಅಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾದ ನಿನ್ನಂಥ ಪಶುವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾದ ಮೆಂಟರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೇ? ನೀನು ಶುದ್ಧ ದುರಾತ್ಮನು. ನೀನು ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅರ್ಹನಲ್ಲ.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ಹೇಳಿ, ಮೆಂಟರನು ತನ್ನ ತೇಜೋಮಯವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಭೂನ್ಯಾಕಾಶಗಳೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಿಂದ ತೆಗೆದನು.

ಆಗ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಇವನು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ. ಇವನು ದೇವರೇ ಸರಿ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಇನ್ನು ಗತಿ ಏನು ! ನನ್ನ ಮನೋಭಾವವೆಲ್ಲಾ ಇವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನನ್ನ ದೌಷ್ಟ್ಯವು ಇವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಇನ್ನೇನು ಗತಿ ! ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಆಸಾಧಾರಣವಾದ ಮನೋವ್ಯಥೆಯು ಇವನಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟಂ? ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಪ್ರಾಣಿಯು ಅವನಿಗೆ ತಪ್ಪಿತು.

ಇದನ್ನು ಏಕಾಂತವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಪ್ರಷ್ಠಾಘಾತ ಸ್ವಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮನ್ಮಥನು ತನ್ನ ಸಿತಾಮಯನಿಗೆ ಈಶ್ವರನಿಂದ ಉಂಟಾದ ಅವಸ್ಥೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಬರುವುದೋ ಎಂದು ಆ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಓಡಿ ಹೋದನು. ಕೆಲವು ಕಾಲದಲ್ಲಾದವರು ಅವನ ಭಯಂಕವಾದ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, ವರ್ಣಭೀತರಾಗಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರು.

ಮೆಂಟರನು ಇದೇ ಸುಸವಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿರುವ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಸಮ ದ್ವೀಪದ ತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ದೋಣಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಸದರ ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ, ಮೆಂಟರನ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ, ಮೂರ್ಛೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಗೆ ಪ್ರಾಣಿಯು ಬಂತು. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನೂ, ಮೆಂಟರನನ್ನೂ ಅವರು ಹುಡುಕಿದರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮೆಂಟರನು ತನ್ನ ವಹಾವುಸಿಯಿಂದ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಬಲಾಘಾತದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಬಹುದೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಇದರಿಂದ ಕೆಲವು ವ್ಯಸನ ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸಂತೋಷಭುತನಾದಳು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿತ್ತು. ಇವಳ ದಾದಿಯರಲ್ಲಿ ಯೂಕರಿಸ್ ಎಂಬ ಕಿನ್ನರಿಯು ಇದ್ದಳು. ಅವಳು ಮಹಾರೂಪವ ತಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಸಕಲ ವಿಧ್ಯಾವಿಶಾರದೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ವಿನಿಯಾದಿ ಸದ್ಗುಣಗಳೂ ಅವಳಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತೀಭವಿಸಿದ್ದವು. ಪ್ರಕೃತ್ಯ ಮಾಡತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ

ಇರತಕ್ಕ ಅಪಂಕಾರವೂ, ತಿರಸ್ಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಅವಳಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಟಿಲಿವಾಕ ಸ್ವನು ಅವಳಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾದನು. ಅಧವಾ ಯೂಕರಿಸ್ಸಳ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳು ಅವನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರಗಳಾದವು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯು ಹುಟ್ಟುವುದು. ವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದುವುದು. ಇದನ್ನು ಕೆಲಿಪ್ಸಳು ನೋಡಿದಳು.

ಶಿಕಾರಿಗೆ ಹೋಗುವ ನೆಸದಿಂದ ಟಿಲಿವಾಕಸೂ, ಯೂಕರಿಸೂ ಆ ದ್ವೀಪದ ಕಾಡುಗಳಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೆಲಿಪ್ಸಳು ಯೂಕರಿಸ್ಸಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಹೊಚ್ಚೀಕಿಚ್ಚನ್ನೂ, ಆಗ್ರಹವನ್ನೂ ನೋಡಿ, ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೇಲೆ, ಟಿಲಿವಾಕಸ್ವನು ಕೆಲಿಪ್ಸಳಿಂದ ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡುವ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಬರಬಹುದೆಂದು ಮೆಂಟರನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ, ಕೆಲಿಪ್ಸಳು ಯೂಕರಿಸ್ಸಳನ್ನು ತಿಕ್ಕಿಸಿ, ಅಧವಾ ಸಂಹರಿಸಿ, ತನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಟಿಲಿವಾಕಸ್ವನೂ, ಮೆಂಟರನೂ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಟು ಹೋದರೆಂದೂ ಗೊತ್ತಾದ ಕೂಡಲೇ, ಕೆಲಿಪ್ಸಳಿಗೆ ಉಂಟಾದ ವ್ಯಸನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಯೂಕರಿಸ್ಸಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವ್ಯಸನ ಉಂಟಾಯಿತು. ಈ ವ್ಯಸನದ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲಿಪ್ಸಳ ಅಪ್ರಸನ್ನತೆಯೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಈ ಎರಡು ದುಃಖಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವೆಂಬದಾಗಿರಲೂ, ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವುದು ಮೇಲೆಂದಾಗಿಯೂ ಅವಳು ಭಾವಿಸಿದ್ದಳು. ಟಿಲಿವಾಕಸ್ವನನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲಿಪ್ಸಳೂ, ಯೂಕರಿಸ್ಸಳೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಮೆಂಟರನು ಈ ದ್ವೀಪದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ ಒಂದು ದೋಣಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ಪತ್ತೀಮಾಡಿ, ಕೆಲಿಪ್ಸಳು ಮಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಯೂಕರಿಸ್ಸಳು ಟಿಲಿವಾಕಸ್ವನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ, ಸದರಿ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಫಲವಾಗುವುದೆಂದು ತೋರಿದ ಕೂಡಲೇ, ಟಿಲಿವಾಕಸ್ವನಲ್ಲಿ ಕೆಲಿಪ್ಸಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಪ್ರೀತಿಯು ಹುಟ್ಟಿತು. ಈ ಅಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಟಿಲಿವಾಕಸ್ವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೆಂಟರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉದಾಸೀನಳಾದಳು. ಮೆಂಟರನನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಟಿಲಿವಾಕಸ್ವನಿಗೂ, ಯೂಕರಿಸ್ಸಳಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಯು ಹೇಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲಿರುವುದೋ, ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು

ಮೆಂಟರಿಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದಳು. ಇವುಬ್ಬರ ವೋಹಪಾಶವಿಂದಲೂ ಟಿಲಿ
ಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮೆಂಟರಿನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೊನೆಗೆ
ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ಸದರಿ ದೋಷಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಛ
ತನಾದ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಒಂದು ಬಿರುಗಾ
ಳಿಯು ಬಂದಿತು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು
ಉಂಟಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ದೋಷಿಯು ಹೋಗಿ, ಸದರಿ ದೋಷಿಯು ಒಂದು
ಭಂಡಿಗೆ ತಗಲಿ, ಜೂರು ಜೂರಾಯಿತು. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ
ಬದ್ದಾಡುತ್ತಿರ ವಾಗ, ಆ ದೋಷಿಯ ಹುಲಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಮೆಂಟರಿನು
ಸದರಿ ಹುಲಿಗೆಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಒಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆತನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ,
ವೆಲ್ಲಗೆ ಈಜುತ್ತಾ, ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೀಕಾರಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿದ್ದನು. ದೈವ
ಯೋಗವಿಂದ ಒಂದು ಹಡಗು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಈ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬದ್ದಾಡತಕ್ಕ
ಮೆಂಟರಿನನ್ನೂ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನೂ ಆ ಹಡಗಿನ ನಾವಿಕರು ರಕ್ಷಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ
ಬಣಗಿದ ಉಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವು ಮಾಡ
ಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆಸು ನಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ, ಆ ಹಡಗಿನ ಯಜಮಾನನಾದ
ಅಡೋಮನು ಹೀಗೆ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ
ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ದೂತರು ಬಂದು, ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಇವು
ಬ್ಬರೂ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, ಅಡೋಮನು
ಅಕ್ಕಂತ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ, ಇವರನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಈ ಕಷ್ಟವು ಅವರಿಗೆ ಬರು
ವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಈ ಅಡೋಮನು ನಾರ್ಬಲ್ ನ ಸಹೋದರನು.
ಮೆಂಟರಿ ಮತ್ತು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಸಹೋದರನಾದ
ನಾರ್ಬಲ್ ನಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ನೋಡಿಯೂ
ಇದ್ದನು. ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಇವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಂಭವವು ಉಂಟಾದ
ದ್ದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಇವರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿದನು.
ಮೆಂಟರಿನು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರುತಪಡಿಸಿದ್ದೀನಂದರೆ —

“ ఎవ్వో అడోలెమనే, —నావు క్రీట’ ద్వీపదింద కీరట, ఇథాకా ద్వీపకే డోలెగబేకేందు ప్రయాణ మాడి, ఆనేక విధవాద విపత్తిగే గురి యాదేవు. కలివ్వోలె ఎంబ కిన్నరియ ద్వీప సవివాసదల్లి నమ్మ హడగు ముళు గిడోలెయితు. హడగనల్లిద్దవరల్లరం సత్తరు. ద్వీవయోలెగదింద నావిబ్బరు మాత్ర బదుకికొండేవు. బహళ శ్రమపట్టు ఈ ద్వీపద తీరకే బండేవు. కలి ప్సళే మోదలూద కిన్నరియరు నమ్మన్న బహళ ఆదరదింద కండరు. కలిప్సళు నమ్మ వృత్తాంతవన్న కేళిదళు. టిలిమాకస్సను నమగే బంద విపత్తుగ కన్ను, ద్వీవయోలెగదింద నావు డేగే ఆ విపత్తుగళన్ను బయిసిదేవ్వో అదర వృత్తాంతవన్నేలా శృతపడిసిదను. అవళు ఇవనల్లి అనురక్తకాదళు. నానా విధవాద ఇంద్రజాల, మహేంద్రజాల విద్యేగళిందలూ, అప్రతిహతవాద మోలెహూశదిందలూ ఇవనన్ను స్వాధీన పడిసికొళ్ళబేకేందు ప్రయత్న మాడిదళు. అదకే అవకాశవు నాను కేడల్లి. నన్ననూ తన్న వాశకే డాకికొళ్ళబేకేందు ప్రయత్న మాడిదళు. అదు సాగల్లి తన్న కిన్నరి యరల్లి అనేకరన్ను బిట్టు, నన్నన్ను మరుళు మాడువ ప్రయత్నవన్ను మాడి దళు. ఆ ప్రయత్నగళిలా నిష్ఫలవాదవు మన్మథన సహాయవన్ను పడేదు, అవనింద దువిషయగళిగే బిళువంతే పుక్వబాణప్రయోలెగవన్ను మాడిసిదళు. ఆ బాణగళు నన్నుంద పింతిరాగిదవు. టిలిమాకస్సన మేలె డాకల్పట్ట బాణగళు ఫలకారియూదవు. ఈతను అవర మోలెహూశకే సిక్కి దను. యోలిసస్సను స్వగస్థనాదనేంబదాగియూ, పేనిలింపళు దేహవన్ను బిట్టళింబదాగియూ, ఇథాకా పట్టణకే డోలెగి మాడకక్క కార్యగళిలూ ఇరువుదిల్లవేంబదాగియూ, తాను అనుత్కళింబదాగియూ, తన్నన్ను వివాహ మాడికొండే, అవనిగూ అనుత్కత్వవు బరువువేంబదాగియూ, ఆశాద్రాక్ర వాగి విషయ సుఖగళన్ను అనుభవిశుత్తలిరహువేంబదాగియూ, ఇథాకా పట్టణదల్లి క్షణభంగురవాద మతస్థసుఖవన్ను అనుభవిశువు రక్తింత తన్నొ డనే నిత్యసుఖవన్ను అనుభవిసికొండే, ఆ ద్వీపద సామ్రాజ్యవన్ను అనుభవి శువుదు లుత్తమవేంబదాగియూ, అవనిగే డేళి, తన్ను మాతినల్లి నంబకి

ಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಆಕಳು ಪೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಸತ್ಯವಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿ ಯೂ, ಯೂಲಿಸಸ್ನೂ, ವೆಸೆಲೋವಳೂ ಬದುಕಿರುವರೆಂಬದಾಗಿ ಯೂ, ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯವು ಪೂರೈಸಲ್ಪಡುವೆಂಬದಾಗಿ ಯೂ, ಇಂದ್ರಿಯಪರವಶನಾಗಿ, ಮಾತಾಸಿತ್ಯಗಳ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಪರಾಙ್ಮುಖನಾಗುವುದು ತಪ್ಪೆಂಬದಾಗಿ ಯೂ ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳಿದೆನು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಪುರಾಣ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದವೇ ಹೊರತು, ಇವನ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಪದ್ಯವು ಉಂಟಾಯಿತೆ ಹೊರತು, ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯು ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದನು. ಈ ಮೋಹ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಹೋಯಿತು. ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಸದರಿ ದ್ವೀಪದಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿ, ತಾನು ಕೆಲವು ಸೇವಕನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಇವನು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿದನು. ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಯೂಕಲಿಪ್ ಎಂಬ ಕಿನ್ನರಿಯು ಇವನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಳಾದಳು. ಅವಳಲ್ಲಿ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಅನುರಕ್ತನಾದನು. ಇದರಿಂದ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಕಿನ್ನರಿಯರಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷವು ಹುಟ್ಟಿತು. ಅವರಿಂದ ಇವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು. ಇವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು, ನಾನು ಒಂದು ಹಡಗನ್ನು ಕಟ್ಟಿದೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಕಿನ್ನರಿಯು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದಳು. ಯೂಕಲಿಪ್ನಲ್ಲಿ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಅನುರಕ್ತನಾಗಿದ್ದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೆಲವು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು ಎಂಬದಾಗಿ ನನಗೆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಏಕಾಂತವಾಗಿ ನನಗೆ ಒಂದು ದೋಣಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅನೇಕ ಹಿತೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಹತೋಟಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನನಗೆ ಅಭೂತವೂರ್ವಾವಾದ ಕೋಪವು ಬಂದಿತು. ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದೇ ಸರಿಯೆಂದು ರೌದ್ರಾವತಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿದೆನು. ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ಇವನನ್ನು ಪುತ್ರನಿರ್ವಿಷವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅದ್ಭುತವಾದ ಕೋಪವನ್ನು ವಹಿಸಿ, ಇವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿರಿಯಲು, ಭಯಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ಅವನು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಕಿನ್ನರಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಮೂರ್ಛಿತರಾದರು. ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಕೆಲವುಗಳಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ದೋಣಿಗೆ ಧಾಕಿ,

ಅದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಇನ್ನೂ ಅದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನು. ಇವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಯಾ ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಆ ದೇವಾಲಯದ ಬಂದು ಭಂಗೆಗೆ ತಗಲಿ ಭಿಕ್ಷವಾಯಿತು ನಿಲಿವಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಸೆ ತತ್ತಾ, ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆವು. ದೈವದೇವಾಲಯದ ನಿನ್ನ ಹತಗು ಬಂದಿತು. ನಿನ್ನ ನಾನಿಕರು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದರು. ದೈವದೇವಾಲಯ ಅದ್ವೀಪದಾದದ್ದು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಏನಿತ್ತುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಹತಾತ್ತಾಗಿ ಅವುಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅನೇಕರ ಹತಗಿವಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನಿತ್ತುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೆಲವರು ಬದುಕುತ್ತಾರೆ ಕೆಲವರು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ವೇದವಿವಾಧಕ್ಕೆ ಅನೇಕರು ಅಧೀನರಾಗುತ್ತಾರೆ ಕೆಲವರು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಕೂಡ ಇಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗುವರು. ದೈವದೇವಾಲಯದ ಈ ಪಾಶದಿಂದ ಕೆಲವರು ವೇದಕ್ಕೆ ವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಈ ಟಿಲಿವಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಹತಗು ಮುಳುಗಿದ್ದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ವಿಸತ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಕೆಲವೇ ಮೆತ್ತು ಯೂಕರವಳ ವೇದವಿವಾಧದ ಉಂಟಾದ ವಿಸತ್ತಿ ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ವಿಸತ್ತಿನಿಂದ ಇವನನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಸಾಧ್ಯವೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ದೈವದೇವಾಲಯದ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಟಿಲಿವಾಕಸ್ಸನ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳು ಕಾರಣವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯೂ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಕೇವಲ ದುರಾತ್ಮರಾದ ಕೆಲವು ಜನ ಪ್ರಭುಗಳು ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಸಿನಿಲೋಪಳ ಮಾನಭಂಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಲಿದಾರೆ. ಇವರ ದುಷ್ಟಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಇವರಿಗೆ ಆಗಬೇಕು. ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೂಲಿಸಸ್ಸನೂ, ಟಿಲಿವಾಕಸ್ಸನೂ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಸೇರುವ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಯಿತು. ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾಗಿ ನೀನು ಬಂದದ್ದೇ ಗುರುತಾಗಿರುವುದು.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದನು.

ಇದನ್ನು ಟಿಲಿವಾಕಸ್ಸನು ಕಣ್ಣೀರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿದನು. ಇವನು ಈ ವೃತ್ತಾಂತಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಟಿಲಿವಾಕಸ್ಸನು ನೂರಾರು ಸಿಡಿಲುಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟವನಂತೆ ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಅಡೋಮನೇ ಮೊದಲಾದವರು

ಮಾಡಿದ ಶೈತೋಪಕಾರಯುಕ್ತ ವ್ಯಾಜಿಯಾಗುವುದು. ಆಗ ಮೊಟರನು ಟಿಲಿ
ಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಕೂತು ಯಜ್ಞೋಪವೀತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದನು.

“ ಎಲೈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ, ನನ್ನ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಗುಣವೆಂದ ನಿನಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಸಂತಾಪವೇ ನನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು. ಆಡೋನನು ನಡೆದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅವನು ನನಗೆ ಪರಮ ವಿತ್ರನು. ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರುವನು. ಅನಂತ ನೂತಲಬ್ರಹ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರವು ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಲಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವುದೆಂದು ತೋರಿತು. ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ, ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಈ ಆಡೋ ಮನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗುವುದು. ಈ ಸಂಕಟವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಎಷ್ಟು ಉಚಿತವೋ ಅಷ್ಟು ಯೋಚಿಸುವೆನು. ತಪಸ್ವಿಲುವಾರಾಗಿ ಹೇಳಿ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನೋಡುವಂತೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಅದರ ಫಲವು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನೂತಲಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೂ, ನನ್ನ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ ಧ್ಯಾನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಪಾಪಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಆದರೆ, ಸದು ಪಾಪವು ಪರಮಾರ್ಥವಾಗಲಿ. ನಿನಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಮನಃಕ್ಲೇಶವೇ ನಿನ್ನ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಕುಲೋಪಕಾರ ಶಿಕ್ಷೆ. ಇದು ಮಾನುಷ ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲ. ದೈವಿಕ ಶಿಕ್ಷೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊ. ನಿನ್ನ ಪಾಪವಿಗೆ ಇದೇ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊ. ಈ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೆಂದ ನಿನನು ಪವಿತ್ರನಾಗಿರುವೆ. ದುರ್ಮಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ದುರ್ವಿಪಾಕವೂ ಸತ್ತಿಯು ಉಂಟಾಗುವುದು. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಿರುವುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಗಮ್ಯಾಗಮನಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನು ಉಂಟಾಗುವುದು. ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗುವುದೇ ಅಂಥಾ ಮಿಷಯವೂ ಸತ್ತಿರೂಪವಾದ ರೋಗಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಾಷಧ. ಈ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟೆನು. ಅದು ನಿನಗೆ ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮಾತಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸದ ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಇದ್ದ ಪ್ರಯತ್ನವು ಫಲಿಸಿತು. ನನಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ವಿಶತ್ತ ಪುಪಾರವಾಯಿತು. ನನ್ನವಳನ್ನು ಬಿಡು. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಪರಾಶರಾದಿಗಳೂ ಕೂಡ ನೋಹಪರವಶರಾಗಿ, ಮೂಡಬಾರದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ದುಸ್ಸಹ

ವಾದ ಕ್ಲೇಶಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ಪುನಃನಂದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಪೋಮುಖಿಯಿಂದ ಲೋಕೋತ್ತರವಾದ ಸದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿದರು. 'ಸತೆಯತಕ್ತವರು ಎಡವು ತ್ತಾರೆ' ಎಡುವುತ್ತೇನೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಸತೆಯವುದನ್ನೇ ಯಾರಾದರೂ ಬಿಡುವರೇ? ನಾಗೆ ಬಿಡುವುದು ಯುಕ್ತವೇ? ಎಂದಿಗೂ ಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಈಗ ದೈವ ಯೋಗದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಪತ್ತುಗಳೂ ಪರಿಹಾರವಾದವು. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಸೇರಿ, ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಮಾನಭಾಗ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬದ್ಧಾದರಾಗಿರುವ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವ ಕಾಲವು ಬಂದಿದೆ. ಗತೋಷ್ಠಿಯನ್ನು ಕಾರತು ವ್ಯಸನಪಡ ಬೇಡ. ಮಂವಿನ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಪರ್ಯಾಯೋಕಿಸು. ದೇವರು ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವನ್ನು ಮಾಡುವನು." ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಲವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಎಶೈ ಮೆಂಬರಸೇ,—ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಹಳ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಆವಾಗ್ಯೂ ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀತನಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ಇದು ನನ್ನ ಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕದ ಫಲ. ಕಲಶೋ ಮತ್ಸು ಬುಕುಕರಸ್ಸಳ ವೋಪನಾಶಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು, ನಾನು ನಾಶವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆನು. ನಿನ್ನ ಪಿತೋಪಶೇಶಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಿಂದ ವಿಮುಕ್ತನಾಗಿ, ಈ ವಿಷಕನ್ನಿಕೆಯೊಡನೆ ಒದುಕುವುದೇ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಇವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಿಂದ ಓಡಿಯೋಗುವುದು ನನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಅವರ ಸವಿಪಾಸದಲ್ಲಿರುವವರೆಗೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯೂ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅಪ್ರೀತಿಯೂ ನನಗೆ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ನೀನು ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ರುದ್ರನಂತೆ ಕೋಪವನ್ನು ವಹಿಸಿ, ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸದಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಗತಿಯು ಅಧೋಗತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ನನಗೆ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತೀಯೆ. ಈ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಜಗದೀಶ್ವರನು ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು, ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಲಾರೆನು. ಆದರೆ ವಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುವುದು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯ. ನನ್ನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ನೀನು ವಿವಶ್ಯಗುರು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ನೀನು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯದ ದೇವರಾಗಿರುವೆ. ಮನೋವಾಕ್ಯಮರ್ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನೂ ಆಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು ಎಂಬದಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ”

ಎಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನೂ, ಮೆಂಟರನನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಿದ ನಾವಿಕರು ಘನೀಷಿಯನ್ನರು. ಅವರ ಹಡಗು ಟೈರಾ ದೇಶದಿಂದ ಎಸಿರಸ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸದರಿ ನಾವಿಕರು ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರು. ಈಬುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇವನ ವ್ಯಕ್ತಿಚ್ಛಾನವು ಆ ನಾವಿಕರಿಗೆ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಡಗಿನ ಒಳಗೆ ಈಜಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಮೆಂಟರನು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇ ಕೆಂದು ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದನು. ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಎಲೈ ಘನೀಷಿಯಾ ನಾವಿಕರೇ,—ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಪರದೇಶಿಗಳು. ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ದಯೆ ವಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಿ. ನೀವು ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀರೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ.” ಈ ಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳಲು, ಈ ಹಡಗಿನ ಯಜಮಾನನು ‘ ಭಯಪಡಬೇಡಿ, ನೀವು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವಿರಿ. ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟದಿಸೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವು ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾದದ್ದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಸ್ವದೇಶಿಗಳಾದರೇನು ? ಪರದೇಶಿಗಳಾದರೇನು ? ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟದಿಸೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವ ರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಪುಣ್ಯವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರೊಳ ಗಾಗಿ ನಾವಿಕರು ಅವರನ್ನು ಹಡಗಿನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ, ಅವರಿಗೆ ಜಾಗದ ಉಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಪಚರಿಸಿದರು. ಅವರು ಬಹಳ ದುಃಖದ್ದರು. ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಿಲ್ಲುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಆತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬದ್ಧವಿ ನಿಶ್ಚಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಅವರಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯು ಬಂದಿತು. ಅವರು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ನಾವಿಕರು ಅವರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ‘ ಈ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಶ್ಚಕ್ತ ಹೋದಿರಿ ? ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರುವಾಗ್ಯೆ, ಈ ಅಪಸ್ಥಿತಿಯು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು ? ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಕಲಿಸ್ಸಳು ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದ್ವೀಪದ ಸುತ್ತಲೂ ಭಂಡೆ ಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹಡಗುಗಳು ಹೋಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ’ ಎಂದು ಈ ನಾವಿಕರು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ನಾವು ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳು. ಇದು ಎಸಿರಸ್ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. ಈ ಕೆಲವು ದ್ವೀಪದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಡಗು ಭೇಡಿಗೆ ತಗುಲಿ ಜೂರುಜೂರಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಮೃತಪಟ್ಟರು. ನಾವು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದುವೆನು. ನೀವು ಎಸಿರಸ್ ಪಟ್ಟಣದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲಿ ದೀರಿ. ಇಥಾಕಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಎಸಿರಸ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೆಂಟರನು ಹೇಳಿದನು.

ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಮನಗಣ್ಣು ಬಿಚಲಾಯಿತು. ಕೆಲವು ದಿನ ಮೊದಲಾದ ಕೆನ್ನರಿಯರೊಡನೆ ಸಾಂತ್ವನಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಉಂಟಾದ ಅನರ್ಥವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿತು. ನಷ್ಟ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಎಂದೆಂದಿಲ್ಲದ ಏನಾದರೂ ಬಾಧಕವಾಗಬಹುದೆಂಬದಾಗಿ ಇವನಿಗೆ ಭಯ ಉಂಟಾಯಿತು. ಪೆಂಟರನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದದೆ, ಸಾಂತ್ವನಿಯ ತರಬೇತು ಸುಸ್ಥ ಮುಡಿಕ್ಕೊಂಡನು. ಇವನ ಮಾನವನೊಬ್ಬ, ಈ ಬಾಧಕವನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಇವನ ಪುನೋದ್ಧಾರವನ್ನು ಮೆಂಟರನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಆ ಕಾರಣವೇ ಎರಡನೆಯ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ನೋಡಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದಂತೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಿಟ್ಟರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿರುವುದೇ ಅದು ನನ್ನ ಬಾಧಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಬಾಧಕನು ನಿನಗಿರುವುದೇ ಎಂದು ತಿಳಿದನು. ಈ ಹೆಚ್ಚು ದೇಶದಲ್ಲೆಯೇ ಅಥವಾ ಟೈರಂ ದೇಶದಲ್ಲೆಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿದನು. ಹಾಗಾದರೆ ನೀನೇ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು. ನಾರ್ಬಲನಿಗೂ, ನಿನಗೂ ನಾವು ಕಂಡಿದ್ದೆಂದ ಒಂಟೆನುಗುವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವೇಹವಾಯಿತು. ನಾನು ನಾರ್ಬಲನ ಸಹೋದರನು. ನೀನು ಮುಖ್ಯವೆನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಾರ್ಬಲನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಬಲ್ಲನೆವು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಹಾಗಾದರೆ, ನೀನೇ ಅಡೋಮನು. ನಿನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿನ್ನ ಸಹೋದರನಾದ ನಾರ್ಬಲನಿಂದ ಕೇಳಿರುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ಈಗ ಟೈರಂ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೆಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆಯೇ ? ನಾರ್ಬಲನ

ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಿಗ್ ಮೇಲಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಕೂಲನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಸಂಶಯದಿಂದಲೂ, ಕ್ರೌಢ್ಯದಿಂದಲೂ ನಾಬಳಿಗಿನಿಗೇನಾದರೂ ಕೇಡು ಸಂಭವಿಸಿತೇ ? ಎಂಬುದಾಗಿ ಟಿಲಿ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಟಿಲಿವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಡೋ ವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ನನ್ನ ಸಹೋದರನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು. ಪಿಗ್ ಮೇಲಿ ಯನ್ನನ ಅವತಾರವು ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತು. ಅವನು ಯಾರನ್ನೂ ನಂಬುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಯಾರೂ ನಂಬುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಜ್ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಏಕಾಂತವಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸುರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಾಣಭಯ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗೂ ಯಾರು ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವರೋ ಎಂಬ ಭಯವು ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಬಹಳ ಸಂಶಯಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಆರಮನೆಯ ಪಹರಿಯವರಲ್ಲಿಮೂ ಕೂಡ ಇವನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಇರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅಂಗರಕ್ಷಕರೇ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವರೋ ಎಂಬ ಭಯವು ಇವನಿಗೆ ಇತ್ತು. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯು ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟುವುದೋ ದ್ವೇಷದಿಂದ ದ್ವೇಷವು ಹಾಗೆ ಹುಟ್ಟುವುದು. ಸಂದೇಹದಿಂದ ಸಂದೇಹವು ಹುಟ್ಟು ವುದು. ದ.ಮಾರ್ಗಗಳಾದ ಆಸ್ವಾರ್ಥಗಳ ಕಥೆಯನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಇವಳು ಟೈರ್ ದೇಶದ ಯಾವಕನಾದ ಜೋಸರ್ ನಲ್ಲಿ ಅನರಕ್ತಳಾಗಿದ್ದಳು. ಪಿಗ್ ಮೇಲಿ ಯನ್ನನನ್ನು ಕೊಂದು, ಜೋಸರ್ ನಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವಳು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದಳು. ಅವನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಫೇಡಲ್ ಎಂಬುವನೇ ಓರಿಯವನು. ಈತನು ಪಿಗ್ ಮೇಲಿಯನ್ನನನ್ನು ಕೊಂದು, ಪ್ರಭುತ್ವ ವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವನೆಂದು ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಅದು ಪಿಗ್ ಮೇಲಿ ಯನ್ನನಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ಅದು ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ವಿಚಾರ ರಹಿತನನಾಗಿ, ಅವನು ಫೇಡಲ್ ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದನು. ಇವನ ಎರಡನೇ ಮಗನು ಬಾಲಿಜಾರ್ ಎಂಬುವನು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವನು ಸೇಮಾಸ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ಅವನನ್ನು ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಹಡಗನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರಿಗೆ ಲಂಚವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸದರಿ ಹಡಗು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವಂತೆಯೂ, ನಾವಿಕರು ದೋಣಿಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ

ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದಳು. ಈ ಏರ್ಪಾಡಿನಂತೆ ಬಾಲಿಬಾರನ ಹಡಗು ಮುಳುಗುವಂತೆ
 ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನ ಇಬ್ಬರ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಈ ಅವಸ್ಥೆಯು ಬಂದಿತು.
 ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಅವಸ್ಥೆಯು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಇವಳು ಕಾರಣಭೂತಳಾಗಿ
 ದಾಂಡಗೊಂಡಳು, ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವು ಅವ
 ಳಿಗೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅವಳಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಇತ್ತು. ಜೋಸರ್‌ನಲ್ಲಿ
 ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಇರುವುದೆಂದು ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಂತು.
 ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿ, ಅವನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇವನು ಉದ್ದೇಶ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಜೋಸರ್‌ನನ್ನು ಅವನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಅವನನ್ನೇ
 ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಇವಳು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದಳು. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನಿಗೆ ದ್ವೇಷಿಗ
 ಳಾದವರು ಅನೇಕರು ಇದ್ದರು. ಅವರ ಮೂಲಕ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸುವುದು
 ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತೋರಿದಾಗ್ಯೂ, ಈ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರೆಲ್ಲಿ ತನಗೆ
 ತತ್ಪ್ರಗಳಾಗುವರೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ತಾನೇ ಅವನನ್ನು ಖುದ್ದಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಬೇ
 ಕೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿದಳು. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನು ಯಾರನ್ನೂ ನಂಬುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
 ಸ್ವಯಂ ಪಾಕವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಭೋಜನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಾಗಿಲುಗ
 ಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಪ್ರಾಣಭಯವಿರದೆಯೆಂದು
 ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದೆ, ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಇತರರು ಪಾಕಮಾಡಿ
 ದ್ದನ್ನು ಅವನು ತಿನ್ನುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ತಿಂದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ವಿಷ ಹಾಕಿಬಿಡು
 ವರೆಂದು ಇವನಿಗೆ ಭಯ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ದ್ರಾಕ್ಷಿರಸ, ರೊಟ್ಟಿ, ಉಪ್ಪು, ಎಣ್ಣೆ,
 ಹಾಲು, ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅವುಗಳು ವಿಷಮಿಶ್ರವಾಗಿ
 ಎಲ್ಲಿ ಒರುವುವೋ ಎಂದು ಇವನು ಭಯಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಭಕ್ಷ್ಯಗಳು ಇವನಿಗೆ
 ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನೇ ಖುದ್ದಾಗಿ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ,
 ಕೊಯಿದುಕೊಂಡ ಬಂದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ತಾನೇ ತಂದ ಗೆಡ್ಡೆ
 ಗೆಣಸುಗಳನ್ನು ತಾನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ತಾನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ
 ನೀರಿಗೆ ವಿಷಮಿಶ್ರವಾದೀತೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ನೀರಿನ ನಲ್ಲಿಯ ಕೊಳವೆಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ
 ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಸ್ವಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಇರಲಿಲ್ಲ.
 ತಾನು ತಿನ್ನತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲು ಅವಳ ಕೈಲಿ ತಿನ್ನಿಸಿ, ಅನಂತರ ತಾನು

ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನನ್ನು ವಂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು
 ಮಾಡಿದಳು. ಅವನೂ, ತಾನೂ ತಿನ್ನತಕ್ಕ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ವಿಷವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಳು.
 ಸದರಿ ವಿಷವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಔಷಧವನ್ನು ತಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಳು.
 ವಿಷವಿಶ್ರವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ತಾನು ಮೊದಲು ತಿಂದಳು. ಅನಂತರ ಅವನು ಆ ಆಹಾರ
 ರವನ್ನು ತಿನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಸದರಿ ವಿಷವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಔಷ
 ಧವನ್ನು ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ವಿಷವು ವ್ಯಾಪಿಸಿ,
 ಅವನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು. ಆ ವಿಷದ ಮುಪ್ಪಿನಿಂದ ಮೂಢೆ-ರೋಗವು ಬಂದ
 ವರಿಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ನರಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಪ್ಪಿನಿಂದಲೂ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು.
 ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ರೋದನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು
 ಹರಿದುಕೊಂಡು, ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಬಣಾಟು, ಕೂದಲನ್ನು ಕೆದುಕೊಂಡು,
 ಪತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅನುರಕ್ತಳಾದ ಸಾಧ್ವಿಯು ಸಂಕಟ ಪಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ
 ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂಕಟವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾ, ಅವನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು, ಕಣ್ಣೀರುಗಳ
 ನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾ, ಸರ್ವರೂ ಇವಳಲ್ಲಿ ಅನುತಪ್ಪುವಂಥವರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ
 ಕೊಂಡಳು. ಅವನಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತ್ತಿಯಾದ ಕೂಡಲೆ, ಅಲಿಂಗಿಸುವ ನೆಪದಿಂದ ಜೀಗ
 ಸತ್ತುಹೋಗಲೆಂದು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು, ಅವನ ಕತ್ತನ್ನು ಕಿವಿಚಿಬಿಟ್ಟಳು.
 ಅನಂತರ ಅವನ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಮೊಹರನ್ನೂ, ಅವನ ತಲೆ ಕಿರೀಟವನ್ನೂ ತೆಗೆದು
 ಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದ ಜೋಸರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ತನ್ನ ಕಡೆ ಜನಗಳೆ
 ಲ್ಲರೂ ಈ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಜೋಸ
 ರನು ಪ್ರಭುವಾಗಿ, ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಳು. ಸಿಗ್
 ಮೇಲಿಯನ್ನನು ಸಾಯುವಾಗ, ಇವಳು ತೋರಿಸಿದ ಶೋಕಾತಿಶಯವನ್ನೂ, ಅವನು
 ಸತ್ತ ಕೂಡಲೆ, ಜೋಸರನಲ್ಲಿ ಇವಳು ತೋರಿಸಿದ ಅನುರಾಗವನ್ನೂ, ಅವನಿಗೆ ಕಿರೀ
 ಟವನ್ನೂ, ಮೊಹರನ್ನೂ ಇವಳು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಬಹು ಜನಗಳಿಗೆ ಸಂದೇಹ
 ಉಂಟಾಯಿತು. ಇವಳೇ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದಿರಬಹುದೆಂಬ ಸಂದೇಹವು ಹುಟ್ಟಿತು.
 ಸಿಗ್ ಮೇಲಿಯನ್ನನು ಸತ್ತನೆಂಬ ವರ್ತಮಾನವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೆಯೂ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತು.
 ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಮುಂಚೆ “ ಅವನು ಅರೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದನು. ಭೋಜನವಾದ
 ಕೂಡಲೆ ಸತ್ತಿರುವನು. ಹೀಗೆ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಸತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಂದೇಹ

ವಾಗುತ್ತದೆ ಆಸ್ಪಾಬ್‌ಗಳು ಮೊಕರನ್ನೂ, ಕಿರೀಟವನ್ನೂ ಅವನು ಸತ್ತ ಉತ್ತರ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಜೋಸನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುವಳು. ಇದರಿಂದ ಈ ಸಂದೇಹವು ಇನ್ನೂ ಬಲವಾಗಿರುವುದು. ಶವವು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಅವನ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ವಿಷವೇ ನಾದರೂ ಸೇರಿರುವುದೇ ? ಅದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು” ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಸರ್ವರೂ ಅನುಮೋದಿಸಿದರು. ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಕರೆಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಶವವು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ವಿಷವು ಇರುವುದೆಂಬದಾಗಿ ಯೂ, ಕತ್ತುಮಿಸುಕಲ್ಪಟ್ಟು, ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟಿರುವನೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಸಮಸ್ತ ಜನಗಳಿಗೂ ಇದು ಆಸ್ಪಾಬ್‌ಗಳ ಕೆಲಸವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನು ಕೇವಲ ದುರಾತ್ಮನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಇವನು ಸತ್ತದ್ದರಿಂದ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮವಾಯಿತೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಜನಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ, ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನು ಎಷ್ಟು ದುರಾತ್ಮನಾದಾಗ್ಯೂ, ಅವನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ವಿಷವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಕತ್ತುಮಿಸುಕಿ ಕೊಂದದ್ದು ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಈ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಜೋಸರನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವನೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಸಂದೇಹ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಸೈಷಲ್ ಕೋರ್ಟು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅರಮನೆಯನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೌಕರರಲ್ಲಿ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯ ೯ ಪಕ್ಷವಾಗಿರತಕ್ಕವರೂ, ಆಸ್ಪಾಬ್‌ಗಳ ಪಕ್ಷವಾಗಿರತಕ್ಕವರೂ, ಉದಾಸೀನರೂ, ಜೋಸರೂ ಇವರೇ ಮೊದಲಾದವರ ಎಲ್ಲರ ಕೈಫೀತುಗಳೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವು. ಆಸ್ಪಾಬ್‌ಗಳ ಸೇವಕರೂ ಕೂಡ ಇವಳ ದುರಾತ್ಮ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಥಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಇವಳು ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನ ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದಳೋ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ನೂಕಿಸಿದಳೋ, ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನನ್ನು ಕೊಂದು, ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಜೋಸರನಿಗೆ ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಳೋ, ಆ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಜೋಸರನು ಹೇಗೆ ಸೇರಿದ್ದನೋ ಇವೆಲ್ಲಾ ರುಜುವಾತಾದವು. ಇವಳು ಖೂನಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದಳೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಇವಳಿಗೆ ಖೂನಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಜೋಸರನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮರಣದಂಡನೆಯು ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟರು.”

నాబాల్‌నిగి సిగ్‌మేలియన్ననిగి సంభవించి అకాల మరణಕ್ಕೆ ఆవన దారాత్మ్యవే ముఖ్య కారణవేందు గొత్తాయెతు. స్వీడన్‌యరల్లి అక్సంత జఫున్యకాద ఆస్వాబ్‌ళ్లి సిగ్‌మేలియన్నను అకృత్రిమసాద ప్రీతి యన్నొ, నంబికేయన్నొ ఇట్టను. అవళే ఇవనిగి పృత్యువాదకు. ఈ విషయవు గొత్తాద కండలే, మహాజనగళిగి సిగ్‌మేలియన్ననల్లి ఎష్టు తిర స్కారవు ఇత్తో అదక్కింతలొ యేత్తాద తిరస్కారవు ఊంటాయెతు. అవ ళన్నొ, జొసరనన్నొ గల్లిగి యాకువంతే స్వీషలా క్షోర్టివనరు మాడిద ఏవారడు సర్వసమర్పకవాయెతు. ఈ విషయవు నాబాల్‌నిగి గొత్తాద కండలే, ఆతను మహాజనగళిన్లొ సేరిసి, ముంచిన ఏవారడు గళు యేగి ఆగబేకొ అదన్నొ పర్యాయెచిదను. సిగ్‌మేలియన్నన ఎరడనే మగనాద బేలియాజరనన్నొ ఈ దారాత్మకాద ఆస్వాబ్‌ళు సము ద్రక్కి నొకిసిద్దళష్టే. అవను సత్తనేందు ఇవళు తిళిదుకొండిచ్చళు. ద్యేవ యొగదింద బేలియాజరను ఆ కత్తలేయల్లి ఈజికొండు, సీరియాద క్షోర్టిగి తలసిదను. అల్లి ఒబ్బు పరదేలియవన వేషవన్నొ యాకికొండు, ఒబ్బు కురుబన ఆశ్రయవన్నొ యొంది, కురిగళన్నొ కాయువ కేలసక్కి నియ విసల్పట్టిచ్చను. సిగ్‌మేలియన్నను సత్తనేంబ వర్తమానవొ, ఆస్వాబ్‌ళొ మత్తు జొసరనొ గల్లిగి యాకల్పట్టరేంబ వర్తమానవొ బేలియాజరనిగి తిళియెతు. కండలే ఆతను తన్నొ పూర్వోత్తరగళన్నొ నాబాల్‌నిగి ఏకాంత వాగి బరేదు కళుచిదను. గాఢాంధకారదల్లి సముద్రక్కి తళ్ళల్పట్టాగ్గొ, అవను ఈజికొండు యొగి, సీరియా దేశక్కి తలపువంతే ఆదచ్చే అవనల్లి జగిదేశ్వరన ప్రసన్నతేయు ఇరువుదేంబదాగియొ, అవను తందేయంతే దుష్ట నాగిద్దరే, ఈ విపత్రినల్లి బదుకుత్తిరల్లివేంబదాగియొ నాబాల్‌నిగి తొలిరెతు. మహాజనగళిగి సిగ్‌మేలియన్ననిగి మాత్రవే అల్లదే, అవన కుటుంబక్కి సీరిద సవరల్లియొ అసమాధాన ఊంటాగిత్తు. బేలియాజ రనన్నొ ప్రభుత్వక్కి తరువుదక్కి యారొ ఒప్పువుదిల్లవేందు ఇవనిగి గొత్తా యెతు. ఆస్వాబ్‌ళు మాడిద దారాత్మ్యవన్నొ, ద్యేవబలదింద అవను

ಬದುಕಿರುವುದನ್ನೂ, ಸೀರೆಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ಸರ್ವರೂ ಅವನನ್ನು ಕರೆಸಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರು. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಬೇಲಿಯಾಬರನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರೂ, ಮಹಾಜನಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರೂ ಸೀರೆಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅವರು ಸದರಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಇಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾವಾಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆತನು ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಯೂ, ತಾನು ಸೀರೆಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕುರುಬನಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಇರುವುದೇ ಉತ್ತಮವೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದನು. ಆದರೆ, ಈ ಮಹಾಜನಗಳು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಟೈರ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅವನು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅವನು ಬರುತ್ತಾನೆಂಬ ವರ್ತಮಾನವು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಎದುರೊಂಡು, ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಮಾತೆತ್ತಿ ಸ್ವಾಗತಪೂರ್ವಕವಾದ ಮರಾಠೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರು. ಆ ದಿನವೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಹಾಸಭೆಯು ಸೇರಿತು. ಟೈರ್ ಪಟ್ಟಣದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ, ಖಾಸಗಿ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡರಾದವರೂ, ವೈದಿಕ ಮಹಾಜನಗಳೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿದ್ದರು. ಸಿಗ್ ಮೇಲಿಯನ್ನನು ಹೇಗೆ ಆಸ್ಪಾಬ್ಗಳಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾಗಿದ್ದನೋ, ಅವಳು ಜೋಸರನಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೇಗೆ ಸಿಗ್ ಮೇಲಿಯನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದಳೋ, ಎರಡನೇ ಮಗನಾದ ಬೇಲಿಯಾಬರನನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ನೂಕಿಸಿ, ಅವನು ಸತ್ತನೆಂಬ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದಳೋ, ಅವನು ಬೈವಸಪಾಯದಿಂದ ಹೇಗೆ ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸೀರಿಯಾ ದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿದನೋ, ಸಿಗ್ ಮೇಲಿಯನ್ನನು ಹೇಗೆ ವಿಷ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟು, ಕತ್ತುಮಿಸುಕಲ್ಪಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನೋ, ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಅವನ ಮರಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೋ, ಇವಳ ಅಪರಾಧವು ಸ್ವೇಷ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ರುಜುವಾತು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತೋ, ಅವಳೂ, ಜೋಸರೂ ಇವರ ತೀರ್ಪಿನಂತೆ ಹೇಗೆ ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟರೋ, ಬೇಲಿಯಾಬರನು ಸಿಗ್ ಮೇಲಿಯನ್ನನ ಮಗನಾದಾಗ್ಯೂ, ಹೇಗೆ ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾಗಿರುವನೋ, ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂಬುದವನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಹೇಗೆ ಉದಾಸೀನನಾ

ಗಿರುವನೋ, ಒಲಾತ್ತಾರದಿಂದ ಆನನ, ಪ್ರಭುತ್ವವು ವಹಿಸಲ್ಪಡುವ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವುದೋ, ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು ಸಮಸ್ತ ಜನಗಳೂ ಏಕವಾಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಬೇಲಿಯಾಚರನೇ ನನಗೆ ಪ್ರಭುವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಠರಾವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮಹಾಜನಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಬೇಲಿಯಾಚರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಬೇಲಿಯಾಚರನು ಮಹಾಜನಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ದೇವರ ಮಮೆಯು ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದದ್ದು. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯು ಕವಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ, ನಾನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೂಕಲ್ಪಟ್ಟೆನು. ನಾನು ಸತ್ತೆನೆಂದು ಆಸ್ವಾಬ್ಬಗಳ ಸುಬಂಟಿಗಳೂ, ಆಸ್ವಾಬ್ಬಗಳೂ ಇನ್ನೂ ಭಾವಿಸಿದರು. ದೇವರ ದಯೆಯು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒದುಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಆಸ್ತರಕ್ಷಣೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಅಧೂತಪೂರ್ವವಾದ ಧೈರ್ಯಸ್ಥೈರ್ಯಗಳು ನನಗೆ ಉಂಟಾದವು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಷನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಒಂದು ಹಲಗೆಯು ತೇಲಿಕೊಂಡು ಬಂದಿತು. ಅದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಲೆಗಳ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ತೇಲಿಕೊಂಡು ಹೋದೆನು. ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಸೀರಿಯಾದ ದಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆನು. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಕಾ ವೊಡಲಾದ ಜಲಚರಗಳು ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಭಕ್ಷಿಸುವವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವ ಅವಸ್ಥೆಯು ನನಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ದುರ್ವರ್ತನಾಪ್ರವರ್ತಕರಾದ ಪಾಪಿಗಳು ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿದರೆ, ದೇವರು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ನಾನೇ ಆದೆನು. ಸೀರಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಾದುಕೊಂಡು, ಕುರುಬರ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗೂ ಸ್ತ್ರೀತಿಗೂ ಪಾತ್ರನಾಗಿ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಿಗೂ ದುರ್ಲಭವಾದ ಮನುಷ್ಯಂತಿಯಿಂದ ಸನ್ನೆ ಗುಡಿಸಿ ಸನ್ನೆ ನಾನು ಸುಖವಾಗಿದ್ದೆನು. ನನ್ನನ್ನು ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಈ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ನನಗೆ ಹೊರಿಸಿರುವಿರಿ. ಈ ಭಾರವು ದುಸ್ಸಹವಾದದ್ದು. ನಮ್ಮ ಕಂಪೆಯ ಮಹಿಮೆ ವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಪುಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರು ತಾನೇ ಒಪ್ಪುವರು ? ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅಭೀನರಾಗದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೂ, ಹೊನ್ನು ಹಣ್ಣು, ಮಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಾಜ್ಞುಖನಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಯಾರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ

ಪ್ರಭುತ್ವವು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಅವರ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅದು ಕಾಲಕೂಟವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಆಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಪರಾಯಣನಾದ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದನು. ನನಗೆ ಅವನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಮರಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದ ಮರಣವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ದುರಾತ್ಮಳಾದ ಆಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳ ಬಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ನಿರಪರಾಧಿಗಳಾದ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಕೊನೆಗೆ ತಾನೇ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ತುತ್ತಾದನು. ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಈ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ನಾನು ಅರ್ಹನಲ್ಲ. ಪೂರ್ವ ವಯಸ್ಸು ಕಳೆದವನಾಗಿಯೂ, ವಿದ್ಯಾಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿಯೂ, ಶಾಂತಿವಿಧಿಯಾಗಿಯೂ, ಲೋಕಸೇವಾನಿರತನಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಜುನಾಯಿಸಿ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆನು. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯು ನನಗೆ ಇಲ್ಲ. ಆಪೇಕ್ಷೆಯು ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯಿಟ್ಟು, ಈ ಭಾರವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಸಕಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನು ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ಮಗನಾದ ನಾನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸುತರಾಂ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯಿಟ್ಟು, ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೆಲಸದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಮಹಾಜನಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಇವನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮಹಾಜನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟರು. ಕೆಲವರು ವಿಷಾದಭರಿತರಾದರು. ಅನೇಕರು ಭಗ್ನಮನೋರಥರಾದರು. ಇಂಥಾ ದುರಾತ್ಮನಾದ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನಿಗೆ ಸಿಸ್ತುಹ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಇವನು ಹೇಗೆ ಮಗನಾದನೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಂದುಕೊಂಡರು. ಕೆಲವರು ಕಣ್ಣೀರುಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಾಜನಗಳು ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ನಾಬಲ್ಲನು ಬೇಲಿಯಾಜರನನ್ನು ಕೂರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಾಧುವಾದವುಗಳು. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ದೇವತಾಂಶಗಳು ಹೇಗೆಯೇ ಹಾಗೆ ಪಿಶಾಚಾಂಶವೂ ಕೂಡ ಇರುತ್ತವೆ ಸುಶಿಕ್ಷಣವೂ, ಒಳ್ಳೇ ಸಹವಾಸವೂ ಲಭ್ಯವಾದರೆ, ಜನಗಳು ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾಗುವರು. ದುಷ್ಟವಾದ

ಶಿಕ್ಷಣವೂ, ಕಟ್ಟವರ ಸಹವಾಸವೂ ಲಭ್ಯವಾದರೆ ಕಟ್ಟವರಾಗುವರು. ಸಿಗ್‌ಮೇ ಲಿಯನ್ನನು ದುರದೃಷ್ಟವಂತನು. ಇವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣವು ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರ ಸಹವಾಸವು ದೊರೆಯಿತು. ಇವನು ಅಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾದನು. ದುರ್ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಕಾಮ ಕ್ರೋಧಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಧೀನನಾದನು. ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರ ಸಹವಾಸವು ಇವನಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹನಾದನು. ಅವರವರ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಪಾಪಫಲವನ್ನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು. ದೇವತೆಗಳೂ ಕೂಡ ಅವರವರ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಯೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಜಗದೀಶ್ವರನೂ ತಪ್ಪಿಸಲಾರನು. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ಅವನ ದುಷ್ಟರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಫಲವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೊಂದಿದನೋ ಅದನ್ನು ನೀನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದೀಯೆ. ನೀನು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಲವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವು ಬೇರೆ ಉಂಟೇ? ಆಸ್ವಾಭಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ನೂಕಿಸಿದಳು. ಇಂಥಾ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಬದುಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ದೇವರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀನು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೆಯಾ? ನಿರಪರಾಧಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಸತ್ಯವಂತರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕವರನ್ನು ದೇವರು ರಕ್ಷಿಸುವನು ಎಂಬುವುದಕ್ಕೆ ನೀನೇ ದೃಷ್ಟಾಂತವಲ್ಲವೇ? ದೇವರಿಂದ ನೀನು ಏತಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆ? ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ದೌರಾತ್ಮ್ಯದಿಂದ ನೊಂದವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನೀನು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಕಳಂಕವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿ, ನಿನ್ನ ವಂಶದ ಕೀರ್ತಿಯು ಜಾಚ್ಛಲ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನಿನಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಸೀರಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕುರುಬನಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ. ಪೂರ್ವಪರಜ್ಞರಾದವರು ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲವೇ? ಇವರ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಪರಾಽಮಾನಾಗಿ, ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ಹೊರಟು ಹೋದರೆ, ನೀನು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗುತ್ತೀಯಾ? ಧನ್ಯತೆಯು ನಿನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದೇ? ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯತಾಮೂಢನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೇ? ರಾಜ್ಯಭಾರವು ದುಸ್ಸಹವಾ

ದದ್ದೆಂದು ಪ್ರಭುವಾದವನು ಭಯಪಡಬಹುದೇ? ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿರುವಂತೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಜೆಗಳು ಸಂತೋಷಾತಿತಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸುಖಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಸುಖವು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಲೋಕಾಂತರದಲ್ಲಾಗಲಿ ಇರುವುದೇ? ಮಹಾ ಪ್ರಾಜ್ಞನಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನೂ ಕೂಡ ನೀನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪದವಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಈ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಬಿಡು. ಈ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸು. ನೀನು ಧರ್ಮದಿಂದ ನಡೆದರೆ, ಈ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಮಹಾಜನಗಳ ಸಹಾಯವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ದೇವರ ಸಹಾಯವೂ ಆಗುವುದು. ”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾರ್ಬಲ್ಲನು ಹೇಳಲು, ಮಹಾಜನಗಳು ಏಕವಾಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು. ಸರ್ವರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದರು. ನಾರ್ಬಲ್ಲನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಾದ ಹಿತೋಪದೇಶವೆಂದು ಬೇಲಿಯಾಜರನಿಗೂ ತೋರಿತು. ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇ ನಂದರೆ:—

“ ಎಲೈ ನಾರ್ಬಲ್ಲನೇ,—ನಿನ್ನ ಹಿತೋಪದೇಶದಿಂದ ನಾನು ಜಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆನು. ಕರ್ತವ್ಯಜ್ಞಾನವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಸಕಲ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸುಖವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕ್ಲೇಶವೂ ಕೂಡ ಸ್ವರ್ಗಸುಖಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗುವಂತೆ ನೀನು ಮಾಡಿದ ಹಿತೋಪದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿ ಇದೇನೆ. ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಈ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಭಾರವನ್ನು ಅವರ ಶಕ್ತ್ಯನುಸಾರ ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ವಿಧಿಸಿರುವುವು. ನಿಮ್ಮಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನಾನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಭುಗಳು ಕೇವಲ ದುರದೃಷ್ಟಶಾಲಿಗಳು. ಅವರನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿ ರತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರು ಇರುವುದುಂಟು. ಅನೇಕ ಅಧರ್ಮಿಷ್ಠರೂ ಇರುವುದುಂಟು. ಯಾರಿಗೆ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರ ಸಹಾಯವು ದೊರೆಯುವುದೋ ಅವರ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಮನು, ಮಾಂಧಾತ, ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ, ಶ್ರೀ ರಾಮ ವೊದಲಾದವರ ಪ್ರಭುತ್ವವಂತೆ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮಾತೃಸ್ಥಾನವಾಗುವುದು. ಯಾರಿಗೆ ಸತ್ಪುರುಷರ ಸಹಾಯವು

ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಪ್ರಭುತ್ವವು ರಾವಣನೇ ನೊದಲಾದವರ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗುವುದು. ದುರ್ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಾತುಗಳೇ ಸತ್ಯವೆಂದು ಪ್ರಭುವು ನಡೆಯುವನು. ಕೊನೆಗೆ ಅವನೂ, ಅವನ ಪುತ್ರವಿತ್ರಕಳತ್ರಾದಿಗಳೂ ಎಲ್ಲರೂ ನಾಶವಾಗುವ ಗತಿಯು ಬರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಪ್ರಭುತ್ವವೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವುದು. ನೀನು ಹೇಳಿದ ಹಿತೋಪದೇಶವು ಸಾಧುವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಮಹಾಜನಗಳ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ತಿಳಿದ ಹೊರತು, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರುಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಇತರರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಲೋಕದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಕಿವಿಗಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಇತರರ ಕಿವಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬಂದ ವರ್ತಮಾನಗಳು ಸತ್ಯವಾದವುಗಳೆಂದು ನಂಬಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಇತರರು ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅದರಂತೆ ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ತುತಿಪಾಠಕರ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ನೀನೇ ಇಂದ್ರ, ಚಂದ್ರ, ದೇವೇಂದ್ರನೆಂದು ಹೇಳಿ, ಮುಖೋಲ್ಲಾಸವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಮಾಡಿಸತಕ್ಕವರು ನಮ್ಮನ್ನೇ ಅವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಬಂಧು, ಪುತ್ರ, ಮಿತ್ರ, ಕಳತ್ರಾದಿಗಳು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುವ ಹಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಧರ್ಮವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಸಂಸಾರವೇ ನರಕವಾಗುವುದು. ಪ್ರಭುಗಳಾದವರು ಕೇವಲ ಪರಾಧೀನರು. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯು ಇವರಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಭೃತ್ಯರೂ ಕೂಡ ಇವರ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವರು. ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟವು ಬರುವುದು. ಪ್ರಭುಗಳ ಅವಸ್ಥೆಯು ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅವರು ನಿಸ್ಸೃಹ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಅವೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೆ? ಇದನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿದರೆ ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಅವಸ್ಥೆಯು ನನಗೂ ಎಲ್ಲಿ ಬರುವುದೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅಸಹಾಯ

ನಾಗಿ ನಾನು ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮನಃ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವೆನು.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಲಿಯಾಜಾರನು ಹೇಳಲು, ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಇದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಲಿಯಾಜಾರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದೇವರು ದಕ್ಷನೇ ಹೊರತು, ಅಜಿತೇಂದ್ರಿಯ ರಾಗಿಯೂ, ಅಪಷಡ್ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕ ಜನಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಅರ್ಹರಲ್ಲ. ತಮಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಾನು ಜಗದೀಶ್ವರನ ಭೃತ್ಯನು. ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯೇ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಸೇವೆಯು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂದು ನಿಮಗೆ ತೋರಿದರೆ, ಆಗ ನಾನು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ದೇವರು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುತ್ತಾನೆ. ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ನನಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳು ಬೇಕಾದಹಾಗಿರುವುವು. ಪ್ರಭುವಿಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಸಕಲ ಜನಗಳೂ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಪೋಷ್ಯರು. ಯಾರಿಗೆ ಏನು ನ್ಯೂನಾತಿರಿಕ್ತಗಳಾದಾಗ್ಯೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುವು ಉತ್ತರವಾದಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ್ಯೂ, ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುವು ತನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲರತ್ತಕ್ಕವರಿಗೆ ಏನು ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ್ಯೂ ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಏನು ಕಷ್ಟಗಳುಂಟಾಗಿರುವುವೋ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದ ಹೊರತು, ನಿವಾರಣೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅನೇಕ ನೌಕರರು ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾದವರು ಇರುವುದುಂಟು. ಅಧರ್ಮಿಷ್ಠರೂ ಇರುವುದುಂಟು. ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳು ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದುಂಟು. ನೌಕರರಿಂದ ಒರತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ನಿಜವೇ ಸುಳ್ಳೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆತ್ಮಾವಶ್ಯಕ. ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮಹಾಜನ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ

ಕೊಂಡು, ಪ್ರತಿ ಬಂದು ಗ್ರಾಮದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನೂ, ಪ್ರತಿ ಬಂದು ಊರಿನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನೂ ಲೇಶವೂ ಆತ್ಮಾದೇವಿ ಮಾಡದೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ, ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಕ್ಕೂ, ಶಿಷ್ಟಪರಿವಾಲನಕ್ಕೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಗೂ, ನನಗೂ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ದೋಷೋದ್ಘಾಟನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಹಾಜನಗಳ ಸಹಾಯ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಲದು. ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ನ್ಯೂನಾತಿರಿಕ್ತಗಳು ಬಂದಾಗ್ಯೂ, ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ, ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರೂ, ಬಾತ್ತೀದಾರರುಗಳೂ, ಮಹಾಜನಗಳೂ ಅಂಥಾ ನ್ಯೂನಾತಿರಿಕ್ತಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರಗಳಿಗೆ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಅಂಥಾ ಏರ್ಪಾಡುಗಳು ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಮಾಡಿದ ಏರ್ಪಾಡು ಅಸಮರ್ಪಕವೆಂದು ತೋರುತ್ತರೆ, ಮಹಾಜನಗಳು ದೊಡ್ಡ ಮಿಟಿಂಗನ್ನು ಮಾಡಿ, ನನಗೂ, ನನ್ನ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ವಾಗ್ವಾದನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಭುಗಳೂ, ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಎಷ್ಟು ಧರ್ಮಪ್ಪರಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಭಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಿರಂಕುಶಪ್ರವರ್ತಕರಾಗುವರು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಪ್ರಭುಗಳ ಭಯವು ಇರಬೇಕು. ಕಾನೂನುಗಳ ವಿಧಿಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆದರೆ, ಧರ್ಮೋಲ್ಲಂಘನೆಗೆ ಆನುರೂಪವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಯವು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರಭುಗಳ ಪುತ್ರ, ಮಿತ್ರ, ಕಳತ್ರಾದಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಾವೂ ಪ್ರಜೆಗಳೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಇತರ ಪ್ರಜೆಗಳಂತೆ ತಾವೂ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವವೆಂಬವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕು. ಪ್ರಭುವಿಗೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪರತಿಯು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಪ್ರಭುವಿನ ಬಂಧು, ಮಿತ್ರರು ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ವಾಗ್ವಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಬದ್ಧಕಂಕಣರಾಗಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ತಪ್ಪುವುದು. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರೂ : ಭಯವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಪ್ರಭುತ್ವವು ನನಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಬೇಲಿಯಾಬರನು ವಿಚ್ಛಾಸಿಸಿದನು.

ಇವನ ಷರತ್ತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮಹಾಜನಗಳು ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಪಟ್ಟರು.

“ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಭುಗಳು ನಿರಂಕುಶವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವರು,

ಅವರ ನ್ಯೂನಾತಿರಿಕ್ತಗಳನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರೆ, ದುರಾಗ್ರಹಪ್ರತಿನಿವಿಷ್ಟರಾಗಿ, ಅವುಗಳ ಉದ್ಘಾಟಕರಿಗೆ ಬಲವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡುವರು. ನ್ಯೂನಾತಿರಿಕ್ತಗಳನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸದಿದ್ದರೆ, ತನಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವವೇ ಬೇಡವೆಂದು ಇವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇವನು ಕೇವಲ ನಿಸ್ಪೃಹ ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಹಾಜನಗಳ ಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕದಿಂದ ಇಂಥಾ ಮಹಾತ್ಮನು ಸಿಕ್ಕಬೇಕು. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಷ ಹುಟ್ಟಿರುವುದು. ಸತ್ಕುಲದಲ್ಲಿ ದುರಾತ್ಮರು ಹುಟ್ಟಿದರೆ, ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ವಿಷ ಹುಟ್ಟಿದಂತಾಗುವುದು. ಕಸರಿನಲ್ಲಿ ಮನೋಹರವಾದ ಕಮಲವು ಹುಟ್ಟುವುದು. ದುರಾತ್ಮನಾದ ಪಿಗ್‌ಮೇಲಿಯನ್ನನಲ್ಲಿ ಇವನು ಜನಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಕಮಲದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಾನವು ಸ್ಮೃತಿಪಥಕ್ಕೆ ಬರುವುದು” ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬೇಲಿಯಾಜರನ ಷರತ್ತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದರು. ಶರುವಾಯು ಬೇಲಿಯಾಜರನು ಮತ್ತೊಂದು ಷರತ್ತನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು. ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ನಾನು ಇನ್ನೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿದೆಸೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆ. ಲೋಕವ್ಯವಹಾರಜ್ಞಾನವು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುತ್ವವು ಪ್ರಜಾರಂಜನೆಗೆ ಸಾಧಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದನಾಗಿಯೂ, ಸತ್ಯವಂತನಾಗಿಯೂ, ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷೇಮವೇ ತನ್ನ ಮೆಹನತ್ತಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಭಾವಿಸತಕ್ಕ ಸಚಿವನ ಸಹಾಯವು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಈ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳು ನಾರ್ಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗಿರುವುದೋ ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಇರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಈತನು ನನಗೆ ಮುಖ್ಯ ಸಚಿವನಾಗುವಂತೆ ಒಪ್ಪಿದರೆ, ಅಥವಾ ಈತನು ಒಪ್ಪುವಂತೆ ನೀವು ಮಾಡಿದರೆ, ಈ ಪ್ರಭುತ್ವವು ನನಗೆ ಇರಲಿ. ಈತನ ಸಹಾಯವು ನನಗೆ ಬೇಕು” ಎಂದು ಬೇಲಿಯಾಜರನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ಆತನು ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಾಂತರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಇದ್ದನು. ಆದರೆ, ಬೇಲಿಯಾಜರನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬೇಲಿಯಾಜರನ ವ್ರಾಥನೆಗೆ ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ವಿನಯವೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲವೆಂದು ಆತನು ಸಚಿವ ಪದವಿಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದನು. ಕೂಡಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಲಿ

ಯಾಜರನು ಒಪ್ಪಿದನು. ವ.ಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಭರಿತರಾಗಿ ಎಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಸಿದರು. ಬೇಲಿಯಾಜರನ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗಲೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಧರ್ಮವಾದ ಪ್ರಜಾರಂಜನೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮುಷ್ಠವಾದ ಕೀರ್ತಿಯು ಬೇಲಿಯಾಜರನಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲೆಂಬದಾಗಿಯೂ ದೇವತಾಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಕೂಡಲೆ ಬೇಲಿಯಾಜರನೂ ವ.ತ್ತು ನಾರ್ಬಲನೂ ಪ್ರಜಾರಂಜನೆಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯುಕ್ತರಾದರು. ಅಹೋರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸಿ, ಕೃಷಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಮೆಹನತ್ತು ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಬಂದವು. ಯಾರು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕವರನ್ನು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ, ಸರ್ವರೂ ಅರೋಗದೃಢಕಾಯರಾಗಿಯೂ, ಸಚ್ಚರಿತ್ರೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಇರುವಂತೆ ಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಬಿರುದುಗಳೂ, ಬಹುಮಾನಗಳೂ ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಬಂದವು. ಯಾರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು, ದನಕರುಗಳು, ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆಯೋ, ಯಾರು ಬಹಳ ಮೆಹನತ್ತಿನಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಾನಾವಿಧವಾದ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವರೋ ಅವರಿಗೂ ಬಹುಮಾನಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಬಂದವು. ಯಾರು ನಾನಾವಿಧವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಪ್ರಪಂಚದ ವರ್ತಕ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಆಮದು-ರಫ್ತುಗಳ ಮೂಲಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆಯೂ, ಧಾರಣವಾಸಿಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ, ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಬೇವಿಕೆಯು ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಯಾರು ಮೆಹನತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದರೋ ಅವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಬಂದವು. ಆಯುರಾರೋಗ್ಯೈಶ್ವರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮ್ಯುನಿಸಿಪಲ್ ಮತ್ತು ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡುಗಳ ನೌಕರರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಅಕೃತ್ರಿಮ

ವಾದ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಬಂದವು. ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಲ್ಲಿ ಸಂಬಳದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ದೃಷ್ಟಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ದೃಷ್ಟಿಯು ಇತ್ತೋ ಅವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಲಿಯಾಜರನ ಮತ್ತು ನಾರ್ಬಲ್ಟನ ಮೆಹನತ್ತಿನಿಂದ ದುಷ್ಟರು ಅಪೂರ್ವವಾದರು. ಸೋಮಾರಿಗಳು ವ್ಯುಗ್ರರಾದರು. ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬದುಕತಕ್ಕವರು ಹೆಚ್ಚಿದರು. ಉದ್ಯೋಗವು ಪುರುಷರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸುಖವು ರೂಢಮೂಲವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರು. ಜಗಳಗಳು ಅಪೂರ್ವವಾದವು. ಕ್ರಿಮಿನಲ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪೊಲೀಸನವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವು ಕಡಮೆಯಾಯಿತು. ಜೈಲಿಗಳು ಬಂದಾದವು ಲಾಯರುಗಳಿಗೂ, ಟೌಟುಗಳಿಗೂ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೇ ಹೋಯಿತು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ, ಸ್ತ್ರೀಪುಸುಷರೂ, ಮಕ್ಕಳೂ ಅರೋಗವೃದ್ಧಕಾಯರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ಬಂದರು. ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಂತೆ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಈ ಸಂಸ್ಥಾನವೇ ಸ್ವರ್ಗದಂತೆ ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಉಸಕ್ತನುನಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ, ಬೇಲಿಯಾಜರನೂ, ನಾರ್ಬಲ್ಟನೂ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ದೇವತಾರಾಧನೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜನಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟ ನಿವ್ವರಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದೇ ಜಪವೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ತಪವೆಂಬವಾಗಿಯೂ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಲಿಯಾಜರನು ಪ್ರವಹಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಅವನು ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳೊಳಗಾಗಿ ಅವನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸರಕವು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಬೇಲಿಯಾಜರನಿಗೂ ಮತ್ತು ನಾರ್ಬಲ್ಟನಿಗೂ ತಾವು ಕೃತಕೃತ್ಯರಾದೆವೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಉಂಟಾಯಿತು.

ಮಹಾಜನಗಳಿಗೆ ನಿಗಮೇಲಿಯನ್ನಿನ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೂ, ಬೇಲಿಯಾಜರನ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾದವು. ರಾವಣನ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಹೋಗಿ, ಶ್ರೀ ರಾಮನ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಲಭ್ಯವಾಯಿತೆಂದು ಮಹಾಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ವ್ಯಾಸಾರವು ತಿಥಿಲವಾಗಿತ್ತು. ಬೇಲಿಯಾಜರನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಉತ್ತೇಜನ ಉಂಟಾಯಿತು.

ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತೊಡಕುಗಳು ಬಂವಾಗದ್ದು, ಬೇಲಿಯಾಚ
 ರನು ನಾರ್ಬಲ್ಲನ ಸಹಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
 ಹಿರಿಯರಾಗಿಯೂ, ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕವರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು,
 ಅವರೊಡನೆ ಇಂಥಾ ವಿಷಯಗಳ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆಮಾಡುತ್ತಿ
 ದ್ದನು. ಪ್ರತಿ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಪೂರ್ವಪರಗಳನ್ನೂ ಬುದ್ಧಾಗಿ ನೋಡಿ, ಸಾಕ್ಷಾ
 ತ್ತಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ
 ಮಹಾಜನಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದೇ, ಏಕಾಂತವಾಗಿಯೂ
 ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ನಾರ್ಬಲ್ಲನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ
 ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ತನಗೆ ಸಮ್ಮತವಾದರೆ, ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಮಹಾಜನಗಳಿಗೆ
 ಸಮ್ಮತವಾದರೆ, ಆಗ ಕೆಲಸವನ್ನು ಜಾಲಿಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದನು. ಜಾಲಿಗೆ ತಂದ ಮೇಲೂ
 ಕೂಡ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಏರ್ಪಾಡು ತಪ್ಪೆಂದು ರುಜುವಾತು ಬಂದರೆ ಆ ರುಜುವಾ
 ತನ್ನು ನಮೂದಿಸಿ, ತನ್ನ ತಿರ್ಪನ್ನು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ವ್ಯವರಾಲೋಚಿಸಿ, ಘೈಸಲನ್ನು
 ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ತಾನು ಮಾಡಿದ ತೀರ್ಪು ತಪ್ಪೆಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ್ಯೂ, ಅದನ್ನು
 ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಡದೆಂದು ಹಠವನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ವೊಡ
 ಲಾದವರು ಯಾವ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ತನ್ನ ಪುತ್ರ, ಮಿತ್ರ, ಕಳತ್ರಾದಿಗಳು
 ಯಾವ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ, ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸುವುದಾಗಿ
 ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿ, ಆತುರಪಡೆನೆ, ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ, ನ್ಯಾಯವಾದ
 ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಂಗರಕ್ಷಣೆಯ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಇವನು
 ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಏರ್ಪಾಡು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಇವನಿಗೆ ಪ್ರಜೆ
 ಗಳೇ ಅಂಗರಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬರೂ ಇಂಥಾ ಧೋರಣೆಗೆ
 ಅಸಾಯ ಬಂದರೆ, ತಾವು ಒದುಕುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸತ್ತಂತೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳವರೆಂ
 ಗಿದ್ದರು. ಇವನ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಕಲರೂ
 ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರು. ಅವನು ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಜೆಗಳ
 ಸೌಖ್ಯವೇ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಧರ್ಮವಾದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ
 ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ನ್ಯಾಯವಾದ ವೊಬಲಗಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವೊಬಲಗು ಯಾವ
 ಪ್ರಜೆಯಿಂದಲೂ ವಸೂಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯವಾದ ವೊಬಲಗಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ

ಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದು ಅಧರ್ಮವೆಂದು ಪ್ರವಚನಗಳು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೀಗೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಪ್ರವಚನಗಳು ಉಪವಿಷಯವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ವಾಙ್ಮಯವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಅವನ ರತ್ನಭಾರದಲ್ಲಿ ಸಕಲರೂ ವಿದ್ಯಾವಿನಯಸಂಪತ್ತುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಯಾರೂ ದೂರಹಂಕಾರಿಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ವರಲ್ಲಿಯೂ ಪುರುಷಕಾರವಿತ್ತು. ಸೋಮಾರಿಗಳು ಅವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಗೌರವವಿತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಸಿರತರಾಗಿದ್ದರು. ಫಿಜಿಯದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ಸಂಪತ್ತು, ಪ್ರಭುಗಳ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಇಷ್ಟು ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನಾರಾಯಣನು ಬೇಲಿಯಾಚರನ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ವಿವೇಕಕ್ಕೂ, ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು. " ಎಲೈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ, — ಈಗ ನಾರಾಯಣನು ನಿನನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪರವಶನಾಗುವನೋ, ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬೇಲಿಯಾಚರನಿಂದಲೂ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಇಫಾಕಾದ ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಸಕ್ತನಾಗುವನೋ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಉಪಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ."

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡೋಮನು ಹೇಳಲು, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಈ ವೃತ್ತಾಂತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಆದರದಿಂದ ಕೇಳಿದನು. ತನಗೆ ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿದ್ದ ವಿಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಡೋಮನ ಅನುತಪವು ಉಂಟಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞರ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ಅಡೋಮನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯೂ, ಗೌರವವೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಈ ಕೆಲವು ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿಯೆಂದು ಅಡೋಮನು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಕೇಳಿದನು? ಅದಕ್ಕೆ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಟೈರ ದೇಶದಿಂದ ತಾನು ಹೊರಟಿದ್ದನ್ನೂ, ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ತಾನು ಹೋದದ್ದನ್ನೂ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟಡು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನೂ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ, ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋದದ್ದನ್ನೂ, ಇಡುಮಿನಿಯಸ್ ಎಂಬುವನು ಹೊರಟುಹೋದ ತರುವಾಯ ಹೊಸ ಧೂರಿಯನ್ನು ಜುನಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಂಗಸಂಘನೋ ನೊಂದಲಾದವುಗಳ ಪ್ರೋಟೊಪೋಟಿಯು ನಡೆದದ್ದನ್ನೂ, ತನ್ನ ಹಡಗು ಮುಳುಗಿ, ಕೆಲವು ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ತಾನೂ, ಮೆಂಟಡೂ ಹೋದದ್ದನ್ನೂ, ಯೂಕರಿಸ್ಸಳಿಗೂ, ತನಗೂ ಉಂಟಾದ ಸ್ನೇಹವನ್ನೂ, ಅದರಿಂದ ಕೆಲವುಳಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಹೊಟ್ಟೀ

ಕಿಚ್ಚನ್ನೂ, ತಾನು ಮೋಹಪರವಶನಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದಾಗಲೂ, ತನ್ನನ್ನು ಮೆಂಟರನ ಹೇಗೆ ರಕ್ಷಿಸಿದನೋ ಅದನ್ನೂ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಅಡೋಮನಿಗೆ ತಪಶೀಲುಕಾರಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಆಗ ಅಡೋಮನು ಇವರ ಸಂತಸಗಳಿಗೆ ಮುಖಾಂತರ ಮೂಡಿಸಿದನು. ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಭಕ್ಷ್ಯೋಪೋಷ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ದೇವತಾರಾಧನೆಯೂ, ಧೂಪ, ದೀಪ, ನೈವೇದ್ಯಗಳೂ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಸಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಸಂತರ್ಮಣಿಯು ಅತಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಸಜೆಯಿತು. ಭೋಜನಾ ಸಂಕರ ದುರ್ಬರ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವರೂ ಸೇರಿದರು. ಪುಷ್ಪಹಾರ, ತಾಂಬೂಲ ಕೊಡಲಾದವುಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಆಗ ಗಾನವಿಶಾರದರಾದ ಅಲೆಕ್ಸಿಸ್ ಮಂಜಾತನು ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದನು. ಈ ಗಾನದ ಮುಖಿಯಿಂದ ಹರಾಹರ ವಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಸ್ಮಿತವಾದವು. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಸಂತೋಷಪರವಶನಾದನು. ಅನಂತರ ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದ ಕಿನ್ನರಿಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರೂ, ಗ್ರೀಕ್ ದೇಶದ ಯುವತಿಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರೂ ನರ್ತನವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಇವರ ನರ್ತನವು ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಹರವಾಗಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿಯು ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿತ್ತು. ಸಮುದ್ರವು ಶಾಂತಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಚಂದ್ರಿಯು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆಕಾಶವೆಲ್ಲಾ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಂದ ಫಲಫಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇವುಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಸಂತೋಷಾತಿಶಯವನ್ನು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ನಿಟ್ಟಿಸುತು ದಿಡುತಾ, ಅನುಭವಿಸಿದನು. ಆದರೆ, ಈ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಪರವಶನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸಗಳ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಮೋಹಪರವಶನಾಗಿ, ಮೆಂಟರನ ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದನೋ ಅದೆಲ್ಲಾ ಇವನ ಸ್ವೃತಿಪಥಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಕಳವಳದಿಂದ ಮೆಂಟರನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಈ ಕಳವಳವನ್ನು ನೋಡಿ, ಮೆಂಟರನು ಇವನ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಮಂದಪಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ಧೇನಂದರೆ:—

“ ಎಲೈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ,—ನಿನ್ನ ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಈ ಭಯವು ನಿನಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು. ಸಂಗೀತ-ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಸಂತೋಷಾತಿಶಯವು ನಿಂದ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ.

ಆದರೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆಯುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಆಗ್ಯೆ ಅವುಗಳು ನಿಂದ್ಯವಾಗುವುವು. ಲೋಕಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಬೇಜಾರಾದಾಗ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ರೂಪವಾಗಿ ಸಂಗೀತ-ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಉಪಾದೇಯಗಳು. ಇವುಗಳು ವಿಷಯಸುಖಪರವಶತೆಗೆ ಆಕರ್ಷಣಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದರೆ, ಆಗ್ಯೆ ನಿಂದ್ಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಸಂಗೀತ-ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕಗಳಾಗಿಯೂ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕಾರಿಗಳಾಗಿಯೂ ಮಾಡಲ್ಪಡಬಹುದು. ಈಗ ಅಡೋಮನು ನಿನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಸಂತೋಷಾತಿಶಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಸಂಗೀತ-ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಎಂದಿಗೂ ನಿಂದ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಈ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಹುದು. ಈ ಸುಖವು ದುರ್ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗೆ ಎಳೆಯತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಲೇಶವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಲೋಪಬರುವ ಸಂದರ್ಭವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಗೀತ ಸುಖವನ್ನು ನೀನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸು” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಚಿಟೌಸ್ಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ವೀಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೆಂಟರನು ನುಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮ ಮಾಡಿದನು. ಅಚಿಟೌಸ್ಕನು ತಾನು ಮೈಣಿಕ ಶಿಖಾಮಣಿ ಎಂಬದಾಗಿಯೂ, ತನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸತಕ್ಕವರು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿ ಯೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಬಹು ಜನಗಳಿಗೆ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಇತ್ತು. ಮೆಂಟರು ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಲು, ಇವನಿಗೆ ಆಕ್ಷರೈವಾಯಿತು. ಇವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮುಖದಲ್ಲಿಯೂ ತೇಜಸ್ಸು ಕಡಮೆಯಾಯಿತು. ಮೆಂಟರನ ವೀಣಾಗಾನವು ಸದರಿ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸರ್ವರಿಗೂ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಸಂತೋಷಪರವಶತೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಉಸುರು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಈ ಗಾನರಸವು ಎಲ್ಲಿ ಕೆಡುವುದೋ ಎಂದು ಜನಗಳು ಉಸುರನ್ನೂ ಕೂಡ ಬಿಡದೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸರ್ವರಿಗೂ ತಾವು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತೇವೋ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೇವೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಉಂಟಾಯಿತು. ವೀಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಮೆಂಟರನು ಕ್ರಮ ಕ್ರಮವಾಗಿ ತನ್ನ ಗಾನವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದನು. ಇವನ ಶಾರೀರವು ಇವನ ವೀಣೆಯ ನಾಡಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆಯಾದ ಸುಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇವನು ನುಡಿಸಿದ

ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಪ್ರಳಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುವ ಬಗೆ ದೀಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಹೇಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಪ್ರಳಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವನೋ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದವರು ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ನಡೆಯುವವರೆಗೂ ಹೇಗೆ ಮಹಾಪೋರುಷನ ಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರೋ, ದರ್ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಗಾಧವಾದ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಬೀಳುವರೋ, ಸರ್ವರೂ ಅವರವರ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ವಿಪತ್ತನ್ನೂ ಹೇಗೆ ಪಡೆದುವರೋ, ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಾಂತವೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಗಲುವಂತೆ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಗಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಿಯ ಶೃತಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ, ಮೆಂಟರನು ಹಾಡಲು, ಸರ್ವರೂ ಆನಂದಪರವಶರಾದರು. ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕೆಂದೂ ಆನಂದಭಾಷ್ಯವು ಧಾರಾಸಂಪಾತವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕೋಕುಸ ಪ್ರಧಾನವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಹಾಡಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಅಗಾಧವಾದ ಸಂತಾಪದಿಂದ ಬನಗಳು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮ ಮಾಡಿದರು. ಇವನೇ ಆರ್ಯಯಾತ್ರಿ ನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಗಾನದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಚರಾಚರಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಪಂಚರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆತನು ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ದುಷ್ಟ ಜಂತುಗಳೂ ಕೂಡ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುವಂತೆಯೂ, ಪರಸ್ಪರ ವೈರವುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ ಬದುಕುವಂತೆಯೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಕೇಳಿರುವೆವು. ಅವನೇ ಈ ಮೆಂಟರಾಗಿರಬಹುದು. ಎಲ್ಲರೂ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಈತನ ಗಾನವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಈ ಮೆಂಟರು ಅಮಾನುಷನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ವನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಂಥಾ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಇವನು ದೇವರ ಅವತಾರವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ತಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಪರಿಸಾಕದಿಂದ ಇವನ ಗಾನಾಮೃತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುವ ಸಂಪತ್ತು ತಮಗೆ ಉಂಟಾಯಿತೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಅಂದುಕೊಂಡರು. ಇವರೊಲಗಿಂತಲೂ ಹಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೆಂಟರನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವು ಅಸಮಾನವಾದದ್ದೆಂದು ಇವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವು ಇಷ್ಟು ಅದ್ವಿತೀಯವಾದದ್ದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಇಂಥಾ ಜಗನ್ನೋಷನ ಶಕ್ತಿಯು ಇವನ

ನಿಗೆ ಇರುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಮೆಂಟರನು ಸಂಗೀತ ಸುಖದಿಂದ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಎಳೆದು, ಪ್ರಪಂಚ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿ, ನೋಹಾಂಧರಾಗಿ ಹೇಗೆ ದುರ್ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಇಹಪರಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರೋ ಆ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಮುಪಮರು ಬರೆದಿರತಕ್ಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದನು. ಆಗ ಜನಗಳ ಮನಸ್ಸು ಗಾಂಧಿಸುಖದಿಂದ ಹಿತೋಪದೇಶಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಈ ಹಿತೋಪದೇಶವು ಪರ್ಯವಸಾನವಾದ ಕೂಡಲೆ, ಅಡೋಮನು ಸ್ವಪ್ನಾ ವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಎಲೈ ಮೆಂಟರನೇ,—ನೀನು ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರದವನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ನೀನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುವೆ. ಆದರೆ, ನಿನಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಇರುವುದು. ಮಿಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಮಾನ್ಯವಾದ ಶಕ್ತಿಯು ಇರುವುದು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದತ್ವವನ್ನೂ, ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ನಾನು ನೋಡಿ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಶಕ್ತಿಯೂ, ಕೌಶಲ್ಯವೂ ಇರುವುದನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆನು. ಇದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹೀಗಿರುವುದೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ನಂಬುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ದೇವತಾಂಶಸಂಭೂತನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಜಗದೀಶ್ವರನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದು. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಬಾಬಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥಾ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕೌಶಲ್ಯವು ನಿನಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಂತೆ ದೇವರ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು ದೇವರಂತೆ ಪೂಜ್ಯರಾಗುವರು. ದೈವಯೋಗದಿಂದ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯು ನನಗೆ ದೊರೆತಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಕುರಿತು, “ಎಲೈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೇ,—ನೀನು ಪುಣ್ಯಶಾಲಿ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇಂಥಾ ಮಹಾನುಭಾವನು ನಿನಗೆ ಗುರುವಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಂತೆ ಮಕ್ಕಳು ಆಗುವರು. ಗುರುಗಳಂತೆ ಶಿಷ್ಯರಾಗುವರು. ಮೆಂಟರನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ

ಗುಣಾತಿಶಯಗಳು ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದು. ಅವುಗಳು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೂರ್ತೀಭವಿಸಿರುವುವೋ ಅದು ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ, ಕೆಲವುಗಳ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅವಳ ಇಂದ್ರಜಾಲ, ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ ಮಧ್ಯೆಯೆಂಬ ಮಹಾ ಪಾಶದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮಂಟರನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮ, ಧೈರ್ಯಶೈಲ್ಯಗಳು ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುವೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಜಗದೀಶ್ವರನ ಲೀಲೆಯು ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದು. ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇವನ ಅದ್ಭುತವಾದ ಲೀಲೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ವಮದ್ಯಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಪ್ರಳಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವನು. ಆ ವಿಧಿಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾದ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಅಣುಗಳು ಮೊದಲೊಂದು ಮಹತ್ತಿನ ವರೆಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವುದು. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಅವುಗಳ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಜಗದೀಶ್ವರನ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತತ್ವವು ದಿಗಂತವಿಶ್ರಾಂತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿರುವುವು. ವಾರ್ಧವ ಶರೀರವು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಜನಗಳಿಗೂ ಇರುವುದು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಇರುವುದು. ಆದರೆ, ಅದ್ಭುತವಾದ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಪ್ರತಿಭೆಯು ಬಜ್ಜಿಟ್ಟು ಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಬಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿರುವುದು. ಕಾಡುಮೃಗಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕುರುಬನ ಮನೋವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನೂ, ಮಂಟರನ ಮನೋವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಅದ್ಭುತವಾದ ಅಂತರವು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗಿರುವುದೋ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಜಡವಸ್ತುಗಳಿಗೂ, ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕವಾದ ಅಂತರವು ತೋರುವುದು. ಚರ್ಮಚಕ್ಷುಸ್ಸಿಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುಸ್ಸಿಗೂ ಕೂಡ ಅಜ್ಞಾನ ರೂಪವಾದ ಪರಿಯು ಇರುವುದು. ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯ ರೂಪವಾದ ಕರ್ಮಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಈ ಪರಿಯು ಹೋಗಿ, ಸಕಲ ವಸ್ತುತತ್ವಜ್ಞಾನವೂ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕರ್ಮಪರಿಣಾಮವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮಂಟರನು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರಮಯವಾದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೇಜೋಮಯವಾದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವನು. ಸಕಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತತ್ಪಾರ್ಥವು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ, ಇವನ ಮನ

ಸ್ವಿಗೆ ಹೊಳೆಯುವುದು. ಇವನು ಧನ್ಯನು. ಇವನ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ನೀನೂ ಧನ್ಯನು. ನನ್ನ ಪುಣ್ಯಪುಪಾಕದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಹವಾಸವು ನನಗೆ ದೊರೆಯಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನೂ ತುಂಬಾ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.’’

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡೋಮನು ಹೇಳಲು, ಈ ವಿಷಯದಿಂದ ಸರ್ವರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಜೀರೆ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಮೆಂಟರನಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅವನ ಮುಖಭಾವದಿಂದಲೇ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಅಡೋಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ನಾನು ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದಾಗ ಬಿಯೋಟಿಕಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ನೀನು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಹೋದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ದೇಶದ ವೃತ್ತಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತಗಳಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಅವುಗಳು ನಜವೆಂದು ನಂಬುವುದೂ ಕೂಡ ಕಷ್ಟವೆಂದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದಿ. ಆದನ್ನು ತಪಶೀಲುವಾರಾಗಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವು? ” ಎಂದು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಡೋಮನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ : —

“ ಆ ದೇಶದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಶ್ರೋತವ್ಯವಾದದ್ದು. ಬಿಯೋಟಿಕಾ ಎಂಬುವುದು ಫಲವತ್ತಾದ ದೇಶ. ಬಿಯೋಟಿಕ್ ಎಂಬ ನದಿಯು ಇದರಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಯೋಟಿಕಾ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೆಸರು ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ಈ ರಾಜ್ಯವು ಸಮತೀತೋಷ್ಣದಲ್ಲಿರುವುದು. ಮಂವನಾರಾತದ ಸಂಚಾರದಿಂದ ಈ ದೇಶದ ಹವಾವು ಸದಾ ಮನೋಹರವಾಗಿರುವುದು. ಈ ನದಿಯು ಹಕ್ಕು, ಫಲಸನ ಸ್ತಂಭಗಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಗಮವಾಗುವುದು. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳು ಭಂಜೆಗಳಿಗೆ ಹೊಡೆದು ಗಗನಚೂಷಿಗಳಾಗಿ, ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗವಿಂದ ಮೂಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಪತ್ತರವಾದ ಜಾತಿ. ಈಸುವು ವ್ಯಸ್ಥಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದು. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯವು ನಂದನ ವನಗಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಧರ್ಮಯುಗದ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿವಾಗಿರುವುವು. ಸೀತವೂ, ಬಿಷ್ಣುವೂ ಇನೇರಡೂ ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾದ ಮಿತಿಯನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಸುಗಂಧಗುಣಗಳಾದ ಮುಖ್ಯವಸ್ತುಗಳು ಬೀಳುವುವು. ಅದರ ಮುಖಮೆಯಿಂದ ಸೂರ್ಯನ ತೀಕ್ಷ್ಣಣವಾದ

ಕಿರಣಗಳೂ ಕೂಡ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುವು. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ವಸಂತರುತುವಿನ ಧರ್ಮಗಳು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುವು. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಕಣಿವೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮೈದಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡಾವರ್ತಿ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳು ಬೆಳೆಯುವುವು. ಬೇಲಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಫಲವುಷ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಿಡತಕ್ಕ ವೃಕ್ಷಗಳಿರುವುವು. ಪರ್ವತಾಗ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದನಕರುಗಳು, ಕುರಿಗಳು, ಆಡುಗಳು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಜನಗಳ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮೇಯುತ್ತಲಿರುವುವು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಲೋಹದ ಗಣಿಗಳು ಇರುವುವು. ಜನಗಳು ಸೋಮಾರಿಗಳಲ್ಲ. ಇವುಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ದಕ್ಷರಾಗಿರುವರು. ರೂಢಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಯಂತ್ರಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಇವರಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹಾಗಿರುವುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ತಯಾರಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ಜನಗಳು ನಿರೀಮರಾಗಿರುವರು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ರತ್ನ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ. ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರಾಸ್ತಿಯೇ ಇವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯಗುರಿಯಾಗಿರುವುದು. ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಾವು ಮೊದಲು ಹೋದಾಗ, ನೇಗಲಿಗೆ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಬ್ಬಿಣವು ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾದದ್ದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಈಗ ಕಬ್ಬಿಣಕ್ಕೆ ಇರುವ ಬೆಲೆಯು ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶೀಯರು ಕುರುಬರಾಗಿಯೂ, ಕರ್ಷಕರಾಗಿಯೂ ಇರುವರು. ಅನ್ನವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದೇ ಇವರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿರುವುದು. ಕರ್ಷಕ ವೃತ್ತಿಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ಉಪವೃತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಇವರಲ್ಲಿ ಪರಾಕಾಷ್ಠದಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುವು. ದನಕರುಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದು, ಮೇವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದು, ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು, ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು, ಬಡಗಿ ಕೆಲಸ, ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೆಲಸ, ತುಸಟದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಅರಳೇ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಉಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರ, ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಳೆಯದಂತೆ ಇಡುವುದು, ಕಾಯಿಗಳು ಬಹುಕಾಲದವರೆಗೂ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಹಾಲನ್ನು ಕೆಡದಂತೆ ಇಡುವುದು, ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅಸ್ತಿ, ಜೀವ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಉಡಿಗೆ-ಶೂಡಿಗೆ

ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಸಾಕಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಮನೆಗಳನ್ನೂ, ಉಡಿಗೆ-ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿರುವಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಋತುಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೇಯುವುದು. ಮರದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಬ್ಬಿಣದಲ್ಲಿಯೂ ಗೃಹಕೃತ್ಯಕ್ಕೂ, ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೂ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಇವುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ಈ ದೇಶೀಯರು ಕೇವಲ ನಿಸ್ಸೀಮರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಜನಗಳು ಕೃಷಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಮರ್ಥರು. ದನಗಳನ್ನೂ, ಕುರಿಗಳನ್ನೂ ಪುತ್ರನಿರ್ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳೇ ಇವರ ಧನ. ಮರದಿಂದಲೂ, ಕಬ್ಬಿಣದಿಂದಲೂ, ಗೃಹಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆವೂರ್ವವಾಗಿಯೂ, ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಲೋಹಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದರಿಂದ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನೂ ಕೂಡ ಜಿರಾಯಿತು ಯಂತ್ರಗಳಿಗೂ, ಮುಟ್ಟುಗಳಿಗೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲಂಕಾರವಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವರು ತಮ್ಮ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ನಶ್ವರವಾದ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪ್ರಾಸಾದಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅವರು ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದುಸ್ಸಹವಾದ ಛಳಿ, ಗಾಳಿ, ಮಳೆ, ಬಿಸಿಲು ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕೆಂದು ಇವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರೀಸ್, ಈಜಿಪ್ಟ್ ಮೊದಲಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾಗಿಯೂ, ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳು ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮತ್ತು ಕೋಟೀಶ್ವರರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಲಿರುವುವು. ಅಂಥಾ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಸಕ್ತರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೇ ತೋರಿಸುವರು. ಅರಮನೆಗಳು, ಪ್ರಾಸಾದಗಳು, ನವರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಆಭರಣಗಳು, ಅಮೌಲ್ಯವಾದ ಪೀತಾಂಬರಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ ಈ ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಾದ ದೇಹಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಇವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಉದಾಶೀನರಾಗಿರುವರು. ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳ

ಕಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗ
 ತಕ್ಕ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯೈಶ್ವರ್ಯಗಳುಂಟಾಗುವುವೇ ಎಂದು ಇವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.
 ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಾಳತಕ್ಕ ಉಡಿಗೆ-ತೊಡಿಗೆಗಳ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸು
 ವುದರಿಂದ, ನಿಸರ್ಗವಾಗಿ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಉಂಟಾಗುವುವೇ ಎಂದು ಇವರು
 ಕೇಳುವರು. ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಮರದ ಪಾತ್ರೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ನವರತ್ನ
 ಖಚಿತವಾದ ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರೆಗಳಿಂದಲೂ, ಬೆಳ್ಳಿ ಪಾತ್ರೆಗಳಿಂದಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜ
 ನವುಂಟೇ ಎಂದು ಕೇಳುವರು. ಕಸೂತಿ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದಲೂ, ಜರತಾರಿ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂ
 ದಲೂ, ಪೀತಾಂಬರಗಳಿಂದಲೂ, ಹೂಲಮಗ್ಗದ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ
 ಪ್ರಯೋಜನವು ಉಂಟೇ ಎಂದು ಕೇಳುವರು. ಹಂಸತೂಲಿಕಾತ್ಮಗಳು ಸಾಮಾ
 ನ್ಯವಾದ ಮಂದಲಿಗೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಬಂತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರಯೋಜನ
 ವುಂಟೇ ಎಂದು ಕೇಳುವರು. ಅತ್ಯಂತ ಬೆಲೆಯಾಗತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಅಪಹ
 ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಕೇವಲ ವ್ಯಸನವಾಗುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳು,
 ಮರದ ಪಾತ್ರೆಗಳು, ಬಿದರು ಪಾತ್ರೆಗಳು ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಅವುಗಳಿಗೆ
 ಬದಲಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಖರ್ಚಿಲ್ಲದೆ, ಅದೇ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ
 ದಾಗಿಯೂ, ಸಕಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅರಮನೆ, ಪ್ರಾಸಾದ ಮೊದಲಾದವುಗಳ
 ಳಿಗಿಂತಲೂ ಪರ್ಣಶಾಲೆಗಳು, ಗುಡಿಸಲುಗಳು ಉತ್ತಮವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಷಡ್ರಸೋ
 ಪೇತವಾದ ಆಹಾರಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಂಬಲಿ, ಹಿಟ್ಟು, ಮಜ್ಜಿಗೆ, ನೀರು ಮೊದಲಾದ
 ಬಡವರ ಆಹಾರಗಳು, ಆಯುರಾರೋಗ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಾಧಕಗಳಾಗುವುವೆಂಬದಾ
 ಗಿಯೂ ಈ ಜನಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವರು. ಬಹಳ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಆಹಾರದ
 ಳಿಯೂ, ಪಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಆಸಕ್ತರಾದವರ ಶರೀರಗಳು ಅನೇಕ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಮಾತೃ
 ಸ್ಥಾನವಾಗುವುವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅಂಥಾ ಜನಗಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯಸ್ಥೈರ್ಯಗಳು ಕಡಮೆ
 ಯಾಗುವುವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅನೇಕ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳು ಉನ್ನತತೆಗೆ ಕಾರಣವಾ
 ಗುವುವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಬಿದ್ದ
 ಕೂಡಲೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ಮೋಸ,
 ಕಳ್ಳತನ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ
 ಪ್ರಯತ್ನವು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಆಯುರಾ

ರೋಗ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ವೃದ್ಧಿವೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ಇವುಗಳ್ಯಾವುವೂ ಶಾಂತಿಗೆ ಸಾಧಕಗಳಲ್ಲವೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷಕ್ಕೂ, ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಅನರ್ಥಗಳಿಗೂ ಈ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳು ಕಾರಣವಾಗುವವೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ಋಷ್ಯಾಹಾರವೂ, ವೈರಾಗ್ಯವೂ ಸಕಲ ತಾಪತ್ರಯಗಳನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಈ ಲೋಕವೂ, ಲೋಕಾಂತರವೂ ಎರಡೂ ನಮ್ಮ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವುಗಳೆಂಬವಾಗಿಯೂ ಈ ಮಹಾಜನಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿ, ನಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿ, ಅವರು ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ವಾರೀಖತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಅಪೂರ್ವ. ಎಲ್ಲರೂ ಅನಿಭಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬವೂ ಒಂದು ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಯಜಮಾನನು ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ಯಿಗೆ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟಿನಂತೆ ಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದಾನೆ. ಅವನು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸುವನು. ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ, ಅಪರಾಧಿಯ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿ, ಅಪರಾಧಿಯು ಹೇಳುವುದನ್ನೂ, ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲಾ ಜನಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದ ದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವನು. ಅಪರಾಧಿಯು ಆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾ ವಹಿಸಿ ಅನುಭವಿಸುವನು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಇಲ್ಲ. ವ್ಯಾಜಿಸ್ವೈತ್ತುಗಳು ಇಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬವೂ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತ ಕೋರ್ಟಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬರೂ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವರು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ತೋಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜನಗಳ ಅನ್ನವಸ್ತುಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಯಲ್ಪಡುವುವು. ಜನಗಳು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ತಗಲತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸರ್ವರೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಏನಾದರೂ ಉಳಿದರೆ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಗೂ, ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೂ ಹಂಚಲ್ಪಡುವುದು. ಕುಟುಂಬಗಳು ಚಿಕ್ಕ ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ಯುಗಳಾದಾಗ್ಯೂ, ಪಟ್ಟಣಗಳೂ, ಗ್ರಾಮಗಳೂ ಫೆಡರೇಟಿಡ್ ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ಯುಗಳಾಗಿರುವುವು. ಅಂದರೆ ಅನೇಕ ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ಯುಗಳು ಸೇರಿದ ಒಂದು ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ಯಾಗಿರುವುದು. ದುರ್ಮಾರ್ಗ

ಪ್ರವರ್ತಕರು ಪ್ರಥಮತಃ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕೃತರಾಗಿರುವರು. ಅನಂತರ ಊರಿನಿಂದಲೂ, ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದಲೂ ಬಹಿಷ್ಕೃತರಾಗುವರು. ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಹಾಜನಗಳು ತಾನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಮದೃಷ್ಟಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಗುಣಾತಿಶಯಗಳಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯವು ಇವರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇರುವುದು. ಯಾರು ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದರಾಗಿಯೂ, ಸಕಲ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಅನುಷ್ಠಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾಗಿಯೂ ಇರುವರೋ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಮರ್ಯಾದೆಯು ತೋರಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ವೋಸ, ವಂಚನೆ, ದೌರ್ಜನ್ಯ, ವಿನಾದ, ಗಲಾಟೆ, ದುರಹಂಕಾರ, ಕ್ರೌರ್ಯ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ದುರ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ಟನವರು ತಾನಾಗಿಯೇ ತಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅನೇಕರು ಹತರಾಗುವ ಯುದ್ಧಗಳು, ಜಯಗಳು, ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯಗಳ ಪ್ರಳಯಗಳು, ಇವುಗಳ್ಯಾವುವೂ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟಿದವರು ಸಾಯಬೇಕು. ದೈವಸಂಕಲ್ಪವೇ ಹೀಗಿರುವಾಗ, ರಾಗದ್ವೇಷಗಳಿಂದ ಜನಗಳು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಧರ್ಮವೇ ಎಂದು ಈ ಮಹಾಜನಗಳು ಕೇಳುವರು. ಸರ್ವರಿಗೂ ಆಯಸ್ಸು ಬಹಳ ಮಿತವಾಗಿರುವುದು. ಬದುಕಿರುವ ವರೆಗೂ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ತಾವೂ ಸುಖವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳದೆ, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಜಘನ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಈ ಮಹಾಜನಗಳು ಕೇಳುವರು. ಜಯಶಾಲಿಗಳೆಂಬ ಶಬ್ದವೇ ಜಘನ್ಯವಾದದ್ದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಪರಾಜಯ ಮಾಡಿದ ಹೊರತು, ಜಯಶಾಲಿ ಎಂಬ ಬಿರುದು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಪರಾಜಯದ ಕ್ಲೇಶವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಮಾಡುವುದೂ ಕೂಡ ಮಹಾ ಪಾಪವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ದೇಶವು ವಿಶಾಲವಾಗಿರುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವರೂ ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುವುದೇ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಸಂಕಲ್ಪವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳಿಂದಲೂ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಂದಲೂ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಭಿನಿವೇಶವು ಜಘನ್ಯವಾದದ್ದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ವಿದ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಗುಣಾತಿಶಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಾರತಮ್ಯವಿರಬಹುದೇ ಹೊರತು, ಈ ಪ್ರಪಂಚವೆಂಬ ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಜೀವಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಮದೃಷ್ಟಿಯು ಇರಬೇಕೆಂಬದಾಗಿಯೂ,

ಭಯ, ಕ್ಲೇಶ, ತಾಪತ್ರಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವುವೋ ಆ ದೇಶದ ಪ್ರಭುಗಳು ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೂ ಅನರ್ಹರೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಈ ದೇಶೀಯರು ಹೇಳುವರು. ಸರ್ವರೂ ಸುಖವಾಗಿರಲೆಂದು ದೇವರು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿರುವಾಗ, ಆ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರೆ, ತಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪತ್ತು ಬೇಕೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಇತರರಿಗೆ ಕಡಮೆ ಸಂಪತ್ತು ಸಾಕೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಪ್ರಭುಗಳೇ ಆಗಲಿ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಆಗಲಿ, ಮಹಾಜನಗಳೇ ಆಗಲಿ ವಿಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ವಿಧಿಯು ಧರ್ಮವಾದ ವಿಧಿಯಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿ ಈ ದೇಶೀಯರು ಹೇಳುವರು. ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತನಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಕ್ಕೂ ಬಾಧ್ಯತೆಯು ಇರುವುದೋ ಅಷ್ಟು ಹಕ್ಕೂ ಬಾಧ್ಯತೆಯು ಸರ್ವರಿಗೂ ಇರುವುದೆಂದು ಯಾವನು ಭಾವಿಸುವನೋ, ಈ ಭಾವನೆಯು ಯಾವನ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದೋ ಅವನೇ ಕೃತಕೃತ್ಯನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅವನಿಗೆ ಇಹಪರಗಳೆರಡೂ ದೊರೆಯುವುವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಈ ಲೋಕವೂ, ಲೋಕಾಂತರವೂ, ಎರಡೂ ನರಕಪ್ರಾಯವಾಗುವುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಈ ದೇಶೀಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡೋಮನು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೂ, ಮೆಂಟರಿಗೂ ಶೃತಪಡಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಈ ಬಿಬೋಟಿಕಾ ದೇಶದ ಜನಗಳು ದ್ರಾಕ್ಷಿರಸದ ಪಾನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಡೋಮನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಷಾ ಬರತಕ್ಕ ಪಾನಗಳನ್ನು ತಯಾರಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯು ಆಗುವುದು. ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಾರಾಯಿಯೂ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಹಣ್ಣು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರ್ಥವಲ್ಲ. ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿವಿಕಲ್ಪವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವಂತೆ ದ್ರಾಕ್ಷಿಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದು. ದ್ರಾಕ್ಷಿಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊಳೆಸಿದರೆ ವಿಷಮಯವಾದ ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯವು ಹುಟ್ಟುವುದು. ಆ ರಸಪಾನದಿಂದ ಜನಗಳು ಉನ್ನತ್ತರಾಗುವರು. ಇಂಥಾ ಉನ್ನತ್ತರು ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತವಿಪೀನರಾಗುವರು. ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಅದರಿಂದ ಇವರ ಆರೋಗ್ಯವೂ, ಇವರ ಶಕ್ತಿಯೂ, ಇವರ ಸ್ಥೈರ್ಯವೂ, ಇವರ ಸಾರಾಸಾರವಿಚಾರತೆಯೂ ಎಲ್ಲಾ

ಹೋಗುವುವು. ಇಂಥಾ ಅನರ್ಥಕಾರಿಗಳಾದ ನಿವಾಧ್ಯವ್ಯಗಳ ತಯಾರಿಯು ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು.” ಹೀಗಾದರೆ ವಿವಾಹದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾನೂನುಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುವು ? ಎಂದು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಡೋಮನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡಸರೂ ಏಕಪತ್ನಿವ್ರತರಾಗಿರುವರು. ಒಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯು ಬದುಕಿರುವಾಗ ಮತ್ತೊಬ್ಬಳನ್ನು ಅವನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮನೆಯ ದೇವತೆಯಂತೆ ಇವನು ಕಾಣಬೇಕು. ಇವನನ್ನು ತನ್ನ ಸದ್ಗತಿಗೆ ಮಾತೃಸ್ಥಾನದಂತೆ ಅವಳು ಕಾಣಬೇಕು. ಪುರುಷರು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರನಾರೀಸಹೋದರರಾಗಿರುವರು. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪತಿವ್ರತಾ ಶಿರೋಮಣಿಗಳಾಗಿರುವರು. ಪುರುಷರಿಗೆ ಏಕಪತ್ನಿವ್ರತವು ಹೇಗೆ ಶೋಭೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದೋ ಹಾಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪತಿವ್ರತ್ಯವು ಶೋಭೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು. ಈ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳೇ ಅವರಿಗೆ ಆಭರಣಗಳಾಗಿರುವುವು. ಈ ದೇಶೀಯರಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗವು ಪುರುಷರಿಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಭಾಗ್ಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುವುದು. ಅರೋಗ್ಯದೃಢಕಾಯರಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ, ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ವಿವಾಹಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದವುಗಳಾಗಿರುವುವು. ಮಹಾಜನಗಳು ಸೇರಿ, ವಧೂವರರು ಯಾವಜ್ಜೀವವೂ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಮಹಾಜನಗಳೆದುರಿಗೆ ಪಂಚಭೂತಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವರು. ಇವರಿಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲೆಂದು ಮಹಾಜನಗಳು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವರು. ಕೂಡಲೆ ಅವರು ದಂಪತಿಗಳಾಗುವರು. ಈ ದಂಪತಿಗಳ ಶರೀರಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ವಿವಾಹವಾದಾರಭ್ಯ ಮನಸ್ಸೂ, ಆತ್ಮವೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುವು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯು ಕಾರ್ಯಾಚಾರ್ಯೆಯಳಾಗುವಳು. ಹೊರಗಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಗಂಡನು ಕಾರ್ಯಾಚಾರ್ಯನಾಗುವನು. ಹೊರಗಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡು, ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ, ಅವನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಾನುಭವವು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಹೆಂಡತಿಯು ಮಾಡುವಳು. ತನ್ನ ಉಪಚಾರಗಳಿಂದ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಅಕ್ಕ ತ್ರಿಮವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ಅವನ ಸುಖವು ಸ್ವರ್ಗಸುಖವಾಗುವಂತೆ ಆಕೆಯು

ಮಾಡುವಳು. ದಂಪತಿಗಳು ಮತ್ತು ವಕ್ಕಳು ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಾಂಗ್ಮುಖರಾಗಿ, ದೇಹಧಾರಣೆಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತರಾಗಿ, ಸಕಲ ಭೂತಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮಂತೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಯಾರಿಗೂ ಬಾಧಕವಾಗದಂತೆ ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅವರು ಆಯುರಾರೋಗ್ಯೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಇವರಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಾದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ಅರೋಗದೃಢಕಾಯರಾಗಿ, ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡಬಹುದು.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡೋಮನು ಹೇಳಲು, ಬಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಯುದ್ಧವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇವರು ಏನುಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಎಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಡೋಮನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ಇವರ ದೇಶವು ಮೂರುಕಡೆ ಸಮುದ್ರದಿಂದಲೂ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಅತ್ಯಂತ ಉನ್ನತವಾದ ಪರ್ವತಗಳಿಂದಲೂ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇವರ ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ರಾಜ್ಯದವರು ಇವರಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಪೀರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೇಶೀಯರು ತಮ್ಮ ನೆರೆಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರಾತೃಭಾವವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬದುಕುವರು. ಇವರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಬೆಳೆದ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಅಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ನೆರೆ ದೇಶದವರಿಗೆ ಕೊಡುವರು. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯು ಹೇಗೆ ಹೆಚ್ಚುವುದೋ ಹಾಗೆ ಪರೋಪಕಾರದಿಂದ ಪರೋಪಕಾರವು ಹುಟ್ಟುವುದು. ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಜ್ಯದವರಿಗೂ ಮೈಮನಸ್ಸು ಉಂಟಾಗಿರುವುದೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಇವರು ನಗುವರು. ದೇಶವು ವಿಶಾಲವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗಲ್ಲಾ ಈ ಭೂವಾತೆಯು ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಲಾರಳೇ? ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಶಾಶ್ವತ. ಭೂಪತಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ತಾವು ಆಡಂ ದ್ರಾಕರ್ತವಾಗಿ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಳುತ್ತೇವೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಭೂಪತಿಗಳ ಅವಸ್ಥೆಯೇನಾಗಿರುವುದೋ ಅದನ್ನು ವೇದ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಪುರಾಣೇತಿಹಾಸಗಳು ದಿಗಂತವಿಶ್ರಾಂತವಾಗುವಂತೆ ಉದ್ಯೋಷಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಒಬ್ಬರ ದೇಶವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಆಕ್ರಮಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಕಾಶವು

ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಸಕಲ ಜನಗಳೂ ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಫಲವನ್ನು ಈ ಭೂಮಾತೆಯು ಕೊಡಲಾರಳೇ? ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಬಾಧಕವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ, ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಸಕಲ ಜನಗಳೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಬಾಧಕವನ್ನು ಮಾಡದೆ, ಸುಖವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ದುರಾಶೆ, ದುರಹಂಕಾರ, ವಂಚನೆ, ಭಯ, ದಾಸತ್ವ, ವೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ, ಸಕಲ ಜನಗಳೂ ಸನ್ಮಾರ್ಗವಲಂಬಿಗಳಾಗಿ, ಕಾಲಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಲೋಕಾಂತರವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಜಗದೇಶ್ವರನು ಮಾಡಿರುವಾಗ, ಜನಗಳು ದುರಾಶಾಪ್ರತಿವಿಷ್ಠರಾಗಿ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ನರಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೋಡುವೆ ತುಂಬಾ ವಿಚಾರವಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವರು.

ಇವರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳ ರೂಪವಾದ ಸಂರಕ್ಷಿತ ಇರುವುದೇ ಹೊರತು, ಧನಕನಕಾದಿಗಳ ರಾಸಾಯನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ, ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ನೆರೆಹೊರೆಯ ಪ್ರಭುಗಳು ಇವರ ಮೇಲೆಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತೊಡಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಅನ್ನವಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿ, ವಿಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯು ಇವರಿಗೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶೀಯರಿಗೆ ಅಹಂಕಾರ, ಮೋಸ, ಬುದ್ಧಿ, ದುರಾಶೆ, ವಕ್ರಮಾರ್ಗವಲಂಬನೆ ವೊದಲಾದವುಗಳ್ಯಾವುವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇವರು ಉಪಕಾರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಲ್ಲರ ಉಪಕಾರಕ್ಕೂ ಇವರು ಮಾತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಾಪಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೋದವು. ಅಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲವ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಇಡದೆ, ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಇವರು ಸರಸರಾಜು ಮಾಡಿದರು. ನಾವು ಗಣಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿ, ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ರತ್ನ ವೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆದು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೀವೋ, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಈ ದೇಶೀಯರು ನಮಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಅನಿವೇಶ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳು ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡಿದರು. ವಜ್ರವೇ ವೊದಲಾದ ರತ್ನಗಳಿಂದಲೂ, ಚಿನ್ನವೇ ವೊದಲಾದ ಲೋಹಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ಎಂಬ ದಾಗಿರಲೂ, ಇವುಗಳಿಂದ ಹಸಿವೂ, ದಾಹವೂ ಅಡಗುವುದೇ ಎಂಬದಾಗಿರಲೂ,

ಸೇವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಗಳೇ ಎಂಬದಾ ಗಿಯೂ ಇವರು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಮ್ಮ ಆಜ್ಞಾನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವ್ಯಸನಪಟ್ಟರು.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟನು. “ ಈ ದೇಶದ ಜನಗಳು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಉಪುರಾಸರಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಪಂಚ ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಗೊಳಿಸುವ ಧನಕನಕಾದಿ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಜುಗುಪ್ಸೆಯು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಇವರ ನಡತೆಯು ನಮಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣ ಬಂದಾಗ್ಯೂ, ಸಮ ನಡತೆಯು ಸಾಧನಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪದ ಪ್ರಭುಸದರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ನಾನೂ, ನನ್ನ ಪ್ರಬೆಗಳಿಲ್ಲರೂ ಇವರಂತೆ ಪರಿಣಮಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ” ಎಂದು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಸಂಕಲ್ಪನನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಅಡೋನನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಈ ಬಿಬೋಟಿಕಾ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಜನಗಳು ವರ್ತಕರಾಗಿಯೂ ಇರ. ತ್ತಾ ರೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ ಇದು ವಿಚಾರೇ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಡೋನನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ ಅನೇಕ ವರ್ತಕರು ವ್ಯಾಪಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುವರು. ಅಕರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಇವರು ಸರಸರಾಲು ಮಾಡುವರು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ದೇಶಾಂತರದವರು ತಂದ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮೂಲಿ ಇವರು ಮಾರತನ ವಿನಿಮಯಮಾಡುವರು. ಇನ್ನೆ, ಜಿಲ್ಲೆ, ನಗರಗಳೂ ಸೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಅವರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂತಾಗ್ಯೂ, ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೃಷಿ, ಕೈಗಾರಕೆ, ವ್ಯಾಪಾರ, ವೇದವಾದವುಗಳು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಸರ್ವರೂ ಬುದ್ಧಿಬಲವಿಂದಲೂ, ಬಾಹುಬಲವಿಂದಲೂ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸೈಪ್ರಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವರು ಬಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿದ ಹೊರತು, ನೆರಳಿನ ಸೌಖ್ಯವು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆವರು ಬರುವಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಹೊರತು, ತಿಂದ ಅನ್ನವು ಜೀರ್ಣವಾಗಿ, ಹಸಿವು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ದೇಶಕ್ಕೂ ಪಾಳನ್ನಿಗೂ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು

ಹೊರತು, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸುಖವು ಅನುಭವಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಬಿಜ್ಜರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಲಿರುವರು. ಹೀಗೆ ಅವರು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರದವರೂ, ಅವರ ಗೌರವಿಯರೂ ಧಾಕುತ್ವಲಿರುವ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದು.

ಬಂಧುತ್ವನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಈ ರೀತಿ ಮಿಶ್ರಿ ಆಡೋವನೂ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೂ ಬಿಯಾಟಿಕಾ ಮಹಾಜನಗಳ ಗುಣಕಥನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ನಾವಿ ಕುರಿಗೆ ಇಫಾಕಾದ ಕಡೆಗೆ ಹಡಗನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಆಡೋವನು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು. ಸದರಿ ದ್ವೀಪದ ಕಡೆಗೆ ಹಡಗು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಆಡೋವನಿಗೂ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೂ ನಿವ್ರೆಯು ಬಂದಿತು. ಹಡಗನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರಿಗೂ ದೈವಸಂಕಲ್ಪವಿಂದ ಚಾಗರೂಕತೆಯು ಕಡಮೆಯಾಯಿತು. ಹಡಗು ಇಫಾಕಾ ದ್ವೀಪದ ಕಡೆಗೆ ಮೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಇಡುವಿನಿಯ ಸ್ಥಾನ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸ್ಯಾಲ್ಟಿಕ್ ಎಂಬ ಶೇವು ಪಟ್ಟಣದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಿತು. ಹಡಗನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಫಾವೆನ್ ಎಂಬವನು ಅಡೋವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಸಂಕಲ್ಪವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಇವನ ಉದ್ದೇಶವು ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ದ್ವೀಪದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಹಡಗು ಮುಳುಗಿ ಹೋದಾಗ್ಯೂ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಬದುಕಿಕೊಂಡನು. ಮೋಹಪರವಶನಾಗಿ ನಾಶವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಮೋಹಪಾಶದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದನು. ಇವನು ನಾಶವಾಗಲೆಂದು ನೆಪೂನಳು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ವಿಕೃತರಂಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಇವನು ಪರಾಜಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಭಗ್ನನುನೋರಭಳಾಗಿ ಈಕೆಯು ಜೂಟಿಟನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋದಳು. ಮಿನರ್ವಳು ಮೆಂಟರ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಳೋ, ಇವಳ ಅಸುಗ್ರಹದಿಂದ ಬಂದ ವಿಕೃತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿರುವಳೋ, ಅದರಿಂದ ತನ್ನ ಶತ್ರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಉಡಗಿ ಹೋಗುವ ಸಂಭವವು ಉಂಟಾಗಿರುವುದೋ, ಅವನನ್ನು ಸಂಕುಸಿದ

ಹೊರತು, ತನಗೆ ಹೇಗೆ ಶಾಂತಿಯು ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆಪ್ಪುನಳು ಜೂಸಿಟ್ಟರನ್ನಿ ವಿಚ್ಛಾಸವೆನ್ನುವನ್ನೂ ವಾಸಿ, ಟಿಲಿರಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಸುಕುರುವ ವರವನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಜೂಸಿಟ್ಟರನು, ಅರಳು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಮಂದಹಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿ, ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ವರಗಳು ಫಲಿಸಬೇಕಾದರೂ, ಆ ವರದ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕವರ ಉದ್ದೇಶವು ಸಾಧುವಾಗಿ ರಬೇಕು. ಅವರು ಮನೋವಾಕ್ಯಮರ್ಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಆ ವರಗಳು ಫಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮನವರಳು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿರುವಳು. ಅದು ನಿನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಟಿಲಿರಾಕಸ್ಸನು ಎಷ್ಟು ವಿಪತ್ತುಗಳು ಬಂದಾಗ್ಯೂ, ಅವುಗಳಿಂದ ಅವನು ಹತನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀನು ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನ ಸೌಜನ್ಯವೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡುವುದು ನನಗೂ ಅಸಾಧ್ಯ. ಇವಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ವ್ಯಸನಪಟ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಡೆದರೆ, ಅವನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು ಸುಲಭ. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಅಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ, ಅದು ಉಪಕಾರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಧೀನರು. ಅದನ್ನು ವಿಚಾರವು ಯಾರಿಗೂ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಜೂಸಿಟ್ಟರನು ಹೇಳಲು, ಭಗ್ನಮನೋರಥಳಾಗಿ ನೆಪ್ಪುನಳು ಹೊರಟು ಹೋದಳು.

ಅನಂತರ ಮನವರಳು ಜೂಸಿಟ್ಟರನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದಳು. ಜೂಸಿಟ್ಟರನು ಆಕೆಯನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿ, ನೆಪ್ಪುನಳು ಭಗ್ನಮನೋರಥಳಾಗಿರುವ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮನವರಳು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ಸಕಲ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಪ್ರಳಯಗಳಿಗೂ ನೀನು ಕಾರಣಭೂತನಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ನಿನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ನಡೆಯುವುವು. ನೀನು ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಕರ್ಮಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಶುಭಾಶುಭಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿರುತ್ತೀಯೆ. ನಿನಗೆ ನಾನೂ, ನೆಪ್ಪುನಳೂ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ. ನಿನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ, ನಾವು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ನಡೆದರೆ, ನಮಗೂ

ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಫಲವು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವತಾಂಶಸಂಭೂತಳಾದಾಗ್ಯೂ, ನೆವ್ವಾನಳು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಕಾವ್ಯಕ್ರೋಧರವಳಾಗಿ, ಮಾಡಬಾರದ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಭಗ್ನಮನೋರಥಳಾಗಿರುವಳು. ಯೂಲಿಸಸ್ಸನ ಮಗನಾದ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದನಾಗಿಯೂ, ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾಗಿಯೂ ಇರುವನು. ತನ್ನ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪನಾದ ಫಲವು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಎಷ್ಟು ವಿಪತ್ತುಗಳು ಬಂದಾಗ್ಯೂ, ತಗ್ಗದೆ, ಎಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಬಂದಾಗ್ಯೂ ಹಿಗ್ಗದೆ, ಶಾಂತಚಿತ್ತನಾಗಿ, ಗುರುಹಿರಿಯರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಿತೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅನುಷ್ಠಿಸುತ್ತಿರುವನು. ನೆವ್ವಾನಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ದ್ವೇಷವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅನೇಕ ವಿಪತ್ತುಗಳು ಅವನಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಈಕೆಯು ಮಾಡಿದಳು. ಅವನ ಹಡಗನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿದಳು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಮನ್ವಥ ವಿಶಾರಗಳಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಗುರಿಮಾಡಿದಳು. ಅವನು ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾದನು. ಪುಷ್ಕಬಾಣಗಳು ಅವನ ವೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅವುಗಳು ನಿರ್ದೋಷಗಳಾದವು. ಕೆಲಿಸ್ಸಳ ಮತ್ತು ಯೂಕಿಸ್ಸಳ ವೇದಿಕಪಾಶಕ್ಕೆ ಬಿಳುವಂತೆ ಅವನು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನು. ಈ ಪಾಶಗಳು ದಗ್ಧವಾದವು. ಅವನು ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟನು ಕಾರಾಗೃಹವೂ ಕೂಡ ಇವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಮಂಟಪವಾಯಿತು. ಕುರು ಬರಲ್ಲಿ ಸೇವಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟನು. ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇವನು ಸರ್ವರ ಅಕೃತ್ರಿಮವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಪಾತ್ರನಾದನು. ಇವನಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಎಪತ್ತರಂವರೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಉಷ್ಣವಲಯದ ಸೂರ್ಯನ ಎದುರಿಗೆ ಮಂಜು ಹೇಗೆ ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದೋ ಹಾಗೆ ಕರಗಿಹೋದವು. ಇದರಿಂದ ನೆವ್ವಾನಳಿಗೆ ಮನಃಕ್ಲೇಶ ಉಂಟಾಗಿರುವುದೇನಾಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಈ ಕ್ಲೇಶದಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಬಾಧಕವಾಗುವುದೇ ಹೊರತು, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಯಾವ ಬಾಧಕವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವು ಈಕೆಯ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇವಳ ಕ್ಲೇಶಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಿನವಳು ಹೇಳಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಜೂಪಿಟರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: —

“ ನೀನು ಹೇಳಿರುವುದು ಸಾಧುವಾಗಿರುವುದು. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನನಗೆ ನೀಕಾ ದವರು. ನೀವು ಕೇಳಿದ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನನಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವಾದದ್ದು.

ಆದರೆ, ವರವನ್ನು ಕೇಳತಕ್ಕವರು ಧರ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ವರವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಜಗದೀಶ್ವರನ ಪರಮಿಯ ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಈ ಪದವಿಯನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನಗೂ ಕರ್ತವ್ಯವಾದದ್ದು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಬಾಧಕ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ಎದವರೆಗೂ ನಾನು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನೋ ಅದುವರೆಗೂ ಸರ್ದೇಶ್ವರ ತ್ವನು ನನಗೆ ಉಳಿಯುವುದು. ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಡೆದ ಕೂಡಲೆ, ಸರ್ದೇಶ್ವರತ್ವವು ರೆಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಅಧರ್ಮವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ಅದು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಲಭ್ಯವಾಗುವುವೇ? ಅಂಥಾ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅಧರ್ಮವಾದ ವರಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೊಟ್ಟು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಜಗದೀಶ್ವರ ಪರಮಿಯ ನನಗೆ ನಿಲ್ಲುವುವೇ? ಎಂದಿಗೂ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ. ಇವರಿಂದ ನೀನು ಹಿಡಿದ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಾಗ ನಡೆಯುವುದು ಎಷ್ಟು ಉರಬೀತವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ್ಯೂ, ಈ ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮವು ನೆಪ್ಪೂನಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇದು ಹತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಅಜ್ಞಾನವೇ ಅನೇಕ ಕ್ಲೇಶಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ನಾನು ವೇದವೆತ್ತಿಕೊಂಡು, ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಅವರವರ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಇದು ಯಾರಿಗೂ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ದೃಷ್ಟಾಂತ ಪೂರೈಕೆವಾಗಿ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣೇತಿಹಾಸಗಳು ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಉನ್ನೇಷಿಸಿರುತ್ತಿರುವುವು. ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಈ ತತ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತಿ ಲಿರುವುವು. ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಈ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನು ಸಾರವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಗಳ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತಲಿವೆಯೋ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ಲಿರುವುವು. ದೇವತೆಗಳೂ ಕೂಡ ಇವನ್ನು ನೋಡದವರಂತೆ ಇರುವರು. ಕೇಳಿಯೂ ಕೇಳದವರಂತೆ ಇರುವರು. ಕಣ್ಣುಗಳಿವತ್ತಾಗಿದ್ದು ಇವರು ಅಂಧರಾಗಿರುವರು. ಕಿವಿ ಗಳಿವತ್ತಾಗಿದ್ದು ಇವರು ಬಂಧಿರಾಗಿರುವರು. ಮನಸ್ಸು ಇವತ್ತಾಗಿದ್ದು ಇವರು ಯಥಾ ಜಾತರಾಗಿರುವರು. ಇದು ತುಂಬಾ ಶೋಚನೀಯವಾದದ್ದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತುಂಬಾ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಧನ್ಯಳು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಸಕಲ ವಿವತ್ತು ಗಳನ್ನೂ ಟಿಲಿನಾಕಸ್ಸಿನ ಜಯಿಸಿದನು. ಸಕಲ ಶುಭಾಶುಭಗಳೂ ಜನಗಳ ಕರ್ಮನು ಸಾರವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀಯೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತುಂಬಾ ಸ್ತೋತಿಸುತ್ತೇನೆ. ”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೂಟೆರನು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದನು. ಮಿತ್ರವರು ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಮೆಂಟರೂ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ನೂ, ಅಥಾವ.ಸ. ನೊಂದಲಾದ ವರೆಲ್ಲಾ ಗಾಢವಾದ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಪರವಶರಾಗಿದ್ದರು. ನೆಪ್ಪೂನಳು ಮಿತ್ರವಳ ಮೇಲೂ, ಮೆಂಟರನ ಮೇಲೂ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ನನ ಮೇಲೂ ಅಭೂತವೂರ್ವವಾದ ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಪ್ರತಿಭಿಷ್ಣುಳಾದಳು. ಬೂಟೆರನ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನೂ ಕೂಡ ವಿಫಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಈ ಹಡಗನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವನಿಗೆ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ, ಸೆಲೆಕ್ಟಮ್ ಎಂಬ ರೇವುಪಟ್ಟಣದ ಕಡೆಗೆ ಹಡಗು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ಅಥಾಮಸ್ಸನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆರುಣೋದಯವಾಯಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ನಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲಗಳೆಲ್ಲಾ ಅದೃಶ್ಯವಾದವು. ನಾವು ಇಫಾಕಾ ದ್ವೀಪಗಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆವು ಎಂಬದಾಗಿ ಅಥಾಮಸ್ಸನು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ' ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು. ತೀವ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಸಂಭವವು ಒರಬಹುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಯೂಲಿಸ್ಸನನ್ನು ನೋಡುವ ಶುಭವು ತನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಬಹುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಸಂತೋಷವು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ತೀವ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಎದ್ದು, ಅಥಾಮಸ್ಸನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವನನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ಸಮುದ್ರ ತೀರದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು. ಕೂಡಲೆ ಭಗ್ನನುನೋರಧವಾದನು. ಇದು ಇಫಾಕಾ ದ್ವೀಪವಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವಲ್ಲ. ಈ ರೇವು ಪಟ್ಟಣವಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣತಕ್ಕ ಪರ್ವತವು ಇಫಾಕಾ ದ್ವೀಪದ ಪರ್ವತವಲ್ಲ. ಈ ರೇವು ಪಟ್ಟಣವು ಮಿತ್ರವಳ ರೇವುಪಟ್ಟಣವಲ್ಲ. ಈ ದುರ್ಗವು ಯೂಲಿಸ್ಸನ ದುರ್ಗವಲ್ಲ. ನಂಬಿಕೆ ಮೋಸಹೋದನು. ನಾವು ಗಲಾವುದೋ ವಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವೆವು' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಬಹಳ ವ್ಯಸನಾಕ್ರಾಂತನಾದನು. ಅಥಾಮಸ್ಸನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಇದು ಇಫಾಕಾ ದ್ವೀಪವಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನೂ ವ್ಯಸನವಟ್ಟನು. ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ: -

“ ನಾವು ಮೋಸಹೋದೆವು. ಇದು ಇಫಾಕಾ ದ್ವೀಪವಲ್ಲ. ಇದ್ದು ಹೆಸಿರಿಯೂ ದೇಶ ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ರೇವುಪಟ್ಟಣವು ಸೆಲೆಕ್ಟಮ್ ಎಂಬುವುದು ತ್ರಿಣಿವೇಣಿಗಳಿಂದ ಇನುವಿರಿಸಿರುವೆವು ಎಂಬಂತೆನು ಬಂದು, ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ

ಪ್ರಭುವಾಗಿ, ಈ ರೇವುಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವನು. ಇದು ಇನ್ನೂ ಪೂರೈಸ
ಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಹಡಗು ಸೆಲ್‌ಟಮ್ ರೇವುಪಟ್ಟ
ಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲಸಿತು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ವ್ಯಸನಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ,
ಮೊಟರು ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪವನ್ನು ತಲವಲ್ಲಿವೆಂದು ಏತಕ್ಕೆ ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತೀಯೆ ?
ಇನ್ನೂ ನೀನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸವು ಇರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ
ಸಂಭವವು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಕ್ಕನುರೂಪವಾದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡು
ವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವನು. ಹರ್ಕುಲೀಸನು ತನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ
ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತೋ
ಅದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊ. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಲಿರಾನೋ ಅದನ್ನು
ಸ್ಮರಿಸಿಕೊ. ಕಷ್ಟಪಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಯಾರು ಬಲ್ಲರೋ, ಅವರು ಸುಖಪಡುವುದಕ್ಕೂ
ಅರ್ಹರಾಗುವರು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಪ್ಪೂನಳು ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಕೂಲಳಾ
ಗಿಯೂ ಇರುವಳು. ನಿನೆಗೆ ವಿಪತ್ಕರಂಪರೆಗಳು ಸಂಘಟನೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿರು
ವಳು. ನೀನು ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾದುದರಿಂದ, ಅವಳ ಅಪಕಾರವೂ ಕೂಡ ನಿನೆಗೆ ಉಪ
ಕಾರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ವ್ಯಸನಪಡಬೇಡ. ಈ ರೇವುಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿೋಣ.
ಇಲ್ಲಿನ ಜನಗಳು ಬಹಳ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರು. ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಸೌಹಾರ್ದವುಳ್ಳವರು.
ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಟರನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಸೆಲ್‌ಟಮ್ ಪಟ್ಟ
ಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಆಶ್ಚ
ರ್ಯಪಟ್ಟನು.

ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದ ಕೂಡಲೆ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಕುಳಿತನಾಗಿದ್ದ ಕಮಲವು
ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳಿಂದ ಹೇಗೆ ಏಕಸಿತವಾಗುವುದೋ, ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳು ತಗು
ಲಿದ ಕೂಡಲೆ ಗುಲಾಬಿ ಪುಷ್ಪವು ಹೇಗೆ ಮನೋಹರವಾದ ಸುವಾಸನೆಯು
ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ವಾಯುವಿಗೆ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಕೊಡುವುದೋ, ಸೂರೋದ
ಯವಾದ ಕೂಡಲೆ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ ಹೂವೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳು ಹೇಗೆ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ

ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಹೊಂದುವುದೋ ಹಾಗೆ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಇಡು
 ಮೀನುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಈ ರೇವು ಪಟ್ಟಣವು ಅನಿರ್ವಹನೀಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ
 ಶೋಭಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಸೌಂದರ್ಯವು ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವೂ ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ತೋರು
 ತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪಟ್ಟಣದ ಸೌಧಗಳು ಗಗನಚುಂಬಿಗಳಾಗಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯ
 ತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಲಿದ್ದವು ತೀರ ದೇಶವು ಕೆಲಸಗಾರರ ಕೋಲಾಹಲ ಧ್ವನಿಗ
 ಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಇದ್ದವು. ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿ
 ದ್ದವು. ಜಮಟಿಗಳ ಬಟುಗಳು ದ್ವಿಗುಣಿತವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ ಕೇಳು
 ವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗಳೂ ಕೂಡ ಸಕಲಾಂಗಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕೆಲಸ
 ಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಹೇಗೋ
 ಹಾಗೆ ಕೆಲಸಗಳ ವೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಕರ್ತರೂ ಕೂಡ ಅವರವರ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ
 ಬಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರಾಗಿದ್ದರು. “ ಪ್ರಭುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೋಡುತಲುತ್ತಾರೆ
 ವರು. ಅಲ್ಪಜ್ಞರಾಗಿವಾಗ್ಯೂ, ತಾವು ಸರ್ವಜ್ಞರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವರು.
 ಸ್ವಾರ್ಥಪರರಾದ ಸ್ತುತಿಮಾತೃಕರ ಕೃತ್ರಿಮವಾದ ಸ್ತುತಿಮಾತೃಗಳನ್ನು ಅಕೃತ್ರಿಮ
 ವಾದ ಗುಣಕಥನಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಉಪುಪ್ಲವವಾಗಿ ಕೆಲಸ
 ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಮೆಕವತ್ತು ಮಾಡಿದಂತೆ ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು.
 ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಸರ್ವ ಪೂಜೆಯನ್ನೂ ಮಗ್ನಪಿಸಿ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು
 ತಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ವಾಕ್ತರಾದವುಗೆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದಲೂ, ವೆಚ್ಚರಿಗೆ ಉಪಾಸೀ
 ನದಿಂದಲೂ ನೀಡುವರು. ಇದು ಪ್ರಭುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗುಣವಾಗಿರಾಗ್ಯೂ,
 ಇಡುಮೀನುಗಳಿಗೆ ಈ ಸ್ವಭಾವವು ಲೇವು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈತನು ಪ್ರಭುವಾ
 ದಾಗ್ಯೂ, ತಾನು ಕೂಲಿಯವನಾಗಿಯೂ, ಅಥ. ಕೂಲಿ ವೇಲ್ವಿಯಾಗಿಯೂ
 ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೂ, ಬುದ್ಧಿಗಿ ವೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ
 ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಇದ್ದನು. ಹೀಗಿರುವಾಗ್ಯೂ ಈ ರೇವುಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಟಿಲಿಮಾಕರ್ಸ್,
 ಮೆಂಟರ್ ಮೊದಲಾದವರತಕ್ಕ ಫಿಷೀರಿಯಲ್ ಹಡಗು ತಲುತು. ಆ ಉಪದ
 ನಿಮಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಟಿಲಿಮಾಕರ್ಸ್‌ನನ್ನೂ, ಮೆಂಟರ್‌ನನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಸರಮಾನಂದ
 ಪರವಶರಾಗಿ, ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಇಡುಮೀನುಗಳನ್ನು ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಯೂಲಿಸ್‌ನ
 ಮಗನಾದ ಟಿಲಿಮಾಕರ್ಸ್‌ನು ಬಂದಿರುವನೆಂದು ನಂಬಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ

ಕೂಡಲೆ ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನು ಆನಂದಪರವಶನಾದನು. “ ನನ್ನ ಪರಮಮಿತ್ರನಾದ ಯೂಲಿಸ್ಸನ ಮಗನು ಬಂದಿರುವನೇ ? ಯೂಲಿಸ್ಸನು ಹೇಗೆ ಲೋಕೈಕವೀರನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೂ ಕೂಡ ವೀರರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನೆಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದಿರುವನು. ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ದಿಗಂತವಿಶ್ರಾಂತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವನು. ಇನ್ನೂ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ ಸಮಾನನಾದವನೆಂದು ಹೆಸರು ವಾಸಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವನು. ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಟ್ರಾಯಿಪಟ್ಟಣವು ನಾಶಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೂಲಿಸ್ಸನು ಕಾರಣಭೂತನಾದನು. ಈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ್ಯೂ, ಸೂರ್ಯನೆದುರಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆ ದುರ್ಮಾರ್ಗ ಪ್ರವರ್ತಕರಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಒರುವುದು. ಇವನ ತಂದೆಯು ನನಗೆ ಪವನ ಮಿತ್ರನು. ತಂದೆಯೇ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಚಿಸುವನೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಯೂಲಿಸ್ಸನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅವನ ಮಗನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುವ ಕಾಲವು ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ತೀವ್ರದಲ್ಲೇ ಆತನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ” ಎಂದು ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಈ ವಿಷಯವು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆತನು ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನ ಒಳಗೆ ಮೆಂಟರನ ಯೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ, ಸಾಪ್ತಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿ “ ಯೂಲಿಸ್ಸನ ಮಗನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೈವಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಪಟುತ್ವಾಗಿ, ನಾಶನೂ, ಮೆಂಟರನೂ ನಿನ್ನ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿರುವೆವು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ವೇನಂದರೆ?—

ಈ ದೈವಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ನಾನು ಧನ್ಯನಾದೆನು. ನೀನು ಯೂಲಿಸ್ಸನ ಮಗನೆಂದು ನನಗೆ ಯಾರೂ ಹೇಳದೇ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನಿನ್ನ ದರುಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಗುರುತು ಪಡಿಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ತಾನೇ ತನ್ನ ಮಗನೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಈ ಪಾರ್ತಿಯು ನಿಜನೆಂಬುವುದಕ್ಕೆ ನೀನೇ ದೃಢಾಂತವಾಗಿರತೀಯೆ. ಯೂಲಿಸ್ಸನ ಉತ್ಸಾಹವೂ, ಅವನ ಅವಮಾನವೊಷ್ಟಾದವಳೂ, ಅವನ ಧೈರ್ಯಸ್ಥೈರ್ಯಗಳೂ, ಅವನ ಆಕಾರವೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿ ಇವೆ. ಅವನ ಕಾಮಾಂಶವಸ್ಥೆಯು ನಿನ್ನ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆನ್ನವಾಗಿರುವುದು. ಅವನ ಮಂದಹಾಸವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶೋಭನವಾಗುವುದು. ಅವನ ವಾಚಾಧಿ

ಧ್ಯವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ದರುಶನ ಅಂಥವು ನನಗೆ ಉಂಟಾದುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣವೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆ ಕಾರಣವು ಯಾವುದಾದರೂ ಆಗಿರಲಿ. ನಿನ್ನ ದರುಶನದಿಂದ ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತುಷ್ಟನಾದೆನು. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು, ನೀನು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿರುವೆನು. ಅವನ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅವನ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವು ನನಗೆ ದೇವರು ದಯಪಾಲಿಸಿ ಇಲ್ಲ. ಅವನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆಯಾದರೂ ಹಾಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರು ಅಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಇದಾನೆ. ಅವನು ದೇಶಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವನು. ನಾನು ನನ್ನ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ನಾನು ಪಾತ್ರನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ”

ಈ ಹೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟಿಲಿವಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಇಡುವಿನಿಯ ಸ್ವನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಮೆಂಟರಿನ ವೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಈತನನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದಂತೆ ಒಂದು ಭಾವನೆಯು ಇವನಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಕಡೆ ನೋಡಿದನೆಂದು ಇವನ ಸ್ಮೃತಿಸಂಭವಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಯೂಲಿಸ್ಸನು ದೇವರ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಟಿಲಿವಾಕಸ್ಸನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಶೋಕರಸದಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಟಿಲಿವಾಕಸ್ಸನು ಇಡುವಿನಿಯ ಸ್ವನನ್ನು ನೋಡಿ, ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೂ, ನಿನಗೂ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯು ಇಲ್ಲವೆಂದು ನೀನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ವ್ಯಸನವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಈ ವ್ಯಸನವು ಕಣ್ಣೀರುಗಳ ರೂಪವಾಗಿ ಉಕ್ಕಿ ಸುರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಆಚ್ಛಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯ ಧರ್ಮ. ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ.

ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರೀತಿಗೆ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿ ಇದೇನೆ. ಯೂಲಿಸ್ಸನ ವಿಷೋಗದಿಂದ ನೀನು ಪಡುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಸನವು ನನ್ನ ವ್ಯಸನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೂ, ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೂ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿದೆನು. ಅವನ ಗತಿಯೇನಾಗಿರುವುದೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬದುಕಿರುವನೋ ಅಥವಾ ಲೋಕಾಂತರವನ್ನು ಹೊಂದಿ

ರುವನೋ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಥಾಕಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾತೃಶ್ರೀಯ
 ವರು ಶತ್ರುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯಕ್ಕೆ ಭಂಗ ಬರುವುದಾದರೆ ನೊದಲು
 ದೇವತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬದ್ಧತುರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಗತಿಯೇನಾಗು
 ವುದೋ ತಿಳಿಯದು. ಮಾತೃವಿಯೋಗವಾಗುವ ಸಂಭವವು ಬರುವುದೋ ಏನೋ!
 ಅದೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು
 ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನು. ಹಡಗು ನಡೆಸತಕ್ಕವರೂ ಕೂಡ ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ
 ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದರು. ಮನುಷ್ಯರು ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಯೆಚಿಸೋ
 ದರೆ, ದೇವರು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಈಗ ನಿಜ
 ವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಕ್ರಿಟ್ ದ್ವೀಪವೇ ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪವಾಯಿತು.
 ಇಡುವಿಾನಿಯಸ್ಸನೇ ಯೂಲಿಸಸ್ಸನಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದನು. ನೀನು ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯ
 ವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಈ ಹೊಸ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ, ಇಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ
 ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆಯೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿ ಇದ್ದೆನು. ನಿನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಸಂದ
 ರುಶನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಗಿ ಇತ್ತು. ಈ
 ಸಂಕಲ್ಪವು ಪೂರೈಸಲೆಂದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಂತೆ
 ದೇವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ವ್ಯಸನಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಥಾಕಾ
 ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ನನಗಿರುವ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಡಮೆಯಾದ
 ಅಭಿಮಾನವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯೂಲಿಸಸ್ಸನಲ್ಲಿರುವ ಭಕ್ತಿಗಿಂತಲೂ, ನನಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕಡಿ
 ಮೆಯಾದ ಭಕ್ತಿಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯೂಲಿಸಸ್ಸನ ಸಂದರುಶನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
 ನಾನು ಭಗ್ನಮನೋರಥನಾಗುವಂತೆ ಈಶ್ವರನು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ, ನಿನ್ನ ಸಂದರುಶ
 ನವು ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಆತನು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿ
 ರುತ್ತೇನೆ. ” ಈ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಇಡುವಿಾನಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.
 ಆಗ ಇಡುವಿಾನಿಯಸ್ಸನು ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯಪರಿಪಾಕದಿಂದ ನಿನ್ನ ದರುಶನಲಾಭವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ
 ದೇವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಇದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರು
 ವುದು. ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ವೃದ್ಧನು ಯಾರೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು.
 ಈತನನ್ನು ನಾನು ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದಂತೆ ತೋರುವುದು. ಆದರೆ, ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆನೋ

ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನನಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಭಕ್ತಿಯು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಇವನು ದೇವತಾಂಶಸಂಭೂತನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ ಇವನು ಯಾರು ? ನಿನ್ನ ಕ್ಷೇಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಜಗದೀಶ್ವರನಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವದೂತನೋ ಅಥವಾ ದೇವರೋ ಆಗಿರಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ ” ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಮೆಂಟರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಟಿಲಕಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಈತನು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಪರಮಮಿತ್ರನಾದ ಮೆಂಟರನು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ತಂದೆಯು ನನ್ನನ್ನು ಇವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಇವನು ನನಗೆ ವಿದ್ಯಾಗುರುವಾಗಿಯೂ, ತಂದೆಯಾಗಿಯೂ, ನನ್ನ ಭಾಗದ ದೇವರಾಗಿಯೂ ಇರುವನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಮರ್ಥನಲ್ಲ ” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟಿಲಕಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಪೂರ್ವ ಪರಿಚಯವು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಮೆಂಟರನನ್ನು ಕುರಿತು ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

ಬಹುಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕ್ರೀಟ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದುದು ಈಗ ನನ್ನ ಸ್ಮೃತಿಪಥಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನೀನು ಅನೇಕ ಹಿತೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನಾನು ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಾನು ಉತ್ಕಟವಾದ ಪ್ರಾಯ ದಲ್ಲಿದ್ದೆನು. ಅಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾಗಿ, ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತವಿಹೀನನಾಗಿದ್ದೆನು. ನಿನ್ನ ಹಿತೋಪದೇಶದಿಂದ ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕನಾಗುವುದು ನನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ, ಬಹಳ ಕ್ಲೇಶಪಟ್ಟು, ಅನಂತರ ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕನಾಗಬೇಕೆಂದು ದೇವರ ನಿಯಾಮಕವು ಇತ್ತು. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಾದಾಗ್ಯೂ, ನೀನು ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ನಿನ್ನ ದೇಹಶಕ್ತಿಯೂ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯೂ, ಆಕಾರವೂ ಇವುಗಳಲ್ಲಾವುದೂ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಬಿಳಿಯ ಕೂದಲುಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾಣಬರುವುವು. ಇನ್ನಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನು ಹೇಳಲು ಮೆಂಟರು ಇವನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶದ ಅಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವಾಗ್ಯೇ, ನೀನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆಯೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ನೀನೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತೀಯೆ. ಈಗ

ನೀನಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಗೂ, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನೀನಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನಿನ್ನ ಮನೋಭಾವವು ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು. ನೀನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರುವಿ, ಬಹಳ ಕ್ಲೇಶವನ್ನು ಪಟ್ಟಿರುವಿ, ನಿನ್ನೆ ಇಲ್ಲಾನೋದಯವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಸಾಧಕವಾದವು. ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೇರೂರಿಸಿ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ, ಸುಗುಣಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟು, ಅವುಗಳು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಅದು ಭಗೀರಥ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಕರ್ಮಪರಿಪಾಕದಿಂದ ಕಷ್ಟವು ಬರುವುದು. ಕ್ಲೇಶಗಳುಂಟಾಗುವುವು. ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಬರುವುದು. ಬದುಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವುದು ಮೇಲೆಂದು ತೋರುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬರುವುದು. ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ದುರದೃಷ್ಟದ ಪರಿಣಾಮವೆಂದು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಪರಿಪಾಕವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುವು. ಸಂಪತ್ತು ಬಂದಾಗ, ನಾವು ದುರ್ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಮಿತಿಮೀರಿದ ಭೋಗಾದಿಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಹವು ಕೆಡುವುದು. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ದುರ್ಬಲವಾಗುವುದು. ಆಯುರಾರೋಗ್ಯೈಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಸುಖಗಳು ವಿಷಪ್ರಯೋಗವೆಂದು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುವರು. ಇದು ಅನುಭವಸಿದ್ಧವಾದದ್ದು. ರಾಜಯಕ್ಷ್ಮವೇ ಮೊದಲಾದ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ, ಸಂಪತ್ತೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲತಕ್ಕವರಿಗೆ ಪುತ್ರಸಂತಾನವೂ ಕೂಡ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ಸಂಪತ್ತಾಗೇ ಇರುವುದು. ಸಂಪತ್ತಿಲ್ಲದವರು ಅನ್ನವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ದೇಹಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಸಾದ್ರವ್ಯ ಸೇವನೆಯನ್ನು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. “ಆತಿ ಸರ್ವತ್ರವರ್ಜಯೇತ್” ಎಂಬ ವಿಧಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ದುರ್ವಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಪರಾಜ್ಞುಲಿರಾಗಬೇಕು. ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಜೈಸಬೇಕು. ಶಾಂತಿಯನ್ನೂ, ದಾಂತಿಯನ್ನೂ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಹೊಂದಬೇಕು. ಪರಿಣಾಮ ಫಲವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ, ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಶಕ್ತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಬೇಜಾರು ಪರಿಹಾರವಾಗುವಂತಹ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ

ನಿನಗೆ ಉಪದೇಶ ಫಲದಿಂದ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪುಗಳ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು, ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ಭವಿಸಿ, ಈಗ ಶಾಂತಚಿತ್ತನಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ಈ ಶಾಂತಿಯು ನಿನ್ನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿನ್ಮಾ ಇತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಗಿಂತಲೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇಹಪರಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ದುರ್ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಸಾರಾಸಾರಾ ವಿಚಾರಜ್ಞನಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುತ್ತೀಯೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಣಾಮ ಫಲವನ್ನು ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೊಂದಿರುತ್ತೀಯೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ, ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ದುರ್ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಾಶವಾಗುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾಗಿ ಅರಿವಿಡ್ಡಗಳಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ಲೋಕೋಕ್ಯೈಕವೀರನಾಗುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ದೇವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಬಹು ಜನಗಳು ಇಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿ, ದುರ್ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿ ಇಹಪರಗಳೆರಡನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರಾದವರು ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ದುರ್ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪುಟ ಬೂದಿ ಮಾಡಿ, ಸದ್ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಆಸ್ತಿಕರಾಗಿ, ಲೋಕಬಂಧನರಾಗಿ, ಅದ್ವೈತ ತಿಳಿಮಣಿಗಳಾಗಿ, ಲೋಕೋಪಕಾರವೇ ಪರಮ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಲೋಕೋಪಕಾರವೇ ಪರಮ ಅಶ್ರೇಯಃಕರವಾದದ್ದೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು, ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಪ್ರಾಪ್ತನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು, ಈ ನಶ್ವರವಾದ ಪ್ರಪಂಚವೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಇಂಥಾ ಸಜ್ಜನ ಶ್ರೀಯುಳ್ಳವರ ಮೇಲ್ಪಂಜ್ಜಿಯನ್ನು ನೀನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ. ನೀನು ಕೃತಕೃತನು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರುವುವು.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಇಡುವಾಸುಯಸ್ಸನು ಉತ್ತರವಿತ್ತನಾಗಿ ಇವನು ಮನುಷ್ಯನೇ, ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯವೇಷಧಾರಿಯಾದ ದೇವರೇ ? ಇವನೆಂದಿಗೂ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರಲಾರನು. ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರವೇ ಇಂಥಾ ಸಾರಾಸಾರ ವಿಚಾರ ಪರಿಣಾಕವು ಎಲ್ಲಿಯದು ? ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ, ಅಮೆಚ್ಚುಕೊಂಡನೆ ಸೇರಿ, ಲೋಕೇಶ್ವರನಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಿಠಲ ದೇವವಾಕ್ಯನಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಈ ದೇವವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇಡುವಾಸುಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೋರಿಸಿದ್ದನು. ಬಗದೀಶ್ವರನ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ

ವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ, ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನವು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಸ್ವತಂತ್ರಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕಂಭಗಳೂ, ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಬೋದಿಗೆಗಳೂ ಫಳಫಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ಭಕ್ತಿಗೆ ನಿಧಿಗಳಾದ ಮಹನೀಯರ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಇದ್ದವು. ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಜಗದೀಶ್ವರನಾದ ಚೂಪಟರನ ವಿಗ್ರಹವೂ, ಜಗನ್ಮತೆಯಾದ ಯೂರೋವಾ ಎಂಬ ಶಕ್ತಿಯ ವಿಗ್ರಹವೂ ಇದ್ದವು. ಇವರ ಮಗನಾದ ಮೈನಾಸ್ ಎಂಬುವನ ಪ್ರಥಮೆಯು ಇದ್ದಿತು. ಈ ಮೈನಾಸನು ಶೋಕವಿಖ್ಯಾತನು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ಸಕಲ ರಾಜಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ಇವನು ಜನಕನಾಗಿರುವನು. ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಮನುವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನೂ, ಈ ಮೈನಾಸರೂ ಇಬ್ಬರೂ ಜೇರೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಒಬ್ಬರಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಅನೇಕರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೂರು ವಿಗ್ರಹಗಳೂ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿದ್ದರೂ, ವಿಗ್ರಹಗಳಂತೆ ಕಾಣಬಂದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸಿಗೆ ಇವರು ಮಹಾಪುರುಷರೆಂಬ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಯಿತು. ಈ ಮೂರು ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಟ್ರಾಯ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜೈವೀಡ್ ಎಂಬ ಮಹಾ ಶೂರನನ್ನು ಕೊಂದ ರೀಸಸ್ ಎಂಬ ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯ ರಥದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿ, ಎಕಲೀಸನ ವಜ್ರಕವಚವನ್ನು ಏಜಾಕ್ಸ್ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ಅಪಹರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮಹಾವೀರನ ಪ್ರಥಮೆಯು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಪಥಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಇಳಿದು, ರಥದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಏಜಾಕ್ಸನಿಗೆ ಗರ್ಭಾನ್ವೇಷಣದವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿರುವಂತೆ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಈ ಮಹಾವೀರನ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು. ಕೂಡಲೆ ಆ ಮಹಾವೀರನೇ ತನ್ನ ತಂದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಯೂಲಿವಸ್ಸನು ಮಾಡಿದ ಅಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮೆಂಟರು ಇವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದನು. ಇಂಥಾ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಪ್ರಥಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ ಕಣವಳ ಉಂಟಾಯಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ವ್ಯಸನ ಗರ್ಭಿತಗಳಾದ ನೀರುಗಳು ತುಂಬಿದವು. ತನ್ನ ತಂದೆಯು ಹೇಗೆ ಲೋಕೈಕವೀರನಾಗಿದ್ದನೋ, ಆ ಧಾರವನೆಯುಂಟಾದದ್ದರಿಂದ, ಅವನಿಗೆ ಅವನದ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಅಂಥಾ ತಂದೆಗೆ ಯಾರೂ ಅವಸ್ಥೆಯು ಬಂದಿರುವುದೆಂದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಹೋದದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಸನವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಈ ವಿಶ್ವಭಾವಸೂಚಕಗಳಾದ ಆನಂದಶೋಕಬಾಷ್ಪಗಳು ಉಕ್ಕಿ ಸುರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲು, ಇಡುವಿನಿಯಾಸ್ಸನು ಇವನ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಮೃತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವೂ, ಅವನಿಗೆ ಏನು ದುರ್ಗತಿಯು ಉಂಟಾಗಿರುವುದೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಶೋಕವೂ ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವುದೋ ಅದನ್ನು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೋರಿಸುವುವು. ಶಾಂತಜತ್ತನಾಗು. ಮೆಂಟರನ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಂತೆ ಸಂಸತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗುವುದು, ವಿಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ತಗ್ಗುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ, ” ಎಂದು ಇಡುವಿನಿಯಾಸ್ಸನು ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಸಂತಾಪವನ್ನು ವರಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮೆಂಟರನು ಓಲಿವಾಕಸ್ಸನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಆ ದೇವಸ್ಥಾನವಲ್ಲಿದ್ದ ಜೀವಿ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ಅವುಗಳ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಹಾತ್ಮರ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಹರಿತ್ರಿಮಿಸೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುತ್ತಾ, ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ದೇವರಗಳ ದರ್ಶನವನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದರ್ಬಾರಾ ಮೆಂಟರನಿಗೆ ಒಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು ದೇವತಾಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ, ನರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೂ ನರ್ತನವೂ ಪೂರೈಸಿದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಜನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಗಾಂನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಈ ದೇವರ ನಾಮಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದವು. ಇವುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ತರವಾಯಿ, ಮುಂದೇವನಾದ ಜೂಸಿಟರನಿಗೆ ಪೂಜೆಯು ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಪೂಜೆಯು ಪೂರೈಸಿದ ಮೇಲೆ ಅಚಾರನ ಮೇಲೆ ಮಹಾವೇವನಾದ ಜೂಸಿಟರು ಆಮಂತ್ರಿಸಿ ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ ನಂದರೆ: —

“ ಎಲೈ ಇಡುವಿನಿಯಾಸ್ಸನೇ: — ನಿನ್ನ ನೆರೆ ರಾಜರು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೀನು ಧರ್ಮವನ್ನು ಎತ್ತಿಡವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಧರ್ಮವೇ ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರುವೆನು. ಈ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಥಾಕಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ

ಹೂಡಬಿದ್ದ ಈ ಮೆಂಟರೂ, ಈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೂ ನಿನ್ನ ಸಮಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವೆನು. ಈ ದೇಶವೇ ಇಥಾಕಾ ದೇಶವೆಂದು ತಿಳಿದಕೊಂಡು, ಇವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಹಡಗಿನ ನಾವಿಕರಿಗೆ ಭ್ರಮೆಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ನೀನು ಕೂಡಿದಮುಟ್ಟಿಗೂ ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾದುದರಿಂದ, ನಿನ್ನ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಇವರು ಬಂದಿರುವರು. ಇವರ ಸಮಾಯದಿಂದ ದಿಗ್ವಿಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಯಾವ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ವಿಜಯವನ್ನು ಹೊಂದುವಿಯೋ, ಆ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೇ ಚಿರಕಾಲವವರೆಗೂ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಪುತ್ರನಿವೇಶನವಾಗಿ ಪರಿಪಾಲಿಸಿ, ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಸಾತ್ರನಾಗು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅರ್ಹಕನಿಗೆ ಸ್ಮೃತಿಯು ಬಂದಿತು. ಇತುವಿನಾಸಿಯನ್ನೆಗೂ, ಮೆಂಟರು ಮತ್ತು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೂ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಶ್ವರಥಪಡುತ್ತಾ, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಯೂರೋಪದ ಗರ್ಭಗುಡಿಗೆ ಹೋದರು. ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ, ಈ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯ ಅರ್ಹಕನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾದವು. ಅವನ ಕೂದಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ನೆಟ್ಟಗೆ ಸಿಂತವು. ಅವನ ಮುಖವೆಲ್ಲಾ ತೇವೋಪಮೆಯಾಯಿತು. ಅವನು ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿದನು. ಅವುಗಳು ಸಿಕ್ಕಲವಾಗಿ ಸಿಂತವು. ಅವನ ಸವಾಳವಯವಗಳು ಎನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಅವನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದನು. ಆ ಮಾತು ಮನುಷ್ಯನ ಶಾಕ್ತಿಯಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅಪೂರ್ವವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:--

“ನಿನ್ನ ಇತುವಿನಾಸಿಯನ್ನೆ, ನಿನ್ನ ಕಪಪ್ಪು ಸಿಟ್ಟುಗಳು, ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಮುಟ್ಟುಗಳು ನಿನ್ನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟಿನಂತಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಹಾಕರವಾಗಿವೆ. ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕುಟಿಲ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರು. ನೀನು ರೂಪಾಂತರವಿಲ್ಲದವನು. ಕೌಟಿಲ್ಯವು ರುಜುತ್ವದಿಂದ ಸಿಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಬೂಕಿಬೆರನ ಮುಖವೆಯಿಂದ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ನಿನ್ನನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವಳು. ನೀಗೆ ಅವಲಂಬಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಗದೀಶ್ವರನ ಅಜ್ಞೆಯಿಂದ ಈ ಮಹಾನುಭಾವರುಗಳಾದ ಮೆಂಟರೂ ಮತ್ತು ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೂ ಬಂದಿರುವರು. ಈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ. ತೋಡು ಕವೀಂದ್ರನಾದ ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸನ ಮಹಿಮೆಗಿಂತಲೂ ಇವನ ಮಹಿಮೆಯು ಕಡಮೆಯಾಗಿ

ರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೇ ಮೂರ್ತಿಭವಿಸಿದ ದೇವರಾಗಿ ನಿನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದು. ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಧರ್ಮವು ವಜ್ರಾಯುಧವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವುದು. ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳು ಶರಣಾಗತರಾಗುವರು. ದ್ವಿಜಯವನ್ನು ಹೊಂದು. ಸದರಿ ವಿಜಯವನ್ನು ಧರ್ಮದಿಂದ ಅನುಭವಿಸು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಪೂಜೈಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅರ್ಜುನನು ಸ್ವಸ್ವರೂಪದಿಂದ ದೇವತಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇಡೊನಿಾನಿಯಸ್, ಟಿಲಿನಾಕಸ್ ಮತ್ತು ಮೆಂಟಿರಿಗೆ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಇಡೊನಿಾನಿಯಸ್ಸನೇ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವರಿಗೂ ಇದು ಪರನಾಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯಪರವಶತೆಯಿಂದ ಮೈನಾಸನ ವಿಗ್ರಹದ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟರು.

ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಅರ್ಜುನನಿಗೂ ಆವೇಶ ಬಂದಿತು. ಅಮಾನುಷವಾದ ಆಕಾರವು ಅವನಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಸರ್ವರಿಗೂ ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಆ ಅರ್ಜುನನು ಹೇಳಿದ್ದೀನಂದರೆ : —

“ ಎಲೈ ಇಡೊನಿಾನಿಯಸ್ಸನೇ—ಪ್ರಪಂಚಸೆಲ್ಲಾ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವುದು. ಜಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಮೊದಲುಗೊಂಡು, ಕುಳವಾಡಿಗಳವರೆಗೂ, ಕೋಟೀಶ್ವರರು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಛಿಕ್ಕುಕರವರೆಗೂ ಪ್ರಾಯಶಃವಾಗಿ ಸರ್ವರೂ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಧೀನರಾಗಿರುವರು. ಸಾರಸಾರವಿಚಾರಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರೇ ಅವೂರ್ವ. ಪ್ರಾಯಶಃವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ದುರ್ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲರು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರಾಗುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ದುರ್ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸತಂಗದ ಹುಳುಗಳ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧಾದಿ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಾರದೆ, ತಾವೇ ತಮಗೆ ಶತ್ರುಗಳಾಗುವರು. ತಮ್ಮ ದುರ್ದೇಸಿಗೆ ತಾವೇ ಕಾರಣಭೂತರಾಗುವರು. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚಧರ್ಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲೈ ಇಡೊನಿಾನಿಯಸ್ಸನೇ, ನೀನೂ ಇಂದ್ರಿಯಪರವಶನಾಗಿ, ಕಾಮ ಕ್ರೋಧಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗಿ, ಅಚರ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ದೈವವೋಗದಿಂದ ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ನೃಪತ್ರುಗಳಿಗೂ, ಏಷತ್ರುಗಳಿಗೂ ನಾವೇ ಕಾರಣಭೂತರಾಗುತ್ತೇವೆಂದು ನೀನು

ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ. ನಮ್ಮ ಉದ್ಧರಣಕ್ಕೂ, ವರ್ತನಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಮನೋವಾಕ್ಯಮ್ಗಳ ಪಾಲಿಸಿದ್ಧತ್ವವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಈ ಧರ್ಮವೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು. ಈ ಧರ್ಮದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೇ ಈ ವಹಾನುಭಾವರುಗಳಾದ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ ಮತ್ತು ಮೆಂಟರುಗಳು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಬಂದಿರುವರು. ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷಗಳಾಗಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಆನೇಶವು ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು. ಮೈನಾಸ್‌ನಿಗೆ ಅರ್ಚನೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇಡುವಿನಿಯಸ್‌ನೇ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಇವರು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಈ ಅರ್ಚಕನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿಸ್ಮಯವಾಯಿತು. ಇಡುವಿನಿಯಸ್ ಎಂಬುವನ ಕೈಕಾಲುಗಳು ನಡುಗುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಇವನು ಭ್ರಾಂತನಾದನು. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್‌ನು ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು. ‘ಈ ಅರ್ಚಕನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಾಗಿದ್ದೀತೇ? ಇದು ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹವಾದದ್ದೇ’ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮೆಂಟರನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉದಾಶೀನನಾಗಿದ್ದನು. ಇಡುವಿನಿಯಸ್‌ನನ್ನು ಕುರಿತು ಇವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—“ ಈ ಅರ್ಚಕನು ಹೇಳಿದ್ದು ಅವನ ಸ್ವಕಪೋಲಕಪ್ರತಿಭೆಗಳಲ್ಲ. ಇದು ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಪ. ನೀನು ಸದುದ್ದೇಶವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವಿ. ಸತ್ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಹೊರಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ದೇವರ ಸಹಾಯವು ಅಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾಗಿ ಬರುವುದು. ದೈವ ಸಹಾಯವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಪರಾಜಯದ ಶಂಕೆ ಎಲ್ಲಿಯದು? ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿನಿವೇಶವೂ ನಮಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಿನಗೂ, ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳಿಗೂ ತಗತಕ್ಕ ಬುದ್ಧದಲ್ಲ ನಾವು ಭಾಗಿಗಳಾಗುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾಗಿಯೇ ಸಂಭವಿಸಿದವು. ನಿನಗೆ ಜಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಶುಭ ಸೂಚನೆಗಳು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಲು, ಇಡುವಿನಿಯಸ್‌ನು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದನು. ಇವನ ಪ್ರಯತ್ನವು ನಿಷ್ಫಲವಾಯಿತು. ಶಬ್ದಗಳು ಬಾಯಿನಿಂದ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್‌ನು ಇದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಮೆಂಟರನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, ಎಲೈ ಮಹಾನುಭಾವನೇ. — ಈ ಅರ್ಚಕನ ಕೊನೇ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ನನಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಪುನಃ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಈತನು

ಹೇಳಿದನು. ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡುವೆವೇ? ಅಥವಾ ನನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ನೋಡುವೆವೇ? ಇವರ ಮಾತು ಏತಕ್ಕೆ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು? ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ಪುಣ್ಯವು ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದೇ? ಅವನು ಬದುಕಿರುವನೇ? ಆತನ ದರುಶನ ಲಾಭವು ನನಗೆ ದೊರೆಯುವುದೇ? ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ಬದುಕಿರುವಳೇ? ಅವಳು ವಿಷಸೇನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೇ? ಲೋಕೈಕವಿಗನಾವ ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸನನ್ನು ನೋಡುವ ಸುಖವು ಆತನಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದೇ? ಈ ಅರ್ಚಕನ ಮಾತು ನಿಜವೇ? ಇವನು ದೇವರಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ಈ ಭುಷ್ಪದ್ರಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿರುವನೇ? ಇವನು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇವಲ ಶುಭಸೂಚಕಗಳಾಗಿವೆ ನಾನು ಕೇವಲ ದುರದೃಷ್ಟಶಾಲಿಯು. ಇಂಥಾ ಸಂಕತ್ತು ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಬಂದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಅರ್ಚಕನು ಹೇಳಿದ ಶುಭವು ಉಂಟಾಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಗಿ ಇದೆ. ಆದರೆ, ಈ ಅರ್ಚಕನು ದೇವರಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವನೆಂದು ನೀನು ಇಡುವಿರಾನಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ಸಂತೋಷವು ಪಾರಾಕಾಷ್ಠ್ಯದಿಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಲಿದೆ. ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಪವು ನಡೆಯಲೇಬೇಕು. ಆದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಹೇಳಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಡುವಿರಾನಿಯಸ್ಸನು ಜೇತುಂಕೊಂಡನು. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನನ್ನೂ, ಮೆಂಟಿರನನ್ನೂ ತನ್ನ ಸಹಾಯ ಕ್ಷೋದಿಸ್ತರ ಕಳುಹಿಸಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ವಂದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಂತರ್ಪಣೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನಿಗೂ, ಮೆಂಟಿರನಿಗೂ ಭೋಜನವಾದ ಮೇಲೆ, ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಇಡುವಿರಾನಿಯಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ: —
 “ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶದಿಂದ ನಾನು ಕ್ರೀಟ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ವಾಪಸು ಬಂದಾಗ, ರಾಜನೀತಿಗಳ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕೂಡ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ರಾಜತಂತ್ರಗಳ ಗಂಧವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸುಖವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂಕುಶವಾಗಿ ನಡೆದನು. ಕೋಪತಾಪಗಳಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗಿ

ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ದೊಡ್ಡ ಪದವಿಯು ನನಗೆ ಬಂದಿತು. ಆ ಪದವಿಯು ಜತೆಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಬಂದಿತು. ಪದವಿಯಿಂದ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಾ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಬಾಸವನ್ನು ನಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾದ ಫಲವು ನನಗೆ ಬಂದೇ ಬರುವುದು. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೂ ಇದು ತಪ್ಪು ವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರರಾದ ನಮ್ಮಂಥವರ ಪಾಡೇನು? ದೇವರು ನಿರ್ಭಯನು. ಇವನು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಮಾಡುವನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳು. ಅವರವರ ಕರ್ಮಗಳಿಗನುಸಾರವಾದ ಫಲವು ಅವರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ದೇವರು ಮಾಡಿರುವನು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. “ಮಾಡಿದ್ದು ಳ್ಲೋ ಮಹರಾಯ” ಎಂಬ ಗಾಂಧಿಯನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಆದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವರು. ನಾನು ಬಹಳ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು. ಆ ತಪ್ಪುಗಳ ಫಲವನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಅನುಭವಿಸಿದೆನು. ನನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆನು. ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ದೇವರು ಕಿವಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಆಕಾಂಕ್ಷಾರಣವಾದ ತ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನಾನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ನನ್ನ ಸರಸ್ವತನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆನು. ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡೆನು. ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆನು. ಇದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಈ ಹೊಸ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದೆನು. ನನಗೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಪ್ರಭುತ್ವವೂ, ಅಧಿಕಾರವೂ, ಸಂಪತ್ತು ಇವೆಲ್ಲವೂ ವಿಸತ್ತುಗಳೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಶಮದಮಗಳೇ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ದೇಹವನ್ನೇ ಬಿಡುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನನಗೆ ಬಂದ ವಿಸತ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಸಾಧಕಗಳಾದವು. ದೇಶಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ನಾನು ಹೇಗೆ ಅನ್ನವಸ್ತ್ರಗಳಿಗಿಲ್ಲದೆ ಅಲಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಗೆ ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳಿಗಾಗದರೂ ಆಹಾರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಲಿದೆನು. ನನ್ನ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ನಾನು ಅನುಭವಿಸಲೆಂದು ಅವುಗಳೂ ಕೂಡ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನದೆ, ಹೇಗೆ ಉದಾಶೀನ ಮಾಡಿದವೋ, ಪರ್ಮತಾಗ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಧುಮಿಕಿ ಕೆಳಗೆ ಸಾಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ

ಮಾಡಿದನೋ, ನದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸಮುದ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದನೋ, ಈ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಹೇಗೆ ಸಾಗಲಿಲ್ಲವೋ, ಕೊನೆಗೆ ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೇಗೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಯಿತೋ, ಮೈನಾಸನ ಮೊಮ್ಮಗನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರವು ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದಿತೋ, ಮೈನಾಸನಿಗೆ ಇದ್ದ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದದ್ದರಿಂದ, ಅವನ ಮೊಮ್ಮಗನೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅನರ್ಹನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಸ್ಥೆಯು ಹೇಗೆ ನನಗೆ ಬಂದಿತೋ, ಉದರ ಪೋಷಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದನೋ, ಈ ನನ್ನ ಭೃತ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಹೇಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುತಾಪವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ನನ್ನ ಚತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತಿರುವರೋ, ಈ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಈ ಕಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಓಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಶತ್ರುಗಳು ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವರೋ, ಈ ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ, ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಹೇಗೆ ಕಣ್ಣೀರು ಶಾಕುತ್ತುಲಿರುವೆನೋ, ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ, ದೇವರು ನನಗೆ ಈ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೂಡ ಹೇಗೆ ಕೊಡದೆ ಇರುವನೋ, ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ನಾನು ಪಟ್ಟಿರುವ ಕಷ್ಟವು ನನಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದೋ ಹಾಗೆ ಬಗಡೀ ಶ್ವರನು ಬೃಹಸ್ಪತಿ ವಾಕ್ಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಈ ಅರ್ಚಕನು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ನಿಜವಿರುವುದೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಏನೋ ಘೋರವಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಾನು ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟವೆಸೆಗೆ ಬಂದಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ ನೀವು ಬಂದಿರುವೆವೆಂದು ಈ ಅರ್ಚಕನು ಹೇಳಿದನು. ಇದು ಎಷ್ಟು ನಿಜವೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನಾದ ನನಗೆ ನೀವು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದೆಂಬದೇನು? ನನಗೆ ಜಯವಾಗುವುದೆಂದೇನು? ಇವೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಿಲ್ಲವಾಗಿರುವುದು. ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ ಈ ಅರ್ಚಕನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವಾದರೂ ಆಗಲಿ. ಸುಖ್ಯಾದರೂ ಆಗಲಿ. ಮೈವಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ ನಡೆಯುವುದು ನನಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿ. ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಜಯವಾಗಿ, ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವ ಸಂಭವವು ಬಂದರೆ, ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಕ್ಲೇಶಕ್ಕೆ ಸಮಾಪ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದು. ಆಯವನು ಹೋಗಿ, ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡುವ ಸಂಭವವು ಬಂದರೆ, ನಾನು ಇದುವ

ರೆಗೂ ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಧರ್ಮದಿಂದ ಮಾಡಿ, ಜಗದೀಶ್ವರನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವೆನು. ಬೆಲೆಮಾಕಣ್ಣಿನ ಏಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಅರ್ಚಕನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವಾಗಿ ಪುಣಮಿಸಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ನಾನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುವೆನು. ಯೂಲಿಸಸ್ನು ನನಗೆ ಪರಮ ಮಿತ್ರನು. ಯೂಲಿಸಸ್ನ ಪುಗನು ನನಗೆ ವೃತ್ರಸ್ಥಿಶೇಷನಾದವನು. ಅವನಿಂದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅವನಿಗೆ ಪ್ರತು ಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದೇವರು ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರೆ, ನಾನು ಧನ್ಯನೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ನಿರೋಧವಾಗಿ ಕೈನಾಪೂ ಜಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಸರ್ವವೂ ನಡೆಯುವುದು. ಅವನ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ ನಾವು ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮಗೂ ಪುಂಗಳವಾಗುವುದು."

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇತು ಯೂನಿಯಸ್ನು ಹೇಳಲು, ಬೆಲೆಮಾಕಣ್ಣನು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ -- "ನಿನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವು ಸಾಧುವಾದದ್ದು. ಜಗದೀಶ್ವರನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಭಲಾಭಿಸಂಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಭಲವು ದೇವರ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಪುಣಮಿಸಲಿ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಬಂದ ಸೈನ್ಯದಂತೆ ಎಡಗು ಪಾಪನು ಹೊರಬಿಡೋಗಲಿ. ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳೇ ನನ್ನ ಶತ್ರುಗಳು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವು ಮಾಡಲ್ಪಡಲಿ. ಅಸೈನ್ಯವಾಸ ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶದವನು. ಅವನು ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ಷೆಯಾದವನು. ಅವನು ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾದದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಸತ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಯುದ್ಧನುಡಿಸೆನು. ನಮಗೆ ಜಯವಾಯಿತು. ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ನು ಯುಮಾಡಿ ದವರು ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನೆಗೋಸ್ಕರ ಸ್ವದೇಶೀ ಯೋಧರಾಗಿದ್ದರೂ, ಈ ಶ್ರೀಮಾ ದ್ವೀಪ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೂ ನವಾಯ ಮಾಡುವುದು ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯ. ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದ ಶತ್ರುಗಳು ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲ. ಅವರು ನಮಗೂ ಶತ್ರುಗಳು. ಶ್ರೀಮಾ ದ್ವೀಪವು ಹೇಗೋ ಹಾಗಿ ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪವು ಹೇಡ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಅದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳು ನಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವೆನು. ಈಗ ಅರ್ಚಕನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾತು ಬಂದಿಗೂ ಅನುಭವವಾದದ್ದಲ್ಲ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ದೇವರ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯು ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ನಮಗೆ ಜಯವಾಗುವುದು. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಡು."

೧೦ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಮೆಂಬರು ಪತಿಮಾಕಸ್ಸಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅವನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಉತ್ಸಾಹಭರಿತವಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಸುಶ್ಯೆ ಜಲಮಾಕಸ್ಸನೇ, ನಿನ್ನ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಈಗ ನಿನ್ನ ಸತಿವಾಗಿರತಕ್ಕ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯು ನಿನಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ಇದು ಶಲ್ಯಾಂಗವಾದವು. ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶದ ಮುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ಬರೀ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಜಯಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಬರೀ ಬಾಹುಬಲದಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಜಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಹುಬಲಕ್ಕೆ ಅನುಭವರಹಿತವಾದ ಪೂರ್ವಾಪರ ಜ್ಞಾನವು ಅಪೇಕ್ಷಕ. ಪರಿಣಾಮಫಲವನ್ನು ಹವ್ಯಾಗಿ ಪರೈಲೋಚಿಸಿ, ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕಿಲೀಸ್ ಎಂಬವನು ಅನುಭವಯಶೂರನಾಗಿದ್ದನು, ಅಜೀಯನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಇವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಶತ್ರುಗಳು ಭಯಭ್ರಾಂತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವನ ಬಾಹುಬಲವು ಅದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು. ಇವನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋದಕೂಡಲೇ ಅನೇಕ ತಲೆಗಳು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೂ, ಸಶವ ಧಾನವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಫಲವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸದೆ ದುಡುಕಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಇವನ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿತ್ತು. ಹೆಕ್ಕರನನ್ನು ಗೆದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಟ್ರಾಯ್ ಕೋಟೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇವನ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವ ಸಂಭವವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಸದರಿ ಕೋಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇವನು ಸಮರ್ಥನಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಥಿಬಲವು, ಭೂಬಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಆತನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ ಅನೇಕರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ, ಈ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯು ಹುಕ್ಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದ ಸೇನಾನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಾಹುಬಲದಿಂದ, ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಈ ಕೋಟೆಯು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ

ಟ್ಟಿತು. ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರತಿನಿವಿಸ್ತನಾಗಿ, ದುಡುಕಬೇಡ. ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಲವನ್ನೂ, ಶತ್ರುಗಳ ಬಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸು. ಆತುರಪಡಬೇಡ. ಈ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೇನೋ ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸೋಣ. ಧರ್ಮವು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷವಾಗಿರುವುದೇ ಅಥವಾ ಶತ್ರುಗಳ ಪಕ್ಷವಾಗಿರುವುದೇ, ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಧರ್ಮವು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷವಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಯುದ್ಧವು ಉಪಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಡಲಿ. ನಮಗೆ ಜಯವುಂಟಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಪಾಂಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದಿಗೂ ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಅಧರ್ಮಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರೆ ಪರಾಜಯವಾಗುವುದು ಸಿದ್ಧ. ಈ ಯುದ್ಧದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಇಡುವಿಾನಿಯಸ್ಸನು ನೊಂದಲು ತಿಳಿಸಲಿ. ಇವನಿಂದ ಈ ಯುದ್ಧದ ಪೂರ್ವಾಸರಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಬಲಾಬಲಗಳೂ, ಶತ್ರುಗಳ ಬಲಾಬಲಗಳೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸದೆ, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮ ಮಾಡುವುದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದದ್ದಲ್ಲ. 'ತಾಳಿದವರು ಬಾಳಾರು' ಎಂಬ ಗಾಢಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊ. ಆತುರಪಡಬೇಡ.' ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರು ಹೇಳಿದನು.

ಬೆಲಿನಾಕಸ್ಸನಿಗೆ ಇದು ಸಾಧುವಾದ ಮಾತೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ತಾನು ದುಡುಕಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ದುಡುಕಿ ನಡೆಯುವುದೇ ಪರಾಜಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನ ಉಪದೇಶಗಳು ಕೇಳಿದಾಳೊ, ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸದರಿ ಪಿತೋಪದೇಶಗಳು ತನಗೆ ತೋರದೆ ಹೋಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯಸನ ಉಂಟಾಯಿತು. ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ನೆಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಮೌನವನ್ನವಲಂಬಿಸಿದನು. ಆಗ ಇಡುವಿಾನಿಯಸ್ಸನು ಮೆಂಟರನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಎಲೈ ಮಹಾತ್ಮನೇ ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದು. ದುಡುಕುವುದರಿಂದ ಕೆಲಸಗಳು ಕೆಡುವುವು. ಅಧರ್ಮ ಯುದ್ಧದಿಂದ ದೈವಸಹಾಯವು ತಪ್ಪುವುದು. ಬಾರಿಗೆ ದೈವಸಹಾಯವಿಲ್ಲವೋ ಆಗಲೂ ಎಷ್ಟು ಬಲವ್ಯರಾದರೂ ದುರ್ಬಲವೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದು ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು. ಸಕಲ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನೂ ನಿನಗೆ ವಿಚ್ಛಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಧರ್ಮವಿಲ್ಲದ ಕೇಳಿ, ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ, ನೀನು ಮಾಡುವ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಅನು

ಸಾರವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಈ ಭೂಮಿಯು ಕಾಡುಬಸಗಳಿಂದ ವಾಸವಾಡಬೃಷ್ಟಿತ್ತು. ಇವರು ಹಿರಿಯರಾದ ಕಾಡುಮೃಗಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಅವುಗಳನ್ನೂ, ಹಣ್ಣು, ಗಿಡ್ಡಿ, ಗೆಣಸು ನೋಡಲಾದವುಗಳನ್ನೂ ತಿಂದು ಬೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಕಡೆಗುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಇವರು ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಗಳಿಗೂ, ಗುಡ್ಡಗಳಿಗೂ ಹೋದರು. ನಾವು ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋದವು ಅವರ ಮುಖಂಡರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ: — 'ನಮುದ್ರ ತೀರದ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನೀವು ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಈ ಬೆಟ್ಟಗಳು ನಮಗೆ ಸಾಕು. ನೀವು ಮೈದಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಬೆಟ್ಟದ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ ನೀವು ಪರದೇಶೀಯರು. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿ. ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಇರಿ. ನಾನೆಲ್ಲರೂ ಸಹೋದರಭಾವದಿಂದ ಇರೋಣ. ನಾವು ಕಾಡುಬಸಗಳಾದಾಗ್ಯೂ, ಕಾಡುಬಸಗಳೂ, ಊರುಬಸಗಳೂ ಎಲ್ಲರೂ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬುವುದೇ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ನಾವು ಭಯದಿಂದ ಈ ತೀರ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ನೀವು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಈ ತೀರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪರಸ್ಪರ ಸ್ನೇಹಿಯಿಂದ ಬದುಕುವ ಸಂಭವವು ಉಂಟಾಗಲೆಂದೂ ನಾವು ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಲಿಧೇವೆ.' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಕಾಡುಬಸಗಳಾದಾಗ್ಯೂ, ಇವರು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಇದು ನನಗೆ ತುಂಠಾ ಸಂತುಷ್ಟಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇದು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಈ ಕಾಡುಬಸಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವರೆಂಬದಾಗಿ ಯೂ, ಇವರನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಈ ದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬದಾಗಿ ಯೂ, ಹಾಗೆ ಜಯಿಸುವುದು ಏಕೆ ಸುಲಭವೆಂಬದಾಗಿ ಯೂ, ಅವರ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಬದ್ಧರೆಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ತಪ್ಪೆಂಬದಾಗಿ ಯೂ, ಈ ದೇಶವನ್ನು ನಾವು ಅವರಿಂದ ಗೆದ್ದು, ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂಬದೂ

నేటిగొంటివచ్చు. ఇవర ముఖములలో కొట్టి ద బనీ యు స్వల్పవూ కాణుత్తిర
 లిల్లు. ఇవరు బహళ శుక్లవూద తుబటద నలువంగియన్ను హాకికొండి
 ద్దురు. ఇవర బండగళు, సంచుబంధగళు బహళ బలవారిద్దువు వృద్ధ
 రాదాగణ్ణు జట్టిగళుకీ కాణుత్తిద్దురు. నీవు యేళువుదు నిరాక్షే
 పణీయపాదే బరాగియొ, నివొడనే సమాధానమాడికొళ్ళువుదక్కే
 సిద్ధనాగివేనోబదాగియొ నాను యేళిదీను. కాలిన ఒడంబడికెగళు
 గొత్తుమాడల్లుట్టివు. అదక్కే నానల రుజు హాకిదీను. ఆవరల రుజు
 హాకిదరు. ఆవరిగే ఇనాముగళన్ను కేటట్టు కళుహిసిబిట్టిను. మనుష్యన
 సంకల్పగణ్ణు నేరవేరువుదు కష్ట. నావు ఒండు విధవారి యోజనే
 మాడిదరీ, దేవరు ఇన్నొండు విధవారి యోజనే మాడువుదుంటు.
 నావు మాడతక్క సంకల్పగళిగే విరొధవారి నమ్మ పుత్ర, మిత్ర, కళత్రాది
 గళు నడయవుదుల యుంటు దొత్త అధికారిగళు ఒండు విధవారి హుకుం
 మాడిదరీ, ఆవర నొకరు ఆవన్ను బారిగే తరదీ, ప్రతికొలవారి కేలస మా
 డువుదుల యుంటు. ఈ జనగళిడనే నాను కాలన్ను మాడికొండు, అద
 రంతే నడయవేకేండు ఆట్టియన్ను మాడువుదరొకగాగియొ, నన్ను స్యేన్యద
 అధికారిగళు స్యేన్యవన్ను కేగిదుకొండు, ఈ కాడుజనగళిద్ద స్థళక్కే నుగ్గి,
 యుద్ధవన్ను మాడి, అవరన్ను ఘాసిపడిసి, నాను రుజు హాకిద కాలినంతే,
 నాను నడయతక్కవన్నువేండు ప్రత్యయవన్నుంటుమాడిదరు. ఈ జనగళిగే
 నన్నులి నంచికీయు తస్పిత. ఆవరిగే క్షోపవు బందితు. లోక్రయన్నరు,
 అపూరియన్నరు, ల్యోకేనియన్నరు, బుట్టియన్నరు, క్రొబీలనరు, నిరి
 టకారు, బ్రండొసియన్నరు, ఈ జనాంగగళన్నేలొ సేరిసి, నాను ద్రోహి
 ఎండు, కాలన్ను లుల్లంఘిసి నడదిరువనోండు శ్రుతపడిసిదరు. ఆవరిగే
 సహాయ మాడువుదక్కే ఈ జనాంగగళిలొ ఒప్పికొండరు. ఈ జనాంగ
 గళిలొ ఆయుధసాణిగళిగి, నానావిధవూద అస్త్రస్త్రుగళిడనే యుద్ధక్కే
 సన్నద్ధరారి బంచురుత్తారీ. ఇవర స్యేన్యగళి బహళ బలిష్ఠరారిరకక్కవరి
 రుత్తారీ. అత్యంత భయంకరరూద యోధరల ఇరుత్తారీ. గ్రిహ దేశద

ಮಿಲಿಟರಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಕಾರಣ, ಪದಾತಿಗಳೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕತ್ತಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕವರಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸುವವರಿರುತ್ತಾರೆ. ಕವಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ, ಕಲ್ಲುಗಳ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕುಶಲರಾದವರಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾಡುಜನಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನಾಗರಿಕರಾದ ಗ್ರೀಸ್ ಜನಗಳು ಸೇರಿರುವರು. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳು ಇವರ ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಸೇರಿರುವರು. ಈ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕಾರಣ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇಡುಮಾನಿಯಸ್ಸನು ತಿಳಿಸಿದನು. “ ನೀನು ಕಾಲಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದು, ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಜೆಯೇ ನಿನ್ನ ಸೈನ್ಯದವರು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವರೆಂದು, ನೀನು ಈ ಕಾಡುಜನಗಳಿಗೂ, ಇವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕವರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿರುವೆಯಾ ? ” ಎಂದು ವೆಂಟರನು ಕೇಳಿದನು. ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅವರು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವರೆಂಬುದಾಗಿ ಇಡುಮಾನಿಯಸ್ಸನು ಹೇಳಿದನು. ಧರ್ಮವನ್ನು ಯಾರು ಬಿಡುವರೋ ಅವರನ್ನು ಪುತ್ರ, ಮಿತ್ರ, ಕಳತ್ರಾದಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವರೂ ಬಿಡುವರು. ನಿನ್ನ ಸೈನ್ಯಗಳಾದ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶೀಯರೂ ಕೂಡ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಈ ಕಾಡುಜನಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿರುವುದು. ಇದು ಲೋಕಧರ್ಮ. ನೀನು ಕಾಲಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆದಿರುವೆ ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯಯ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆ. ಆದರ ಘನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ದ್ರೋಹಬುದ್ಧಿಯು ನಿನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅಪರಾಧವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ನೌಕರರು. ಆದರೂ ನೌಕರರ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ನೀನೂ ಭಾಗಿವಾಗಬೇಕು. ದೈವಯೋಗದಿಂದ ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಬಹುದು. ಮನೋವಾಕ್ಯಮರ್ಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಬಯಸಿಲ್ಲ. ಈ ಧರ್ಮವು ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು. ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯ ಉಪಾಯವು ಮಾಡಲ್ಪಡಲಿ. ಸೈನ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧವಾಗಲಿ. ಸಂಘಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡೋಣ. ವಾಸ್ತವಾಂಶವು ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದುದರಿಂದ ಸಂಘ ಕಾರ್ಯವು ನಡೆಯಬಹುದು. ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿನಗೆ ಉದ್ದೇಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಯುದ್ಧವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ಕಾರಣಭೂತನಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯು ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಜೆಯೇ ನಿನ್ನ ನೌಕರರು ದುಡುಕಿದರು. ಅವರು ಮಾನವೋ

ವಕವಾಗಿ ದುಡುಕುವಕೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಿನ್ನಪ್ಪನೇ ಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ. ಈ ಜನಗಳಿಗೂ, ನಿನಗೂ ಮನಸ್ತಾವನನ್ನು ನಿನ್ನ ಭೃತ್ಯರು ಉಂಟುಮಾಡಿರುವರು. ಇದು ತಪ್ಪು. ಮುಂದೆ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯರಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಕಾಡುಜನರು ತಪ್ಪಿತಪ್ಪರಲ್ಲ. ನೀನು ಹೇಳುವುದರಂತೆ ಅವರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರೆಂಬುದಾಗಿಯೂ, ಸತ್ಯಸಂಧರೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಡುಜನಗಳಾದಾಗ್ಯೂ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶಿಯರೂ ಕೂಡ ಅವರ ಉತ್ತರಾಗಿ ನೀನು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ತಾವು ಭಯಭಕ್ತರೆಂದು ಅವರು ಅವರ ಮಿತ್ರಮಂಡಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರುವರೋ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಡುಜನಗಳು ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅಭಿಮತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಜನಾಂಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಸ್ತುತ್ಯವರು ಅವರ ಕೆಲಸ ಬಗ್ಗೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡುವುದು (ನೀನು) (ಕೇವಲ) ದೊಡ್ಡವರನ್ನು ಅವರು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಅದು ಅನಿಷ್ಟ.

“ ನೀನು ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಗಳೆಲ್ಲ ನೀನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮತೀವಾ ಇಲ್ಲ ನಡೆದದ್ದನ್ನು ನಂಬಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಜನಗಳ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿರುತ್ತವೆ ಶಕ್ತಿಯು ನೀನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ನಡೆಯುವರು. ಈ ಕಾಡುಜನಗಳು ನಿಮಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮರೆಂದು ತೋರುತ್ತವೆ. ನೀವು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ನೀನಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನೀವೂ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬಂದು ಹೇಳಿದರು. ನೀವೊಬ್ಬರೇ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ದುರ್ಬಲರೆಂಬುದಾಗಿಯೂ, ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಯೂ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯಪಟ್ಟಿರುವರೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಿ. ಅವರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದವರನ್ನು ಹೇಡಿಗಳೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಿ. ಈಗ ಅವರೇ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಬಂದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಡಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೇ ? ಕಾಡುಜನಗಳಾದಾಗ್ಯೂ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶವನ್ನೂ ಕೂಡ ಬಂದಿರುವರು. ಇವರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಲ್ಲವೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ

ಗ್ರೀಸ್ ಜನಗಳ ಸಹಾಯವು ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತೇ? ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದವರು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಇತರರನ್ನೇಕರು ಅವರ ಕಡೆ ಸೇರಿರುವರೆಂದು ನೀನು ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ. ಇದು ಅವರ ಸೌಜನ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀವೂ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದರೆ ಜೆನ್ನಾಗುತ್ತೆ. ದ್ವೇಷಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ ಅವರೂ ಕೂಡ ಮಿತ್ರರಾಗುವರು. ಇದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಮಿತ್ರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಭಾಗವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಬಿಟ್ಟು, ಕಾಡು-ಮೇಡು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಅವರು ವಹಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದೆ, ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದಲೂ ಓಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಿರಿ. ನಾಗರಿಕರಾದ ನಿಮಗಿಂತಲೂ ಈ ಕಾಡುಜನಗಳು ಉತ್ತಮರೆಂದು ನಿಮ್ಮ ನಡತೆಯಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅವರು ನಾಗರಿಕರು, ನೀವು ಕಾಡುಜನಗಳು. ಅವರು ವಿನೀತರು, ನೀವು ಧೂರ್ತರು. ಅವರು ಸಭ್ಯರು, ನೀವು ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರು. ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವನ್ನು ನಾವೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಜನಗಳು ವಿರೋಧಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಕಾರಣಭೂತರಲ್ಲವೇ? ಬಲವಾದ ದುರ್ಗಗಳನ್ನೂ, ಗಗನಜಂಬಿಗಳಾದ ಪ್ರಾಸಾದಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಲಿದ್ದೀಯೆ. ನಿನ್ನ ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂಲೋತ್ತಪ್ತನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದೀಯೆ. ಈ ದುರ್ಗಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ಪರಾಜಯಕ್ಕೆ ಇವುಗಳು ಕಾರಣವಲ್ಲವೇ? ಯಾವ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವೂ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯೂ, ಸತ್ಯವೂ, ಧರ್ಮವೂ, ಸಮಸ್ತರೂ ಸುಖವಾಗಿರಲಿ ಎಂಬ ಅಭಿನಿವೇಶವೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಬದುಕಲಿ, ನಾವೂ ಬದುಕೋಣವೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವೂ ಅಸ್ತಿಭಾರಗಳಾಗಿರುವುದೋ ಆ ದೇಶವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಸಮರ್ಥರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಬಲವುಳ್ಳ ಕೋಟಿಗಳು ನೆಲಸಮ ಮಾಡಲ್ಪಡಬಹುದು. ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳು ಸೈನ್ಯಗಳು ಸೋಲಿಸಲ್ಪಡಬಹುದು. ಅತ್ಯಂತ ಬಲಿಷ್ಠರಾದವರೂ ಕೂಡ ದೈವಬಲವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ದುರ್ಬಲರಾಗುವರು. ಅಸಹಾಯತೂರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದ ಅಪ್ರತಿಹತವಾದ ಸಂಸತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ರಾವಣನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಪ್ರಪಂಚದ

ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ದೃಶ್ಯಾಂಶಗಳು ಎಷ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ? ಮೈನಾಸನ ಮೊಮ್ಮಗನಾಗಿ, ನಿನಗೆ ಈ ವಿಷಯಗಳು ತಿಳಿಯದೆ ಹೋದದ್ದು ಕ್ಷೋಧಿಸ್ತರ ನಾನು ತುಂಬಾ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ದುರ್ಗಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ನೆರೆಹೊರೆಯ ವ.ಪಾಜನಗಳ ಪ್ರೀತಿಯು ಈ ದುರ್ಗಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಬಲವಾದವುಗಳು. ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯು ನಿನಗೆ ವಜ್ರಕವಚಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದು. ಇಂಥಾ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ, ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೂ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುಗಳು ಅಧಿಕಾರಮದದಿಂದ ಉನ್ನತ್ತರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದವರು ಈ ನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ದೂರದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ನಿನಗೆ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮದಿಂದ ನಡೆಯತಕ್ಕವರಿಗೆ ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವರು. ಅಧರ್ಮದಿಂದ ನಡೆಯತಕ್ಕವರನ್ನು ಪುತ್ರ, ಮಿತ್ರ, ಕಳತ್ರಾದಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬಿಡುವರು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ತಾತನು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಧರ್ಮಗಳು ನಿನ್ನ ಪರ್ಯಾಯೋಚನೆಗೆ ಬಂದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ನೆರೆಯವರು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿನಗೆ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ಮಾಡಿದ ಉಪನನ್ನೂ, ಉಪನನ್ನೂ ನಿನ್ನ ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪತ್ತಿನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟು ಜನಾಂಗಗಳು ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಬರತ್ತಿದ್ದರೇ? ನೀನು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಆದರ ಫಲವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಇದೆ. ಕಷ್ಟವಾದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಅವಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಈಗ ಯುದ್ಧವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವುದು. ನಿನ್ನನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪತ್ತಿನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಜನಾಂಗದವರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವರು. ನಿನ್ನ ಸೈನ್ಯವು ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವುದು. ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿಗಳ ಸೈನ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು. ಇದು ವಿಶೇಷ ಗಣನೀಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಧರ್ಮವನ್ನು ನೀನು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿರುವುದೇವರ ಸಹಾಯವು ನಿನಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ನಿನಗೂ, ನಿನ್ನ ಜನಗಳಿಗೂ ಇರುವುದು. ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳು ತಾವು ಧರ್ಮಿಷ್ಟರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ನೀನು ಅಧರ್ಮಿಷ್ಟನೆಂಬದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವರು. ತಮಗೆ ದೈವಬಲ ಎರ. ಷ್ಠದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ನಿನಗೆ ಆ ಬಲವಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವರು.

ಇದಲ್ಲದೆ ತಾವು ಪ್ರಾಣಾಣಿಕರಾಗಿರುವೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ನಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ, ನೀನು ಪ್ರತ್ಯಪಕಾರ ಮಾಡಿರುವೆಂಬವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವರು. ಈ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಅಪ್ರತಿಪತ್ತವಾದ ಶಕ್ತಿಯು ಉಂಟಾಗಿರುವುದು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಗೆ ಜಯವಾಗುವುದೇ? ಯುದ್ಧಮಾಡುವುದು ಧರ್ಮವೇ ?

ಈ ವೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಕೇಳಲು, ಇಡುವಿನಿಯನ್ನನಿಗೆ ತನ್ನ ಅಧರ್ಮ ಪ್ರವರ್ತನವೂ, ತನ್ನ ಭೃತ್ಯರ ದೌರಾತ್ಮ್ಯವೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಮೆಂಟರನನ್ನು ಕುರಿತು ಇವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—“ ಎಲೈ ಮೆಂಟರೇ, ನೀನು ಹೇಳಿದೆಲ್ಲಾ ನಿಜ. ಈ ಕಾಡುಜನಗಳು ಕೇವಲ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರತ್ಯಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆವು. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಗೋ ಹಾಗಿ ನನ್ನ ಭೃತ್ಯರೂ ಕಾರಣಭೂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾಡುಜನಗಳ ಬೊಡೆಗೆ ಗ್ರೀಸು ದೇಶೀಯರೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕರು ಸೇರುವುದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ದೌರಾತ್ಮ್ಯವೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಈ ವಿಷಮಾವಸ್ಥೆಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ನಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವೆಂದೂ, ನಮ್ಮ ಐಶ್ವರ್ಯವೆಂದೂ, ಇವುಗಳೆಂದುಂಟಾದ ಅಜ್ಞಾನವೂ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳು. ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿರುವರು. ಅದಕ್ಕೆ ಇದು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಯಿತು. ನಾನು ಬಹಳ ದುರದೃಷ್ಟಿವಂತನು. ನನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ದುರ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕನಾಗದಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ನನಗೆ ಯಾರೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುಗಳು ಪ್ರಾಯಕವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರಪ್ರಿಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದೆನು. ಅದರಿಂದಲೇ ಅಸ್ರಿಯವಾದಾಗ್ಯೂ, ಪಥ್ಯವಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ ಹಿತೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವರು ನನಗೆ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಈ ದುರವಸ್ಥೆಗೆ ನಾನೇ ಕಾರಣಭೂತನು. ಈಗ ಯುದ್ಧಮಾಡುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಯುದ್ಧಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಸಮಾಧಾನವನ್ನೇ ಕ್ಷಿಸಿ ಈ ಕಾಡುಜನಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದರು. ನಾನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಪ್ರಮಾದದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ತಪ್ಪುವಂತಾಯಿತು. ಸಾವಕಾಶ ಮಾಡದೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ವೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈಗ

ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ನಂಬಿಕೆಗೆ ನಾನು ಅರ್ಹನಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇವಾರೆ. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನು ಇದೆ? ನಾನು ಯುದ್ಧಮಾತನಿದ್ದರೆ ನೋಸಗಾರತನದ ಜೊತೆಗೆ ಹೇಡಿತನವನ್ನೂ ಕೂಡ ಆರೋಪಿಸುವರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೋ ಅದು ನನಗೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ದೈವಯೋಗದಿಂದ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೀಯೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾನು ಯೋಗ್ಯನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ದೇವರಿಗೆ ಸಂಕಲ್ಪವಿರಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಮೈನಾಸನ ಮೊಮ್ಮಗನು ದುರಾತ್ಮನೆಂದು ದಿಗಂತವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಬಾರದೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ದೇವರಿಗೆ ಇರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ದೇವರಾಗಿ ನೀನು ಬಂದಿರುತ್ತೀಯೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸು. ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯೇ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆಯೇ ಹಾಗೆ ನಾನು ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ.”

ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಂಟರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—“ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದವರು ಅನೇಕರು ವಸತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವಾರೆ ಅವೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಲ್ಲರು. ನಿಮ್ಮ ತಾತನಾದ ಮೈನಾಸನು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಕೃತಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇವರು ಮರೆತು ಇಲ್ಲ. ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶದ ಮುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಮರೆತು ಇಲ್ಲ. ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ನೀನು ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀನು ಪಡೆಯದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಇವೆಲ್ಲವೇಕೆಂದು ನೀನಿಗೆ ವಿಶೋಧವಾಗಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳಾದ ಕಾಡುಜನಗಳು ಧರ್ಮಿಷ್ಠರೆಂಬ ದಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ, ನೀನು ನಿರಂಕುಶಪ್ರವರ್ತಕನಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ, ಅಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ಇರುವೆ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣವಲ್ಲವೇ? ಅಂಥಾ ಸಂಶಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು ನೀನಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ? ನೀನು ಸತ್ಯಸಂಧನೆಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಕೂಡಲೇ, ಈ ಕಾಡುಜನಗಳೂ, ಇವರ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ ನೀನಿಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಗ್ರೀಕರೇ ಮೊದಲಾದವರೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಪ್ರೀತರಾಗುವುದು ಅಸಂಭವವೇ? ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸು” ಎಂದು ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಲು, ಇಡುವಿನಿಯನ್ನನು ಕೃತಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಇಲ್ಲಿನ ವಸತಿಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರಾರಂಟಂ ಎಂಬುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಇದು 3 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಪ್ಯಾಲಂಧಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಟ್ರಾರ್ಯ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುವನ ಗ್ರೀಕರು ಹೋಗಿ ಇದ್ದರು. ಅವರ ಪಿಂಡಿರು ಲ್ಯಾಕೋನಿಯಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಏಕು ಜನ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತರು. ಅವರ ಗಂಟೆಂದಿರು ವಾಸನು ಬಂದಕೂಡಲೇ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಟ್ಟು, ಅವರು ಗಂಡಂದಿರ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಈ ಮಕ್ಕಳು ಅತಿಕ್ಷಿ ತರಾಗಿ ದುರ್ರಾಪ್ಯವಾರಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಪ್ಯಾಲಂಧಸ್ಸನು ಇವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಟ್ರಾರಂಟಂ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಇಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಪಟ್ಟಣವು ಲ್ಯಾಸಡೀಮ್ ಎಂಬ ಗ್ರೀಕ್ ಪಟ್ಟಣವನ್ನೂ ಕೂಡ ವಿಸ್ತರಿಸಿರುವುದು. ಟ್ರಾರ್ಯ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಫೈಲೋಕ್ಟೀಟಸ್ಸನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಸೆಟಿಲಿಯಾ ಎಂಬ ದುರ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಬಹಳ ವಿವೇಕದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಲಿರುವನು. ಇದು ಎರಡನೇ ರಾಜ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ಟ್ರಾರ್ಯ ದೇಶದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ನೆಸ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಲಿಯನ್ನರು ಮೆಟೋಪಾಲಂಟಂ ಎಂಬ ವಸತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಇದು ಮೂರನೇ ಗ್ರೀಕ್ ರಾಜ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನು ಹೇಳಲು, ಮೆಂಟಿರನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ನೆಸ್ವರನು ಟ್ರಾರ್ಯ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕರಿಗೆ ಜಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣನಾಗಿದ್ದನು. ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನಲ್ಲಿ ಭ್ರಾತೃಸಿರ್ವಲೇಷವಾದ ಸ್ತ್ರೀತಿಯು ಕ್ಲವನಾಗಿದ್ದನು. ಅಂಥಾವನೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರುವನೆಂದು ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನು ಹೇಳಲು, ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ವಿವತ್ಪರಂಪರೆಗಳು ಹೇಗೆ ಬರುವುವೋ ಅದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಮೆಂಟಿರನು ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—“ ರಾಜತಂತ್ರವಿಶಾರದರಲ್ಲಿ ನೆಸ್ವರನು ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾದವನು. ಅವನೂ ಕೂಡ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವೆಂದು ನೀನು ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ. ನಿನಗೆ ಪರಮಾಪ್ತನಾಗಿದ್ದವನು ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ತಪ್ಪೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನೆಸ್ವರನು ನಿನಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಪ್ತನಲ್ಲ. ಯುಲಿಸ್ಸನಿಗೆ ಇವನು ಪರಮಮಿತ್ರನು. ಈ ಟಿಲಿವಾಕಸ್ಸನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಸ್ತ್ರೀಕನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ, ಇವನು ಪುನಃ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅನು

ರಕ್ತನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸ್ವಾ ತಂತ್ರೈವನ್ನು ನೀನು ನನಗೆ ವಹಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ನನ್ನ ಕೈಲಾದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ' ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಲು, ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನು ವಿಚ್ಛಾ ಪಿಸಿದ್ವೇನಂದರೆ—“ದೈವಯೋಗದಿಂದ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವೆ. ಈ ಅನರ್ಥಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಅಬ್ಲಾನವೇ ಕಾರಣ. ಅದನ್ನು ನೀನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿರುವೆ. ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಪ್ರಭುಗಳು ಒಪ್ಪುವುದು ಅವುಗಳೇ. ನನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನೀನು ಮಾಡಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಅನಾರ್ಥಕಾರಣವಾದ ಮಹಿಮೆಯು ಇದರಿಂದ ದೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. 'ಇವ ರೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಾಡಿ ಗೆಲ್ಲಬೇಕು, ಅಥವಾ ಸಾಯಬೇಕು' ಎಂದು ನಾನು ಗೊತ್ತುವಾಡಿದ್ದೆನು. ಇದು ತಪ್ಪೆಂದು ನೀನು ತೋರಿಸಿರುವೆ. ತಪ್ಪನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಕೊಂಡು, ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಮಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ನೀನು ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ. ಗೌರವಕ್ಕೆ ಹಾಸಿಬರದಂತೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಇದು ಉಪಾ ದೇಯವಾದದ್ದೇ ಸರಿ. ನಿನ್ನ ಸಂಭಾಷಣದಿಂದ ನನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾ ಯಿತು. ದೇವರು ನಿನಗೆ ಪುಪೂರ್ಣವಾದ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ನನಗೆ ಈ ಶಾಂತಿಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ನಿನ್ನ ಪಿತೋಪದೇಶದಿಂದ ನನ್ನ ಪಿತನಾಗಿರುವ ಈ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ಸಮರ್ಥನಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನೂ ನೀನು ವಹಿಸ ಬಹುದು. ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಾನು ವೇದವಾಕ್ಯವಂತೆ ನಡೆಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಉಭಯ ಪಂಗಡದವರಿಗೂ ಆಗತಕ್ಕ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಪುಣ್ಯ ಕೂಡಿ, ಕೀರ್ತಿಗೂ ಪಾತ್ರರಾಗು. ”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನು ಹೇಳಿದನು. ತಕ್ಷಣದಲ್ಲೆಯೇ ಶತ್ರು ಗಳು ಜಯಭೇರಿಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಇಡುವಿನಿಯ ಸ್ಸನ ದುರ್ಗದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರು. ರಥಗಳು, ರಾಕುಕರು, ಪವಾತಿಗಳು ರಣಭೇರಿ ಗಳೊಡನೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನ ಸೈನ್ಯಗಳು ಯಾವ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಟ್ಟು, ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸ್ಯಾಲೆಂಟಂ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅನಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಈ ಪುರನಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಧಯ

ಭ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಟ್ರಾಯ್ ದೇಶವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಮಾಡಿದರೋ
 ಹಾಗೆ ಈ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನೆಲಸಮ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡು,
 ರೋಪಾವೇಶದಿಂದ ಈ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಕೋಟೆಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗ
 ದಿಂದ ಮೆಂಟರನು ಇವರ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ದಿಗಂತಗಳ ವರೆಗೂ ಶತ್ರು
 ಗಳ ಸೈನ್ಯಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಿಸಿಲು ಬಿದ್ದು, ಅವರ ಉಡಿಗೆ-ತೊಡಿಗೆಗಳೆಲ್ಲಾ
 ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾನಾವಿಧವಾದ ಆಯುಧಗಳು ಅವರ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸು
 ತ್ತಿದ್ದವು. ಕೋಟೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಒಂದು ಗೋಪುರಾಗ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಮೆಂಟರನು
 ಈ ಶತ್ರುಯೋಧರ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಪುತೀಲಿಸಿದನು. ಇಡುಮಾಸಿಯಸ್ಸನೂ, ಟಿಲಿ
 ಮಾಕಸ್ಸನೂ ಅವನ ಬೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದರು. ಘೈತೋಕ್ಟಿ (ಟೆಸ್ಸನ್ನು ಒಂದು ಭಾಗದ
 ಲ್ಲಿಯೂ, ನೆಸ್ಪರನು ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ, ಅವನ ಮಗನಾದ ಸಿಸಿಸ್ಟ್ರೀಟಿ
 ಸ್ಸನು ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾ ಲಂಟಂ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊ
 ಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ಯಾಲಂಫಸ್ಸನ ಕೈಕೆಳಗೆ ಲ್ಯಾಸಿಡಿ
 ಮೋನಿಯನ್ನರ ಸೈನ್ಯವು ಬಂದು ಇತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ನಿನಗೆ ವಿತ್ರರಾ
 ಗಿಯೂ, ತೆಬೆಸ್ಸರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕವರೂ ಕೂಡ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.
 ಇವರ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಬೇಕೆಂದು ನೀನು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ.
 ಆದಾಗ್ಯೂ ಇವರು ನಿನ್ನ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ದಂಚೆತ್ತಿ ಬಂದಿರುವರು. ಯುದ್ಧವನ್ನು
 ಉಪಕ್ರಮ ಮಾಡಿ ಇಥಾರೆ. ಕೋಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ
 ಮಾಡುತ್ತಲಿಥಾರೆ. ಆಲಸ್ಯಕ್ಕೆ ಇದು ಕಾಲವಲ್ಲ. ದೇವರು ಮಂಗಳವನ್ನು
 ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಗೋಪುರದಿಂದಲೂ, ಕೋಟೆಯಿಂದಲೂ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು,
 ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕೆಂದು ಪಹರಿಯವ
 ರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಇಡುಮಾಸಿಯಸ್ಸನು ಇವನ ಆಜ್ಞೆಯು ನೆರವೇರಿ
 ಸಲ್ಪಡಲೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಯಾರೂ ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರಕೂಡದೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ,
 ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯ ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.
 ದೇವರು ಮಂಗಳವನ್ನು ಮಾಡುವನು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನಸೂಚಕವಾದ ಬಾವ
 ಟವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಶತ್ರುಗಳ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಈ ಸೈನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡ
 ರಾದವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಒಂದು ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದನು.
 ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಈ ದೇಶವು ಬಹಳ ಫಲವತ್ತಾದದ್ದು. ಈ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿರುವ ಉಭಯ ಕಕ್ಷಿ ಯವರೂ ಸುಖವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೇವರು ನಿಮಗೆ ದಯವಾಲಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಮಾತ್ರ ನಿಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತುಂಬಾ ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಯುದ್ಧಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಬಂದಿರುತ್ತೀರಿ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಸರಿ. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಲೋಪ ಬಂದಕೆ ಶಾಂತಿಯು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕು. ಅಧರ್ಮಪ್ರವರ್ತಕರು ತಿದ್ದಲ್ಪಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ತಿದ್ದುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಮೂಲೋತ್ತಮ ಟನ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನೆಗೋಸ್ಕರ ದೇಹವನ್ನಾ ದರೂ ಬಿಡಬೇಕು. ಇದೇ ನಿಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನೋಭಾವವು ಧರ್ಮವಾದದ್ದು. ನೀವು ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನೆಗೋಸ್ಕರ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದಿರುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ದೇವರು ಮೆಚ್ಚಿರುವನು. ನಾನೂ ಮೆಚ್ಚಿರುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಮಾಡದೆ, ಅರ್ಥಹಾನಿ, ಪ್ರಾಣಹಾನಿ, ಮಾನಹಾನಿಗಳಾಗದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವರು ಅನೇಕಿರುತ್ತೀರಿ. ನೆಸ್ಪರನು ಇಲ್ಲಿರುವನು. ಎಲೈ ನೆಸ್ಪರೇ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾ. ಇವರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಬಾಲ್ಯನದಲ್ಲಿಯೂ ನೀನು ವೃದ್ಧನು. ಯುದ್ಧದಿಂದಾಗತಕ್ಕ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಬಲ್ಲೆ. ಯುದ್ಧವು ಎಲ್ಲಾ ಕೇಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಅನರ್ಥಕಾರಿಯಾದ ಕೇಡಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಬೇಕು. ಯುದ್ಧಮಾಡದೆ ಉಭಯ ಸಂಗಡದವರೂ ಧರ್ಮದಿಂದ ನಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಟ್ರಾಯ್ ಸವಾಪದದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯಿತು. ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನಗಳು ಸತ್ತರು. ಕೋಟ್ಯಂತರ ಸ್ತ್ರೀಯರು ವಿತಂತುಗಳಾದರು. ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಮಕ್ಕಳು ಅನಾಥರಾದರು. ವಿರಾಜೇಶರುಂದ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ, ಲೋಧರು ಏಟುಗಳನ್ನು ತಿಂದು, ಪ್ರಾಣಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎಷ್ಟು ಯಾತನೆಯನ್ನು

ಅನುಭವಿಸಿದರೋ ಅದನ್ನು ನೀನು ಸಾಕಷ್ಟು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ನೋಡಿರುವೆ. ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮ
 ಶಾಲಿಯಾದ ಹೆಕ್ಟರನು ಪೆಲ್ಲೆಗ್ ಮೊದಲಾದ ಭಯಂಕರವಾದ ದೋಷಗಳಂತೆ ಗ್ರೀಸ್
 ದೇಶೀಯರನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಹರಿಸಿದನೋ ಅದು ನಿನಗೆ ವೇದ್ಯವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಯು
 ದ್ಧಕ್ಕೆ ತೊಡಗಬೇಡಿ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದುಡುಕಬೇಡಿ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಾಗ್ಯೂ
 ಸೋತಂತಾಗುವುದು. ಸೋತರೆ ಸತ್ತಂತಾಗುವುದು. ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನು ಸಾಮಾ
 ನ್ಯನಲ್ಲ. ಟ್ರಾಯ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವನು ತೋರಿಸಿರತಕ್ಕ ಧೈರ್ಯವನ್ನೂ, ಅವನು
 ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸಾಹಸ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೂ ನೀನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿರುವೆ. ಸಹೋ
 ದರಭಾವದಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಭಯ ಪಂಗಡದವರಿಗೂ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾ
 ದದ್ದು. ದುಡುಕಿದರೆ ಉಭಯ ಪಂಗಡಕ್ಕೂ ಅಶ್ರೇಯಸ್ಸುಂಟಾಗುವುದು. ಇಡು
 ವಿನಿಯಸ್ಸನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನು. ಇವನು ವಂಚಕನಲ್ಲ. ಇವನು ದ್ರೋಹಿಯೆಂದು
 ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಿರಿ. ಕಾಡುಜನಗಳೊಡನೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕೌಲನ್ನು ಇವನು
 ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದನೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಿರಿ. ಇದು ನಿಜವಲ್ಲ. ಇವನು
 ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕೌಲು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಇವನ ಸೇನಾನಾ
 ಯಕರು ಈ ಕಾಡುಜನಗಳ ವೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಗೆ
 ಈ ಕೌಲಿನ ವಿಷಯವು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನು ವ್ಯಸನ
 ವುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾಡುಜನಗಳು ಕೇವಲ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರೆಂಬದಾಗಿಯೂ,
 ತನ್ನ ಹಡಗು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ, ಫಲವತ್ತಾದ ದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನಗೆ ಬಿಟ್ಟು,
 ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮೇಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ
 ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾದರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ತಾನೂ, ತನ್ನವರೂ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವ
 ಕಾಲ ಕೊಟ್ಟರೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಇವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವನು. ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ
 ಅಪಕಾರ ಮಾಡಿದರೆಂಬ ಅಪಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಭಯಪಡುವನೇ ಹೊರತು, ಯುದ್ಧಮಾಡು
 ವುದಕ್ಕೆ ಭಯಪಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.
 ಇದು ನಿಜವಾದ ಮಾತು. ಅವನ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಮಾದದಿಂದ
 ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವ ಈ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಪರಾಂಗ್ಮುಖರಾಗಿ ಉಭಯ ಕಕ್ಷಿಯವರಿಗೂ
 ಧರ್ಮವಾಗಿ ತೋರುವ ಕೌಲು ಮಾಡಲ್ಪಡಲಿ. ಈ ಯುದ್ಧವೆಂಬ ಮಹಾಜಾಡ್ಯದ
 ಹಾವಳಿಯು ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಡಲಿ. ಉಭಯ ಕಕ್ಷಿಯವರೂ ಈ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಉಂಟಾ

ಗತಕ್ಕೆ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಒದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವು ಮಾಡಲ್ಪಡಲಿ.”

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದನು. ಇವನು ಯಾರಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಸೇನಾನಾಯಕರೆಲ್ಲರೂ ಇವನನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೆಪ್ಪರಿಗೆ ಇವನೇ ಮೆಂಟರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ—“ಎಲೈ ಮೆಂಟರನೇ, ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯವು ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಾದವು. ನೀನು ಆಗ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದೆ. ಈಚೆಗೆ ದಿಗಂತವಿಶ್ರಾಂತ ವಾದ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಿರುವೆನು. ನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಈ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಸಂಭವವು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು? ಇಡುವಿನ ಯಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲ. ನಾವು ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವನ ದೌರಾತ್ಮ್ಯವೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ನಾವು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಕೇಳಿದೆವು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇವನು ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಇವನನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ ಹೊರತು ಸಮಾಧಾನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವನು ಕೌಲುಗಳ ನ್ನೇರಲ್ಲ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿರುವನು. ಇವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಇವನು ದುರಾಶೆ ಎಂಬ ವಿಶಾಚದಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವನು. ಇವನಿಗೆ ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಸಂಪತ್ತಿರುವುದು. ವಿಶಾಲವಾದ ರಾಜ್ಯವಿರುವುದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದು. ಅಂಥಾ ಸುಖವು ಇವನಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೆರೆಹೊರೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ದಾಸರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿನಿವೇಶವು ಇವನಿಗಿರುವುದು. ಅವರು ದಾಸರಾದ ಹೊರತು ತನಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲವೆಂದು ಇವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವನು. ಇವನನ್ನು ನಂಬುವುದು ಕಷ್ಟ. ನಂಬಿಸಿ ವಂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇದೇನೇ. ಇದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ನಿನಗಿರುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಲ್ಲಿ ನೀನು ಅಗ್ರಗಣ್ಯನು. ನಿನ್ನ ಸತ್ಯಸಂಧತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವತೆಗಳೂ ಕೂಡ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಶಾಂತಿ, ದಾಂತಿ ಲೋಕ

ವ್ಯವಹಾರಜ್ಞಾನ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಲಿದೆ. ಇಂಥಾ ಮಹಾನುಭಾವನಾದ ನೀನು ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನ ಪುಣ್ಯಪರಿವಾಕದಿಂದ ಬಂದಿರುವೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸೇನಾನಾಯಕರೂ ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರೂ ಕೂಡ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವರು. ದಯವಿಟ್ಟು ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೋ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸು.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಸ್ವರನು ಕೇಳಲು, ಮೆಂಟರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

“ ಎಲೈ ನೆಸ್ವರನೇ, ಯೂಲಿಸ್ಸನು ಅವನ ಮಗನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಈತನು ತಾನು ತಂದೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು, ಪೈಲಾಸ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಅವನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಸಂದರ್ಶನವು ಆಯಿತು. ಅವನನ್ನು ನೀನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆದರಿಸಿದೆ. ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಈ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಅವನ ತಂದೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು, ಸಿಸಿಲಿ, ಈಜಿಪ್ಟ್, ಸೈಪ್ರಸ್, ಕ್ರೀಟ್ ಮೊದಲಾದ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನು. ಇಥಾಕಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ವಾಪಸು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಉದ್ದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಇಥಾಕಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಈಗ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರತಕ್ಕ ಯುದ್ಧದ ಅನರ್ಥವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಂತಾಯಿತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಡುವಿನಿಯಸ್ ನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಹೋಗಿರುವುದು. ಆದರೆ, ಯೂಲಿಸ್ಸನ ಮಗನಲ್ಲಿಯೂ, ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ನಿಮಗೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಇರಬಹುದು. ನಾವು ಜಾಮಿನುದಾರರಾದರೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕೌಲು ನಡೆಯಬಹುದೆಂದು ನಿಮಗೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಇರಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನು ಈ ಕೌಲಿನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಜಾಮಿನುದಾರರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಈ ವಿಷಯವು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಲ್ಪಡಲಿ.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದನು. ಇವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ,

ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನೂ, ಟೆಲಿಮಾಕಸ್ಸನೂ ಕೋಟಿಯ ಮೇಲಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೆಂಟರನ ಸಂದೇಶವು ಹೇಗೆ ಕಾಣಲ್ಪಡುವುದೋ ಎಂದು ವಿಚಾರವರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತಾಪೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಬನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದರು. ಮೆಂಟರು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ನೆಸ್ವರನ ಬಾಯಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾದಾಗ್ಯೂ, ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಯೋಧರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವು ಅವರಿಗೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಉಭಯ ಸೈನ್ಯದವರೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಗಳೂ ನೆಸ್ವರು ಮತ್ತು ಮೆಂಟರುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಮೆಂಟರನಲ್ಲಿ ನೆಸ್ವರು ವಿಶೇಷ ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಮಾಧಾನವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಕೋರಿಕೆ ಉಭಯ ಕಕ್ಷಿಯವರಿಗೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ನೆಸ್ವರು ವಯೋವೃದ್ಧನಾಗಿಯೂ, ಬ್ಲಾನನವೃದ್ಧನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದ ಪ್ರಭುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವನು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ವಾಗ್ಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಟ್ರಾಯ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎಕಿಲೀಸನ ಕೋಪಾಟೋಪವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದವನೇ ಇವನು. ಆಗಮೆಮ್ಮನ ಅಖರ್ವವಾದ ಗರ್ವವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದವನಿವನು. ಎಚಾಕ್ಸಿನ ರೌದ್ರವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿದವನಿವನು. ಡಯೋಮಿಡೀಸಿನ ದುಡುಕನ್ನು ಅಡಗಿಸಿದವನಿವನು. ಮನೋವರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಇವನು ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಇವನ ಮುಖದಿಂದ ಮಾತುಗಳು ಬೇನುತುಪ್ಪದಂತೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿಗಳೂ ಕೂಡ ಇವನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮೌನವನ್ನವಲಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವನು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ವಾಗ್ವಾದಗಳು ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ದೋಷವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಅಸಮಾಧಾನವಾಗದಂತೆ ತೋರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇವನು ನಿಸ್ಸೀಮನಾಗಿದ್ದನು. ಗುಣೈಕವಕ್ಷಪಾತಿಯಾದದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಕ್ಷಿಯವರೂ ಇವನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾದ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವು ಹೇಗೆ ಸ್ವಕೀಯವಾದ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೋ ಹಾಗೆ ಮೆಂಟರನ ಅಭಿಮುಖವಾದ ನೆಸ್ವರನ ತೇಜಸ್ಸು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಿಸಿತು. ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದ ಮುಖ

ಡರೂ, ಕಾಡುಜನಗಳ ಮುಖಂಡರೂ ಈ ಉಭಯ ಕಕ್ಷಿಯವರೂ ಕೂಡ ಮೆಂಟರನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಸ್ಮಿತರಾದರು. ಸಕಲ ಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ನಿಧಿಯಾದ ನೆಸ್ವರನೂ ಕೂಡ ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು. ಉಭಯ ಪಕ್ಷದವರಿಗೂ ಕ್ಷೇಮಕರವಾದ ಪಿತೋಕ್ತುಗಳು ಸಮಾಗದ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಮೆಂಟರನಿಂದ ಹೊರಡಲು ಎಲ್ಲರೂ ತಲೆದೂಗಿದರು. ಗ್ರೀಸ್ ಜನಗಳು ಸೇಗೋಹಾಗಿ ಕಾಡುಜನಗಳೂ ಕೂಡ ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನ್ನು ನಂಬಿಕೆಗೆ ಆನುಹನಿಂಬಾಗಿ ಯೂ, ಅವನನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಆ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಸೇವನಾದರೂ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮೈನಾಸನ ಗುಣಗಳು ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುಂಟಾದಾಗಿಯೂ, ಪರಿವಾರದೇವತೆಗಳ ವಂಡಕಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅಪಕೀರ್ತಿಯು ಒಂದಿರುವುದುಂಟಾದಾಗಿಯೂ, ಅವನು ಧರ್ಮದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಾನೂ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೂ ಜಾಮಾನು ದಾರರಾಗಿ ಆಗುವುದಾಗಿಯೂ ಮೆಂಟರು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ನೆಸ್ವರು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತಿಕ್ತಿಯ ಪಂಗಡದವರೆಲ್ಲರೂ ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನಿಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ. ಅವನಲ್ಲಿ ಅಪನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಬಿಟ್ಟಿವು. ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ಮೆಂಟರು ಮತ್ತು ನೆಸ್ವರನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದನು. ಅವರ ಸಂಭಾಷಣದ ಫಲಿತಾಂಶವು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದನು. ಕೋಟಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆಸಿದನು. ಸಮಾಧಾನದ ಬಾವುಟವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ, ನೆಸ್ವರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಇವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ನೆಸ್ವರು ಪರಮಾನಂದ ಭರಿತನಾಗಿ, ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವನನ್ನು ಆಲಿಂಗನ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಇದ್ದರು. ಅನಂತರ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನು ನೆಸ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :—

“ಎಶೈ ಸಿತ್ಯನಿರ್ವಿಶೇಷನಾದ ನೆಸ್ವರೇ, ದೈವಯೋಗದಿಂದ ನಿನ್ನ ಆಲಿಂಗನ ಸುಖವನ್ನು ನಾನು ಪುನಃ ಹೊಂದಿರುವೆನು. ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪಾಪಶೇಷ ದಿಂದ ಯೂಲಿವಸ್ಸನ ಆಲಿಂಗನವು ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಆಲಿಂಗನವು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದು. ದೇವರು ಇದು ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸ್ತೋತ್ರ ನಾನು ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ವಿವೇಕವೂ, ನಿನ್ನ ಗುಣಾತಿತಿಯ ಗಳೂ, ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯೂ, ನೀನೇ ನನ್ನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಯೂಲಿವಸ್ಸನಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ರುವುವು. ನಿನ್ನ ಸಮಾಗಮವುಂಟಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಸ್ತೋತ್ರ ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವು ಕ್ಳವನಾಗಿ ಇದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿ ಇರ ಿಲ್ಲ. ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಈ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಜಗದೀಶ್ವರನಿಗೆ ನಾನು ತುಂಾ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುವೆನು.”

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನು ವೇಳಲು, ನೆಸ್ವರನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಆನಂದ ಬಾಷ್ಪವು ಸುರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನ ಮಾತುಗಳು ಅವನ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಸದೃಶವಾಗಿತ್ತು. ಉಭಯ ಸೈನ್ಯದವರೂ ಇವರ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಇದು ಉಭಯ ಪಂಗಡದವರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಇವನು ನೆಸ್ವರನ ಮಗನೆಂದು ಅನೇಕರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಸಮಸ್ತ ಬಸಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಇವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಸಮಾಪದಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯಂತ ಆದರ ದಿಂದ ಇವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪಕ್ರಮಿಸಿದರು.

ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನೆಸ್ವರು ತೋರಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನೆರವೇಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸುಸಮಯವೆಂದು ಮೆಂಟರನಿಗೆ ತೋಲಿತು. ನೆಸ್ವರನನ್ನೂ, ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿ, ಸೃಷ್ಟವನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಮೆಂಟರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ: — “ಎಶೈ ನೆಸ್ವರೇ, ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಗೂ, ಗ್ರೀವ ದೇಶೀಯರ ಪ್ರೀತಿಗೂ ಈ ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನು ಪಾತ್ರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಕೌಲಿನ ಬಾಹುಚಿಕಗಳು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸ ಲ್ಪಡಲಿ. ಇಡುವಿಸಾಯಸ್ಸನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವನು. ಅವನ ಮಾತಿನಂತೆ ಅವನು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನು ಉತ್ತರವಾದಿಯಾಗುವನು. ಇವನನ್ನು ಜಲ ವಿನಾ ನಾಗಿ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಯೂಲಿವಸ್ಸನು ಂಲ್ಲಿರುವನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. “ಗಂಡವೂ, ಮಗನೂ ನೆಸ್ವರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವೆನು.

ದುರಾತ್ಮರಾದವರು ದೇಶವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿರುವರು. ಅರ್ಥಹಾನಿ, ಮಾನಹಾನಿಗಳು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವುವು. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಮೇಲು” ಎಂದು ಈತನ ತಾಯಿಯಾದ ಸೆಸಿಲೋಪಳು ದೇಹತ್ಯಾಗಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಳಾಗಿರುವಳು. ಇಂಥಾ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಮಹಾಶಕ್ತಳ ಪುತ್ರನಾದ ಈ ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನು ಈ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಾನು ಬಾವಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಇರುವನು. ಅವನನ್ನು ಬಾವಿಯಾಗಿಯೇ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ, ನಾನು ಬಾವಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪಿರುವೆನು. ಇಡುವಿಯಾನಿಯಸ್ಸನೊಡನೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕೌಲನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಉಭಯ ಕಕ್ಷಿಯವರೂ ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕಿ. ಸಹೋದರಭಾವದಿಂದಲೂ, ಮಿತ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ ಬಾಳಿ. ಒಬ್ಬರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ದ್ವೇಷವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಉಭಯತ್ರರೂ ಅರ್ಥಹಾನಿ, ಮಾನಹಾನಿ, ಪ್ರಾಣಹಾನಿಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಡಿ.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದನು.

ಸಮಾಧಾನದ ಸಲಹೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದೆಂದು ಸಮಾಚಾರವು ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಮ್ಯಾಂಡೂಲಿಯನ್ಸರಿಗೆ ಇದು ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುವುದೇ ಅವರ ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿತ್ತು. ಇಡುವಿಯಾನಿಯಸ್ಸನನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಅವನ ದೇಶವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯು ಇವರಿಗೆ ಇತ್ತು. ಈ ಸಮಾಧಾನದ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಇವರಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇವರು ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶೀಯರಲ್ಲಿ ಅಸನಂಜಿಕೆಯುಳ್ಳವರಾದರು. ಮೆಂಟರ ಮತ್ತು ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸರ ಪಕ್ಷವನ್ನು ನೆಚ್ಚಿರುವೊಡಲಾದ ಗ್ರೀಕ್ ಜನಗಳು ವಹಿಸುವರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದವರು ಇಡುವಿಯಾನಿಯಸ್ಸನ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿದಾಗ್ಯೂ, ಈ ಉಭಯ ಪಂಗಡದವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಬಹುದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಮ್ಯಾಂಡೂಲಿಯನ್ಸರಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೆಂಟರನು ನೋಡಿದನು. ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :--

“ಇಡುವಿಯಾನಿಯಸ್ಸನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವುಂಟು. ಈತನು ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವನು. ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಸಂದೇಹ ಪಡುವುದು ಅಭರ್ಮ. ನೀವೂ ಗ್ರೀಕರೂ ಏಕಮತ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಅನೇಕ ವಸತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು

ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡುತ್ತಲಿಧಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಪಡುವುದು ತಪ್ಪು. ಇಡುಮಾನಿಯಸ್ಸನು ಅಸರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿರುವನು. ನಿಮ್ಮ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುವನು. ಆದರೆ ಇವನು ವಂಚಕನಲ್ಲ. ನಾವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೌಲನಂತೆ ಅವನು ನಡೆಯುವನು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸೂ ಇಬ್ಬರೂ ಜಾಮಾನ್ವಾರರಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಕರಾರಿನಂತೆ ನಡೆಯುವವರೆಗೂ ನಾವೂ ನಿಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕ್ರಿಟಿನ ಜನಗಳು ನಿಮಗೆ ವಂಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಪರ್ವತದ ಘಾಟಿಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿರುವರು. ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ದಾರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ದುರ್ಗಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಈ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಇದು ಒಂದು ಕಾರಣವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣವು ನಿವಾರಣೆಯವಾದದ್ದು. ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಕಾರಣವಿದ್ದರೆ ಹೇಳಿ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವವು. ಯುದ್ಧದಿಂದ ಲಾಭವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಪರಾಜಯಗಳು ಧರ್ಮವನ್ನನುಸರಿಸುವುವು. ಇದುವರೆಗೂ ಇಡುಮಾನಿಯಸ್ಸನ ಭೃತ್ಯರು ಅಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಯುದ್ಧವು ಉಪಕ್ರಮವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಪಜಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಧರ್ಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇಡುಮಾನಿಯಸ್ಸನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೂ ಜಾಮಾನ್ವಾರರಾಗುತ್ತೇವೆ. ನೆಸ್ಪರು ಮೊದಲಾದ ಗ್ರೀಕ್ ಮಹನೀಯರು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ವಿತ್ತರನ್ನು ಶತ್ರುಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ನಡತೆಯನ್ನು ದೇವರು ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರೀಕ್ ದೇಶೀಯರು ಇಡುಮಾನಿಯಸ್ಸನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಸಂಭವವು ಬರುವುದು. ನಿಮಗೆ ಪರಾಜಯವಾಗುವ ಸಂಭವವು ಬರುವುದು. ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ನಡೆಯುವುದು ನಿಮಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಲು ಮಾಂಡೂರಿಯೆ^೬ ಮುಖಂಡರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಮೆಂಟರನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—ಈ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಮಾಡಿದೆವು. ಅವುಗಳು ಫಲಕಾರಿಗಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕ್ರಿಟಿನರು ದುರಾಶೆಯುಳ್ಳವರು. ಅವರನ್ನು ನಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವ ಮಾತುಗ

ಕಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪರ್ವತದ ಘಾಟಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಇವರು
 ಆಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಮತ್ತೆ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಗ್ಧವಾದಕ್ಕೆ ವಿಪರ್ಯಾಯ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲರಿತಕ್ಕೂ ಫಲವತ್ತಾದ ದೇಶಗಳನ್ನು ಇವರಿಗೆ
 ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಮ್ಮ ಕಾಡು ಮೊಡುಗಳನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಶೆಯೂ ಕೂಡ
 ಇವರಿಗಿರುವುದು. ಇವರನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಇವರು ನಮ್ಮನ್ನು
 ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನ ಮಾಡುವರು. ಈ ಘಾಟಿಗಳು ಇವರ ಸ್ವಾರ್ಥನದಲ್ಲಿರುವವ
 ರೆಗೂ ನಮಗೆ ವಿಪತ್ತುಗಳು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಭ್ರಾತೃಭಾವದಿಂದಲೂ, ಮಿತ್ರಭಾವದಿ
 ದಲೂ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವು ಇವರಿಗಿರುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಘಾಟಿಗಳನ್ನು
 ನಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಿ. ಇವರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಗ್ಧವಾದಕ್ಕೆ ಯಾವಯಾವ ಹಾದಿಗಳಿರು
 ವುವೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಅವರು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬೇಕಾದ ಬಂದೋಬಸ್ತನ್ನು ಮಾಡಿ
 ಕೊಳ್ಳಲಿ. ನೀನು ಮಹಾಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀಯೆ. ಜಗದೀಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹವು
 ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಉಭಯ ಕಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸಾವು ಕೋಪಾಶ
 ಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಸಾಶವಾಗದೇ ಇರಬೇಂದು ನಿನಗೆ ಸಂಕಲ್ಪವಿರುವುದು.
 ನಮಗೆ ಕೋಪತಾಗಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯಾಯವಾದ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಸಂಕಲ್ಪವೂ
 ನಮಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೊಂಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದರಿಂದ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ
 ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಸಾವು ಬಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ಮೈನೂರಿಗದೀರ ಈ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿ
 ಸುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಬಂದಿರುವಿರಿ. ಈ ಕ್ರೀಟರು ಕೃತಘ್ನರು, ಮೋಸಗಾರರು,
 ದಯಾಹೀನರು. ನಮಗೆ ಅನಿರೋಧನೀಯವಾದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಇವರು ಉಂಟು
 ಮಾಡಿರುವರು. ಸಾವು ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಲಂಘಿಸಿರುವರು.
 ಇದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಇವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುವನು. ಈ ಮಧ್ಯೆ
 ರಾಜಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇಡುವಿಸಾಯಸ್ಸನಿಗೆ ಇನ್ನೂ
 ಪುಣ್ಯಶೇಷವೇನೋ ಇರುವುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಾಂಸೂರಿಯನರ ಮುಖಂಡನು ಹೇಳಿದನು. ಅವನ
 ಕಡೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಆತನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿದವರು. ಆಗ ಮೆಂಟರು ಹೇಳಿ
 ದ್ದೇನೆಂದರೆ:—

ನಮಗೆ ಧರ್ಮವಾದ ಕೌಲನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ನನ್ನ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶವಾಗಿ

ರುವುದು. ಕ್ರೀಟರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವುದೋ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟು
 ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವುದು. ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಅವರು ಪಾತ್ರರಾಗದೆ ಹೋದದ್ದಕ್ಕೋ
 ಸ್ವರ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ವ್ಯಸನವಿರುವುದು. ಅವರ ಅವಚ್ಛೇದಿಯಿಂದ ನಿಮಗುಂಟಾಗಿರ
 ತಕ್ಕ ನಷ್ಟವು ಕೂಡ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲ್ಪಡುವುದೇ ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ವಿಷ
 ಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಸಂದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಡಿ. ಈ ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸನ ಮಗನಾದ ಟಿಲಿ
 ಮಾಕಸ್ಸನೂ ನಾನೂ ಇಬ್ಬರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಬಾವಿಾನಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಾವಿಬ್ಬರು ಸಾಲ
 ದೆಂದು ನಿಮಗೆ ತೋರಿದರೆ ಈ ಕ್ರೀಟರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಘನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪರಾ
 ಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾದ ಹನ್ನೆರಡು ಜನಗಳನ್ನು ಬಾವಿಾನುದಾರರ
 ನ್ನಾಗಿ ನೀವು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಈ ಕೌಲು ಬಾಂಗೆ ಬಂದಿತೆಂದು ನಿಮಗೆ
 ತೋರುವವರೆಗೂ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕ್ರೀಟರು ಕೌಲನಂತೆ
 ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೆ ತೋರಿದರೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಬ
 ಹುದು. ಇಡುವಿಾನಿಯಸ್ಸನು ವಂಚಕನೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇದೀರಿ.
 ಹಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳುಂಟು. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮೈನಾಸನ
 ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ಇಡುವಿಾನಿಯಸ್ಸನು ಅಧರ್ಮಿಷ್ಠನಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗು
 ವುದು. ಅದು ಹಾಗಿರಲಿ. ಇವನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂತೆಗೆಯುವವನಲ್ಲ.
 ಅಧರ್ಮಿಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂಬುದೇ ಇವನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ಆದ
 ರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಧರ್ಮವಾದ ಕೌಲನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಸಿದ್ಧನಾ
 ಗಿರುತ್ತಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯಪಟ್ಟು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು
 ತಾನೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ಅವನು ಮಹಾಪಶಾಕ್ರಮ
 ಶಾಲಿ. ಅಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಕೂಡದೆಂಬ ಭಯವು ಅವನಿಗಿರುವುದೇ ಹೊರ್ತು
 ಧರ್ಮವಾದ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಲೇಶವೂ ಭಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ
 ಅನ್ಯಾಯವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂದು ಅವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವನು. “ನಾನು ಅನ್ಯಾ
 ಯಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವು
 ದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದು ಧರ್ಮವೆಂದು ಉಭಯ ಕಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ
 ನಿಸ್ಪೃಹರಾದ ಹತ್ತು ಜನಗಳು ಹೇಳುವರೋ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.
 ಧರ್ಮವಾದ ಕೌಲು ಮಾಡಲ್ಪಡಲಿ. ಕೋಪತಾಪಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಲಿ. ಶಾಂ

ತಿಯು ಉಂಟಾಗಲಿ. ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಯೂ, ಸೌಹಾರ್ದವೂ ಉಂಟಾಗಲಿ. ಉಭಯ ಕಕ್ಷಿಯವರೂ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬದುಕಲಿ” ಎಂದು ಮನೋವಾಕ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಲೇಶವೂ ಕೃತ್ರಿಮವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಸಮಾಧಾನದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಅವನ ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ನಾನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಟರು ನುಗ್ಗಿರುವುದು ಹೇಗೆ ಅನ್ಯಾಯವೋ ಅವರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾಂಡೂರಿಯನ್ನರು ನುಗ್ಗಿರುವುದು ಅನ್ಯಾಯ. ಸರಹದ್ದುಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದುರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ತಾಟಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸತಕ್ಕವರ ಸೈನ್ಯಗಳಿರಲಿ. ನೆಸ್ಪರು, ಫೈಲೋಕ್ವಿಟಸ್ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶೀಯರು ಮಾಂಡೂರಿಯನ್ನರಲ್ಲ. ಇವರು ಕ್ರಿಟರೂ ಅಲ್ಲ. ಇವರು ತಟಸ್ಥರು. ಆದರೂ ಇವರು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯವರು. ಇಡುವಿನಿಯನ್ನನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವರು. ಈ ಘಾಟೆಗಳ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದುರ್ಗಗಳೆಲ್ಲ ಇವರ ವಶಕ್ಕೆ ಬಿಡಲ್ಪಡುವುವು. ಅವರು ಈ ದುರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇರಲಿ. ಇದರಿಂದ ಕ್ರಿಟರು ನಿಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಹೇಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೋ ಅವರ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು ನಿಮಗೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ನ್ಯಾಯದ ತಕ್ಕಡಿಯು ತಟಸ್ಥರಾದ ಈ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶೀಯರಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡಲಿ. ಈ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಇದು ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು. ಇಡುವಿನಿಯನ್ನನು ಇದಕ್ಕೆ ಪುನಃಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿರುವನು. ಈ ಕೌಲಿನಂತೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇಡುವಿನಿಯನ್ನನು ಒಪ್ಪಿ ಹೇಗೆ 12 ಜನ ಕ್ರಿಟರನ್ನೂ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಜಾವಿಯಾನಾಗಿ ಕೊಡುವನೋ ಹಾಗೆ ಮಾಂಡೂರಿಯನ್ನರೂ ಕೂಡ ಈ ಕೌಲಿಗೆ ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾವಿಯಾನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾದ ಕೌಲು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಜಾವಿಯಾನುಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಅನಂತರ ಭಯಪಡತಕ್ಕದ್ದೇನಿರುತ್ತದೆ? ನಿಮಗೆ ಇಡುವಿನಿಯನ್ನನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನು. ಅವನಿಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರುವುದು. ಧರ್ಮವಾದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀವ್ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನೀವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವನು ಭಯದಿಂದ ರಾಜಿಗೆ ಬಂದಿ

ರುವನೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇರತಕ್ಕ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಕೌಲಿಗೆ ಅವನು
 ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕಡೆಯವರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.
 ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೋಪ ತಾಪಗಳಿಂದ ಆರ್ಥಹಾಸಿ,
 ಮಾನಹಾಸಿ, ಪ್ರಾಣಹಾಸಿಗಳು ಆಗಲಾರದೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಇದೇ ಕಕ್ಷಿಯ
 ವರೂ ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ಈ ಸಲಹೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು.
 ಇಡುಮಿಸಿಯಸ್ಸನು ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾದವಶದಿಂದ ಕೆಲವು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು
 ಮಾಡಿದನು. ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ನಷ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟು ಧರ್ಮ
 ವಾದ ಕೌಲನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ ಇದಾನೆ.
 ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಅವನು ಆಚ್ಛಾದಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ದುರಹಂಕಾರದಿಂದ ತಾನು
 ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ನೆಪ್ಪೆಂದು ಅವನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅಭಾವೇ ದೊಡ್ಡ
 ದೆಂದು ಅವನು ಹಟವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಇಲ್ಲ. ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು
 ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿ
 ಕತೆಯು ಕಾರಣವೇ ಹೊರತು ಭಯವು ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಭಯವೇ ಕಾರಣವೆಂದು
 ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವು ಮಾಡಲ್ಪಡಲಿ ಅವನ ಆಪರಾಧ
 ದಿಂದ ಅವನು ವಿಮುಕ್ತನಾಗಿರುವನು. ಧರ್ಮವಾದ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ನೀವು ತಿರ
 ಸ್ಕರಿಸಿದರೆ ಈ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಅನರ್ಥಗಳಿಗೆ ನೀವೇ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಬೇಕು.
 ಧರ್ಮವಾದ ಕೌಲಿಗೆ ಇಡುಮಿಸಿಯಸ್ಸನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವನು. ಹೀಗೆ ಸಿದ್ಧನಾ
 ಗಿರುವನೆಂದು ಅವನ ಪಕ್ಷವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ನಾನು ವಿಚ್ಛಾಸಿಸಿರುವೆನು. ಈ ವಿಚ್ಛಾ
 ಪನೆಯಿಂದ ಅವನ ಆಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ
 ನೀವು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಾಗತಕ್ಕ ಪಾಪಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನೀವು
 ವಹಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಸರಿ ಎಂದು ನೀವು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿ
 ದರೆ ಯುದ್ಧವು ಆಗಲಿ. ನಾನೂ, ಟಿಲಿಮಾಕಸ್ಸನೂ ಇಡುಮಿಸಿಯಸ್ಸನ ಪಕ್ಷ
 ವನ್ನು ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಹಿಸುವೆವು. ನ್ಯಾಯವಾದ ಕೌಲಿಗೆ ನಾವು ಒಪ್ಪುವೆವು.
 ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಜಗದೀಶ್ವರನು
 ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವನು.

ಈ ಲೇಖಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮೆಂಟರನು ಸಮಾಧಾನದ ಬಾವುಟವನ್ನು ಎತ್ತಿ

ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದು ' ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವು ತಿಳಿಸಲ್ಪಡಲಿ ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇವನ ಉಪನ್ಯಾಸವು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಸವರಿ ಶಿವರದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪರವಶರಾದರು. ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಈತನ ಕಡೆಗೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಈತನ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಿದರು. ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಇವನ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕಾಂತಿಯು ಮಿಂಚಿನ ಕಾಂತಿಯಂತೆ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇವನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಮಾಂಡೂರಿಯನ್ನರ ಕೋಪತಾಪಗಳು ಶಾಂತಿಯಾದವು. ಅವರ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಘೆಸಿಫಿಕ್ ಸಾಗರದಂತೆ ಆದರ್ಶನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವು. ಮಂತ್ರವಾದಿಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ನಿಸರ್ಗಮಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹುಲಿ, ಕರಡಿ, ಕಿರಬ, ಸಿಂಹ ನೊದಲಾದವುಗಳು ಹೇಗೆ ಸುಸ್ಪ್ರೀತವಾದ ನಾಯಿಗಳಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೋ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರವಶರಾಗಿದ್ದ ಮಾಂಡೂರಿಯನ್ನರು ಒಬ್ಬರ ಮುಖವನ್ನು ಒಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತಾ ಈ ಅದ್ಭುತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮನುಷ್ಯನೇ ಅಥವಾ ದೇವರೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕುಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಹಿಂದಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬರಮೇಲೊಬ್ಬರು ಬಿದ್ದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇವನ ದರ್ಶನಾರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಾ ಸಕ್ತರಾದರು. ಇವನ ಮುಖದಿಂದ ಹೊರಡತಕ್ಕ ಅಮೃತ ಪ್ರವಾಹವು ತಮಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಕೇಳದೆ ಹೋಗುವುದೋ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಲೇಶವೂ ಗಲಾಟೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರು. ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಪೂರೈಸಿದಾಗ್ಯೂ ಇನ್ನೂ ಅವರಿಂದ ಅಮೃತವ್ರಾಯವಾದ ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಸರ್ವರಿಗೂ ಅವನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಕೂಡ ಹುಟ್ಟಿತು. ಉಸಿರು ಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಆನಂದರದಿಂದ ಅವನು ಹೇಳುವದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವದಾದರೂ ಒಂದು ಶಬ್ದ ಕೇಳದೇ ಹೋದೀತೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಲೇಶವೂ ಗಲಾಟೆಯಾಗದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲರೂ ರೆವೈಯನ್ನು ಕೂಡ ಹೊಡೆಯದೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವನ ಸಂಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಾಂಡೂರಿಯನ್ನರ ಕೈಗಳಿಂದ ಅವರು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಜಾರಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದವು. ಕ್ರೌರ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಮಾತೃಸ್ಥಾನರಾಗಿದ್ದರೋ ಅಂಥಾ ಪಲಾಂಠಸ್ಥನೂ, ಲ್ಯಾಸಿಡಿನೊನಿಯ

ನರೂ ಕೂಡ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ಮೆಂಟರನಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಕಣ್ಣೀರುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಮೆಂಟರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸಾಧುವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನೆಪ್ಪರು ಮೆಂಟರನ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪರವಶನಾದನು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯು ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನೊಲಕ ತನ್ನ ಸಂತೋಷಾತಿಶಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ' ಎಲೈ ಪರದೇಶಿಯೇ, ನಿನ್ನ ವಿವೇಕದಿಂದ ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಯಸಿರುವೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಶಾಂತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರುವೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವೇ ನಿನ್ನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮಚಿಂತೆಯು ನಮಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿನಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು. ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯೇ ವೇದವಾಕ್ಯು. ನಾವ್ಯಾರೂ ನಿನ್ನ ಹಿತೋಪದೇಶದ ಮೇರೆಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಸಿಂಧುಪುತ್ರಿಯಾದೆ. ಸರ್ವಸಮದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರಲ್ಲಿ ನೀನು ಅಗ್ರಗಣ್ಯನು. ನೀನು ದೇವರಿಗೆ ಸಮಾನನಾದವನು. ನಿನ್ನ ವಿಧಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕಾಲಿನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಜಮೀನುದಾರನಾಗಿ ನೀನು ಒಪ್ಪಿದಾಗ್ಯೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆದೇವರಂತೆ ಪೂಜಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ಸೈನ್ಯಗಳ ಮುಖಂಡರೇ ನೊಂದಲಾದವರು ಹೇಳಿದರು. ಅನಂತರ ನೆಪ್ಪರು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದನು. ಮೆಂಟರು ಅಷ್ಟೇ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಇವನೇನಾದರೂ ಹೇಳುವನೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಸೈನ್ಯದ ಮುಖಂಡರು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ—“ ಮೆಂಟರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವುದಾದರೆ ನೀನು ಮಾತನಾಡಬಹುದು, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾತನಾಡಕೂಡದು. ಮೆಂಟರನ ಉಪದೇಶವೇ ಆಪ್ತರು ಸಂಭಾಷಣೆಯಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವುದಾದರೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ನೆಪ್ಪರನು ಮೆಂಟರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ:— ಎಲೈ ಮೆಂಟರೆ, ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ನನಗೆ ಪರಮಾರ್ಶ್ವರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರುವುದು. ಈ ಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವಿಸ್ತೃತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೋಪವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಅನುರಕ್ತರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮ ಮಾಡಿ

ದಾಗ ಗೋಣಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿನ್ನ ಸಂಭಾಷಣದಿಂದ ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಇವರು ಐಕಮತ್ಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಸಜ್ಜನರ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಕೂಡ ಹೇಗೆ ಅಧೀನರಾಗುವರೋ ಅದು ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಧರ್ಮಿಷ್ಟರ ಹಿತೋಪದೇಶದಿಂದ ಕೋಪ ತಾಪಗಳು ಶಾಂತಿಯಾಗಿ ದ್ವೇಷವು ಸ್ನೇಹವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ಕೋಪವು ಶಾಂತಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ನೀನು ಏನು ಮಾಡಿಸುವ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಪ್ಪರನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಸರ್ವರೂ ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆಂದು ಕೈ ಎತ್ತಿದರು.

ಕೂಡಲೇ ಮೆಂಟರನು ಸ್ಯಾಲೆಂಟಿವ್ ಕೋಟಿಯ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸಿದನು. ನೆಪ್ಪರನು ಟಿಲಮಾಕಸ್ಸನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಅಲಿಂಗನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹೋದನಂತೆ. "ಎಲೈ ಮಗುವೇ! ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದ ಪ್ರಭುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿವೇಕಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದನು. ದೇವರು ಅವನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ವಿವೇಕವನ್ನು ನಿನಗೂ ಕೊಡಲಿ. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸನನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆಯೇ ಆಗುವುದು. ಇಡುಮಿನಿಯಸ್ಸನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗಿದ್ದ ಅಸಮಾಧಾನವು ಪರಿಹರಿಸಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ನೀನೂ ಮೆಂಟರೂ ಕಾರಣರೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ನೀನು ಭಯಂಕರವಾದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನು. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿರುವನು. ಯೂಲಿಸಿಸ್ಸನ ವಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆತನಲ್ಲಿ ಇವನು ಬಹಳ ಗೌರವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವನು. ಆ ಗೌರವಕ್ಕೆ ನೀನು ಈಗ ವಾತ್ಸಲ್ಯನಾಗಿರುವೆ. ಈ ಸ್ವನಿಕರೆಯರೂ ನಿನ್ನ ಜಲತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ." ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೆಂಟರನು ಇಡುಮಿನಿಯಸ್ಸನನ್ನು, ಕ್ರೀಟ್ ದ್ವೀಪದ ಯುವಕನನ್ನೂ ತನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ಇಡುಮಿನಿಯಸ್ಸನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಸ್ವನಿಕರಿಗೆ ಕೋಪವು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಂಕುರಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ಮೆಂಟರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:—ಧರ್ಮವಾಗಿಯೂ, ಪರಮ ಪವಿತ್ರವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಕೌಲಿಗೆ ಇಡುಮಿನಿಯಸ್ಸನು ಒಪ್ಪಿರು

ವನು. ಇದಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರೇ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಹಗಳು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಪಂಚಭೂತಗಳೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುವುವು. ಅವಾಂಗ್ಮಾನಸಗೋಚರನಾದ ಬಗದೀಶ್ವರನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುವನು. ಈ ಕೌಲಿನ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಯಾರು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವರೋ ಅವರು ಬಗದೀಶ್ವರನ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವರು. ಈ ಕೌಲಿನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸತಕ್ಕವರು ಪರಮ ನೀಚರು. ವೇವತೆಗಳ ಸಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಸತ್ತಿರುಷರ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕೂ ಅವರು ಪಾತ್ರರಾಗುವರು. ಅವರ ಪಾಪಫಲವನ್ನು ಅವರು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಅವರಿಗೆ ಇಹಪರಗಳೆರಡೂ ತಪ್ಪುವುವು. ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ಅವರು ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು. ಸತ್ತಮೇಲೆ ಅವರು ಮನುಷ್ಯರಿಂದಲೂ, ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವರು. ಅವರಿಗೆ ಧರ್ಮವಾದ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಶವಗಳು ನಾಯಿಸುಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಟವ್ಯುಗಗಳಿಗೂ, ಪದ್ಧುಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಟ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ ಆಹಾರವಾಗುವುವು. ಅವರ ಆತ್ಮವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನರಕಯಾತನೆಯನ್ನನುಭವಿಸುವುದು. ಯುದ್ಧವು ಪರಮ ನೀಚವಾದ ಕೌಲನ ದುರಾತ್ತರ ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ನಿರಪರಾಧಿಗಳು ಬಲಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ವೃದ್ಧರಾದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಪುತ್ರಶೋಕ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಸಾಧ್ವೀಗಳಾದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಪತಿವಿಯೋಗವುಂಟಾಗುವುದು. ನಿರಪರಾಧಿಗಳಾದ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಅನಾಥರಾಗುವರು. ಕೃಷಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಓಸನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವುವು. ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ನಿರಳರಾಗುವರು. ಅವುಗಳ ಜಿಲೆಯು ಹೆಚ್ಚುವುವು. ಬಡವರು ಜೀವನಕ್ಕಿಲ್ಲವೆ ಕಷ್ಟಪಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬರುವುದು. ನಿವಾರಣೆಯವಾದ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಬಹು ಜನಗಳು ಗುರಿಯಾಗುವರು. ಅಕಾಲಮರಣಕ್ಕೆ ಬಹುಜನಗಳು ಗುರಿಯಾಗುವರು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಶೋಷವು ಬರುವುದು. ಅಧರ್ಮವು ಪ್ರಬಲವಾಗುವುದು. ಸಜ್ಜನರು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು. ದುರ್ಜನರು ಹೆಚ್ಚುವರು. ಅನೇಕ ಮುಖವಾದ ಅನರ್ಥಗಳಿಗೆ ಯುದ್ಧವು ಕಾರಣವಾಗುವುದು. ಇಂಥಾ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಧರ್ಮವಾದ ಕೌಲನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕೌಲನಂತೆ ನಡೆದರೆ ದೇವರೂ, ಸಜ್ಜನರೂ ಸುಪ್ರೀತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವರೂ ಕೋಪ ತಾಪಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗಿ ಈ ಕೌಲಿನ ವಿಧಿಗಳಿಗೆ ಬಸ್ಯಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲರೂ ಸರ

ಸ್ವರ ಸ್ತ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬದುಕಬೇಕು. ಎಲೈ ಇಡುವಿನಿಯನ್ನರೇ, ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿ
ಕಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಅಧಿಪ್ತಿಯ
ವನ್ನು ತಿಳಿಸು.

ಮೆಂಟರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಡುವಿನಿಯನ್ನನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, "ಎಲೈ
ನೈಸ್ವರೇ, ಎಲೈ ಮಾಂಡೂಬಿಯನ್ನರೇ, ಎಲೈ ಅಸಿಡಿನೋನಿಯನ್ನರೇ, ಎಲೈ ಧರ್ಮಿ
ಷ್ಠರಾದ ಕಾಡುಬನರೇ, ಎಲೈ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿ ಶೋಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಹಾಜನಗಳೇ-
ನನ್ನ ವಿಚ್ಛಾಪನೆಗಳನ್ನು ಲಾಲಿಸಿ. ಶೋಕದಲ್ಲಿ ನೆಕಲ ಜನಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವ
ಪರಚ್ಛಾನವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಭುಗಳು ಬಹಳ ದುರದೃಷ್ಟವಂತರು. ಅವರು ನಿರಪರಾಧಿಗಳ
ಳಾಗಿರದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅವರ ಪರಿವಾರ ದೇವತೆಗಳ ಅಪರಾಧಗಳಿಲ್ಲಾ ಅವರು ಜಪಾಪ್ತ
ರರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಗತಿಯು ನೀಗಾಯಿತು. ನಿಮಗೆ ದ್ರೋಹರನ್ನು
ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಯೋಚನೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ್ಯೂ ನಾನು
ದ್ರೋಹಿ ಎಂಬವಾಗಿಯೂ, ವಂಚಕನೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ವೋಸಗಾವನೆಂಬವಾಗಿಯೂ,
ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅನರ್ಹನೆಂಬವಾಗಿಯೂ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಯಿತು. ಇದೇ
ದುರದೃಷ್ಟನೆಂಬುವುದು. ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಾಡಬೇ ಬಿಟ್ಟರೂ,
ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಫಲವು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.
ನಾನು ಮೈನಾಸನ ಸಂತತಿಯವನು. ಅವನ ಧರ್ಮಗಳಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಸಂಕ
ಲ್ಪಮಾಡಿರುವೆನು. ಈ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿ ಉಂಟಾದವು.
ಹೀಗಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಕಾರಣ ಆಲಸ್ಯದಿಂದ ಅವ್ಯತವು ವಿಷವಾಗ ವುದೆಂದು
ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪವನ್ನು ಕೂಡಲೇ
ಪರಿವಾರದವರಗೂ, ಸೈನಿಕರಗೂ ನಾನು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಕಡೆಯ
ವರು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿ ಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ
ವಾಗಿ ನಡೆದರು. ಇದರಿಂದ ನಾನು ವಂಚಕನೆಂಬವಾಗಿಯೂ, ದ್ರೋಹಿ ಎಂಬವಾ
ಗಿಯೂ, ಮೈನಾಸನ ವಂಶಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹನೆಂಬವಾಗಿಯೂ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ
ದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಆಲಸ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಾ
ರದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಈ ಫಲವನ್ನು ಅನು
ಭವಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದಿತ್ತು. ದೇವರಿಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀತಿಯು ಇರುವುದು. ಕೂಗಿ

ಲ್ಲದಿವ್ವರೆ ಸನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಈ ಮೆಂಟರೂ, ಟೆಲಿವಾಕಸನ್ನ ಎಂದಿಗೂ ಬರುತ್ತಿ
 ರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೂ, ಸನ್ನ ಜನಗಳೂ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ನೀರು ಕೂಡ ಜಗದೀಶ್ವರನ
 ಆನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಲ್ಲದಿವ್ವರೆ ಮೆಂಟರನ ಮತ್ತು
 ಟೆಲಿವಾಕಸನ್ನನ ಸಹಾಯವು ನಿಮಗೂ ದೊರೆಯುತ್ತಲಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ
 ಯುದ್ಧವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಮಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೆಂಟ
 ರನ ಆನುಗ್ರಹದಿಂದ ಈ ಅನರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ತಪ್ಪಿದವು. ನಾನು ಧರ್ಮದಿಂದ ನಡೆಯು
 ವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮೆಂಟರೂ, ಟೆಲಿವಾಕಸನ್ನೂ ಜಾವಿವಾನ್ವಾರರಾಗುವರು. ಅವರ
 ಜಾವಿವಾಸನ್ನ ಉಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಪುಗ್ರಹಿಸಿ, ಈ ಕೌಲಿನ
 ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಲ್ಪಡುವುವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ನಂಬಿಕೆಯು
 ಉಂಟಾಗುವವರೆಗೂ ನನ್ನನ್ನು ನಿಮಗೆ ಯುಕ್ತವಾಗಿ ತೋರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು
 ಜಾವಿವಾನ್ವಾರನನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ
 ಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡುವಿವಾನ್ವಾರನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಬಂಧುಮಿತ್ರ
 ವರ್ಗದವರೂ ಅವನ ಸೈನ್ಯದ ಮುಖಂಡರೂ ಇಡುವಿವಾನ್ವಾರನು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ನಾವು
 ಒಪ್ಪಿ ಇರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿಯವರೆಲ್ಲರೂ “ನನುಗೆ
 ಮೆಂಟರ, ಟೆಲಿವಾಕಸನ್ನೂ ಜಾವಿವಾನ್ವಾರನಾಗುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ. ಇಡುವಿವಾನ್ವಾರನೂ
 ಕೂಡ ಜಾವಿವಾನ್ವಾರನಾಗುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಮಾದವಶದಿಂದ ಮನಸ್ತಾಪವು
 ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ವ.ನಸ್ತಾಪವು ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು. ಸೌಹಾರ್ದವೂ, ಪರಸ್ಪರ
 ಪ್ರೀತಿಯೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಸಮಾಧಾನದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಉಭಯ ಕಕ್ಷಿಯ
 ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಂದಲೂ ರುಬು ಮಾಡಲ್ಪಡಲಿ. ಮೆಂಟರು ಒಪ್ಪಿದ ಒಡಂಬಡಿಕೆ
 ಗಳು ವೇದಸಾಹ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ನಾವೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು
 ಹೇಳಿದರು.

ಇದಕ್ಕೆ ಉಭಯ ಕಕ್ಷಿಯವರೂ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಈ ಕೌಲಿಗೆ ಉಭಯ
 ಪಂಗಡದಿಂದಲೂ 13 ಜನಗಳಂತೆ ಜಾವಿವಾನ್ವಾರರೂ ಕೂಡಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಸಾಕೆಂಬದಾ
 ಗಿಯೂ, ಇಡುವಿವಾನ್ವಾರನಿಗೆ ಪಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೆಂಟರು

ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರಲೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿಯವರಿಗೆ ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳವರೆಗೂ ಟಿಲಿವಾಕಸ್ಸನ ಸಹಾಯವು ಕೊಡಲ್ಪಡಲೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ದೇಶವು ತಹಬಂದಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗಡದವರೂ ಸೊಂಪು ಮತ್ತು ಟಿಲಿವಾಕಸ್ಸಿಗೆ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬೆಕಾದ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಇಥಾಕಾ ದ್ವಿಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದೆಂಬದಾಗಿಯೂ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಕಾಲಿನಿಂದ ಉಭಯ ಸಂಗಡದವರಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನು ಗ್ರೀಕರೇ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಔತನವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮಾಂಡೂಯಾರು, ಗ್ರೀಕರು ಇವರೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿ ಸಂಗಡದವರಿಗಿಲ್ಲಾ ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಉಡುಗೆ-ತೊಡಿಗೆಗಳೂ, ಬಿಲ್ಲು ಮತ್ತು ಗಳೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಸಂಗೀತ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿ ಸಂಗಡದವರೆಲ್ಲರೂ ಇಡುವಿನಿಯಸ್, ಮೆಂಟರು, ಟಿಲಿವಾಕಸ್ ಮೊದಲಾದವರನ್ನೂ, ಇಡುವಿನಿಯಸ್ಸನ ಸಿವಿಲ್ ಮತ್ತು ಮಿಲಿಟರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ, ಯೋಧರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷವೆಂದಲೂ, ಉಡುಗೆರೆ ಬಿಲ್ಲು ಮತ್ತು ಮೊದಲಾದ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳಿಂದಲೂ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳು ವರಸ್ವರ ಪ್ರತಿಯಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಆದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಉಭಯ ಕಕ್ಷಿಯವರೂ ಮೆಂಟರು ಮತ್ತು ಟಿಲಿವಾಕಸ್ಸರಿಗೆ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಇಡುವಿನಿಯಸ್ ಮೊದಲಾದವರು ಅನೇಕ ಹಡಗುಗಳನ್ನೂ, ಟಿಲಿವಾಕಸ್ಸನ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೆಕಾದ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅಣಿಮಾಡಿದರು. ಇವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಾರು ಹಡಗುಗಳು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಇವರಿಗೆ ಔತನವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅವರ ಅಲ್ಪವಾದ ಉಡುಗೆರೆಗಳೂ, ಬಿಲ್ಲು ಮತ್ತು ಗಳೂ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಈ ಸತ್ಕಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಮೆಂಟರು ಮತ್ತು ಟಿಲಿವಾಕಸ್ಸನು ಸಂತುಷ್ಟರಾದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಸೈನ್ಯರು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೆಂದರೆ - "ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು

ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದೆವು, ದೇವರು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಓದ್ಯವಾಸಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವವು. ಇಡೀವಾಸವನ್ನೂ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಆಹ್ವಾನದವನ್ನೂ ನಂಬುವಾಗಿಯೂ, ಸ್ವೀಕಾರದ ಸೂತ್ರಗಳ ನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಸುವಾಗಿಯೂ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವು. ನಾನ್ವಾಂಶವು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ನೋದದ್ದು ಈ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು, ಬಗ ದಿಶ್ಯರನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯವು ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ನಮಗೆ ನನ್ನಹಿತವಾದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮೋಶ್ವರನೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರುವನೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕೃಪೆಯು ಹುಟ್ಟದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರ ವರಸ್ವರ ವ್ಯಾಜವಿದ ನಾವು ಯುದ್ಧವಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಮಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ಕುಟುಂಬಗಳು ಹಿಂಸೆಸಿಕ್ಕಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಲೋಕೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಾವು ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಜಗದೀಶ್ವರನ ಲಾಲೆಯು ಅಪಾಗ್ಮಾನನಗೋಷರವಾದದ್ದು. ಈ ಅನರ್ಥವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದೇವರು ವರೋಕ್ಷ ಕಾರಣನಾಗಿರುವನು. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾರಣರು. ನಿಮಗೂ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ದೇವರು ನಿಮಗೆ ನನ್ನಂಗಳಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ" ಎಂದು ನಾವು ಕೊರುತ್ತೇವೆ. ಇಥಾಕಾ ವಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಯೂಲಿಸ್ಸನನ್ನು ನೋಡುವ ಸಂತೋಷವು ನಿಮಗೆ ಉಂಟಾಗಲಿ. ನಿಲೋಪಳ ಶೋಕವು ನಿಪಾರಣೆಯಾಗಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಅನುರಕ್ತರಾಗಲಿ. ಹಾಗಾಗದೆ ಹೋದವಕ್ಕಿ ದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆವಶ್ಯವಾದರೆ ನಾವೂ ನಿಮ್ಮ ನವಾಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಈ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆನ್ನರನು ಹೇಳಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಡುಮೀನಿಯನ್ನನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ : -

“ ಎಲೈ ಮೆಂಟರೆ, ಎಲೈ ಟಿಲಿಮಾಕನ್ನನೆ, ಈಗ ನನ್ನರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಹನೀಯನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಕ್ಕಿವಾದದ್ದು. ನಾನು ಈಗ ನನ್ನಹಿತವಾದ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣನಾಗಿದ್ದೆನು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರತಿಕ್ಷಿಗಳ ನಂಬಿಕೆಯು ತಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಕಾರಣ

ಭೂತನು. ತಪ್ಪಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ತಿದ್ದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಂಬಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರನಲ್ಲವೆಂದು ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಬಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆನು. ಈ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುರೋಧವಾದ ತಿಕ್ಷೆಗೆ ನಾನು ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದೆನು. ನನ್ನ ಹಿರಿಯರು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವನ್ನೆ ನನ್ನ ನಿರಪರಾಧಿತ್ವವೂ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ. ದೈವಯೋಗದಿಂದ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಅಪ್ರಾರ್ಥಿತರಾಗಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷದಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಅನರ್ಥವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಇರುತ್ತೀರಿ. ನೆನ್ನ ರನೇ ಮೊದಲಾದವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿ ಇರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸೈನ್ಯ, ನನ್ನ ಸಂಪತ್ತು ಸರ್ವವನ್ನೂ ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಇರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕನಾಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯೂಲಿಸಸ್ಸನು ಬರೆದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಪೆನಿಲೋಪಳ ಮಾನಭಂಗಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಥಾಕಾ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಭುಗಳು ಎಷ್ಟು ಬಲವಾಗಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅವರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಖುದ್ದಾಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಸತ್ಯವೂ ಧರ್ಮವೂ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷವಾಗಿರುವುದು. ಸದರಿ ಪ್ರಭುಗಳು ದುರಾತ್ಮರಾಗಿಯೂ, ಅಸತ್ಯವಂತರಾಗಿಯೂ, ಪಾಪಿಗಳಾಗಿಯೂ ಇರುವರು. ಅವರ ಪಾಪವು ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು. ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು. ಇಥಾಕಾ ಪಚ್ಚಣಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ. ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೊರಡುವವು.” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡುವಿಯಾ ನಿಯಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕುರಿತು ಮೆಂಟರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿ ಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ—“ಎಶೈ, ಪ್ರಭುಗಳೇ, ಎಶೈ ಮುಖಂಡರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ, ಎಶೈ ಮಹಾಜನಗಳೇ ನೀವು ಅನೇಕ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಸೇರಿರುತ್ತೀರಿ. ಅನೇಕ ಸೇನಾನಾಯಕರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀರಿ. ಆದಾಗ್ಯೂ ದೈವಯೋಗದಿಂದ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಭವವು ಬಂದಿರುವುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಕಲ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಗಳಿಗೂ ಕಾರಣಭೂತನಾದ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗಕ್ಕೆ ಯಜಮಾನನಾಗಿರುವನು. ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಅವನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಅವನು ತಂದೆ. ನಾವು ಮಕ್ಕಳು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಹೋದರರು. ನಾವು ಪರಸ್ಪರ

ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದಲೂ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬುವುದೇ ಅವನ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಾವು ನಡೆದರೆ ನಾವು ಕೃತಘ್ನರಾಗುವೆವು. ಅದು ದೊಡ್ಡ ಪಾಪ. ಆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪಾಪಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯಕಾರಣವು ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆಯಾಗಿರುವುದು. ಯಾರಿಗೂ ಬಾಧಕವಾಗದಂತೆ ನಾವು ಸ್ವಾರ್ಥಪರರಾಗಬಹುದು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪಕಾರವಾಗುವಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಫಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಭಾಗಿಗಳಾಗಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವನು. ಮನುಷ್ಯನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವನು. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವುದು. ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವರ ಅಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಭಯವುಂಟು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಭುಗಳೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುಳ್ಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕು. ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಡೆಯಬಾರದು. ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಸತ್ಯವೇ ವಜ್ರಕವಚವು. ಸಹನಶೂ, ಭೂತದಯೆಯೂ ವಜ್ರಾಯುಧಗಳು. ಮೃಣಾಸ್ತುತಿಯೇ ವಿಷ. ಸ್ತುತಿಸಾಹಕರ ಮಾತಿಗೆ ಬೆರಗಾಗುವುದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುವರು. ಕೋಪತಾಪಗಳು ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾದವುಗಳು. ಅರ್ಥಹಾನಿ, ಪ್ರಾಣಹಾನಿಗಳಿಗೆ ಇವು ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ದುರಾತ್ಮರಾದ ಪರಿವಾರದೇವತೆಗಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮ ಮಾಡಬಾರದು. ಜನಗಳ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಸುಲಭ. ಅವರನ್ನು ಬದುಕಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಕೋಪದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಅನೇಕ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಾಂತಿಯಿಂದ ತಿದ್ದುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕು. ಪರಿಣಾಮಫಲವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು. ಇಡುವಿನಾಯಿತ್ತನು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಜಾಗರೂಕನಾದದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕ ಅನರ್ಥಗಳು ಸಂಭವಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದಿತ್ತು. ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೂ, ನಿಮ್ಮ ಸಾಧುಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೂ ಇದು ತಪ್ಪಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಗಳಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮಂಗಳವಾಗಬೆಂದು ನಾನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದೆ ಏನು ಮನಸ್ತಾಪಗಳು ಬಂದಾಗ್ಯೂ ಜವಾಬ್ದಾರರಾದ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ

ಸರ್ವಾಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡು ಮನಸ್ತಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಿ”.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರನು ಹೇಳಲು, ಅವನ ಹಿತೋಪದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಏಕವಾಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ವಂದಿಸಿದರು. ಆಗ ನೆಪ್ಪರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ದರೆ, — ಎಶ್ಯ ಮೆಂಟರ, ನಿನ್ನ ಉಪದೇಶದಂತೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಸ್ವಾರ್ಥಪರರಲ್ಲ. ದೇಶಕೋಶಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಈ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದ್ದೆವು. ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇಡುಮಾಸಿಯ ಸ್ವನ ಮನೋಭಾವವು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವವು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಯುದ್ಧ ಉಪಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಇದೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ಕಂಡವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳದೆ ನಾವು ಒಬ್ಬರೊಡನೆ ಒಬ್ಬರು ಕಲಿತು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದರೆ ಮನಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಮನಸ್ತಾಪವು ಮುಂದೆ ಬರದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನೀನು ಮಾಡಿರುವ ಹಿತೋಪದೇಶವು ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಸಾಧಕವಾಗುವುದು. ಸತ್ಯವಂತರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಮನಸ್ತಾಪಗಳು ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಕಲಿತು ಮಾತನಾಡಿದ ಕೊಡಲೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗುವುದು. ಅಸತ್ಯವಂತರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮಗೂ, ಡಾನಿಯೆಲ್ ಪ್ರಭುವಾದ ಅತ್ತಾ ಸಾಟವ್‌ನಿಗೂ ಮನಸ್ತಾಪವುಂಟಾಗಿರುವುದು. ಇವನು ನಾಸ್ತಿಕತೆಯ ಮುಣಿಯಾಗಿರುವನು. ಇವನಿಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಸೇನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ತನ್ನ ಸೇನೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದೇ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಇವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇರುವನು. ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಇವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಗತಿಯೇನು ಎಂಬದಾಗಿ ಅವನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇವರೂ ಪುತ್ರನಿವಿ-ಶೇಷವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವುದು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಇ

